

Załącznik do Uchwały Nr
Rady Gminy Czernica
z dnia

**GMINNY PROGRAM OPIEKI
NAD ZABYTKAMI
GMINY CZERNICA
NA LATA 2021-2024**

Spis treści

1. Wstęp	3
2. Podstawa prawna opracowania Gminnego programu opieki nad zabytkami	4
3. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce	5
4. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego	10
4.1. Relacje Gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie województwa i powiatu	14
5. Uwarunkowania wewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego	17
5.1. Relacje Gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie gminy ..	17
5.2. Charakterystyka zasobów oraz stanu dziedzictwa i krajobrazu kulturowego gminy	21
5.2.1. Charakterystyka gminy	21
5.2.2. Zarys historii obszaru Gminy Czernica	23
5.3. Krajobraz kulturowy – dziedzictwo materialne Gminy Czernica	32
5.3.1. Historyczne układy przestrzenne	32
5.3.2. Historyczne obiekty budowlane – najcenniejsze zabytki Gminy Czernica	35
5.3.3. Zabytki ruchome	46
5.4. Zabytki objęte prawnymi formami ochrony	47
5.4.1. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków	47
5.4.2. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków	48
5.4.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	48
5.5. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków	50
5.5.1. Obiekty stanowiące własność gminy	52
5.6. Dziedzictwo niematerialne	53
6. Ocena stanu dziedzictwa kulturowego gminy – analiza SWOT.....	54
7. Założenia programowe oraz zasady oceny realizacji Gminnego programu opieki nad zabytkami.....	56
8. Instrumentarium realizacji Gminnego programu opieki nad zabytkami	59
9. Źródła finansowania Gminnego programu opieki nad zabytkami.....	60
9.1. Dotacje.....	61
9.2. Źródła zewnętrznego finansowania – krajowe	63
9.2.1. Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	65
9.3. Źródła zewnętrznego finansowania – pozostałe	66
10. Bibliografia.....	68
11. Spis tabel i zdjęć	68
12. Załączniki	69

1. Wstęp

Dziedzictwo kulturowe jako jeden z podstawowych aspektów życia i działalności człowieka, kształtuje związki międzyludzkie i określa tożsamość i świadomość społeczności. Obiekty zabytkowe stanowią cenny element kultury, który wpływa na kształtowanie się otoczenia człowieka współczesnego, mający wszechstronny wpływ na jego życie codzienne. Bogactwo i różnorodność dziedzictwa, należycie pielęgnowane i wykorzystane, powinny stanowić jeden z głównych czynników rozwoju życia społeczno-gospodarczego.

Po zapoczątkowaniu w Polsce przemian ustrojowych pojawiły się nowe zjawiska i postawy wobec problemu ochrony dorobku i spuścizny minionych pokoleń. Zaczynamy postrzegać dziedzictwo kulturowe jako jedną z ważniejszych gałęzi życia gospodarczego, która może generować znaczne zyski. Przejawem nowego podejścia władz do roli dziedzictwa kulturowego było przyjęcie 23 lipca 2003 r. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, która zastępując starą ustawę o ochronie dóbr kultury z 1962 r., na nowo zdefiniowała pojęcia z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i określiła politykę państwa oraz powinności władz państwowych i samorządowych w tej dziedzinie. Ustawa zobowiązuje organy samorządu do sporządzania co cztery lata Programów opieki nad zabytkami. Niniejsze opracowanie stanowi wypełnienie ustawowego obowiązku.

Przedmiotem Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Czernica na lata 2021-2024, zwanego w dalszej części opracowania GPOnZ jest problematyka ochrony dziedzictwa kulturowego Gminy Czernica. Niniejsze opracowanie sporządzono zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz z wytycznymi Narodowego Instytutu Dziedzictwa.

GPOnZ sporządzany jest przez Wójta, następnie po uzyskaniu opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, zostaje przyjęty przez Radę Gminy. GPOnZ ogłaszany jest w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego. Sporządza się go na okres 4 lat, natomiast co 2 lata Wójt przedstawia Radzie Gminy sprawozdanie z wykonania GPOnZ.

GPOnZ to dokument uzupełniający do innych aktów planowania. Jest dokumentem polityki administracyjnej w zakresie podejmowanych działań dotyczących inicjowania, wspierania i koordynowania prac z dziedziny ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania dziedzictwa kulturowego. Głównym odbiorcą GPOnZ jest lokalna wspólnota samorządowa. W zamierzeniu beneficjentami GPOnZ mają stać się nie tylko prywatni właściciele czy użytkownicy obiektów zabytkowych, ale również mieszkańcy gminy. Istotnym celem GPOnZ jest dążenie do osiągnięcia odczuwalnej i akceptowanej społecznie poprawy w zakresie: stanu zachowania i utrzymania obiektów zabytkowych znajdujących się na terenie gminy, szeroko pojmowanego zasobu dziedzictwa kulturowego oraz zachowania krajobrazu kulturowego. Ważne jest, aby poprawa ta dokonywała się przy partycypacji mieszkańców gminy, w różnych formach ich życiowej aktywności (praca zawodowa, działalność społeczna, działania wynikające z prawa własności lub z użytkowania obiektów zabytkowych) zaangażowanych w opiekę nad zabytkami. Obowiązkiem władz publicznych w tym względzie jest z kolei pobudzanie i usprawnianie mechanizmów regulujących kwestie tej opieki oraz tworzenie i wspieranie inicjatyw mających taką opiekę na celu.

2. Podstawa prawna opracowania Gminnego programu opieki nad zabytkami

Podstawę prawną opracowania GPOnZ stanowi ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), która mówi o obowiązku sporządzania przez samorządy wojewódzkie, powiatowe oraz gminne na okres czterech lat programu opieki nad zabytkami.

W świetle ustawy, ochrona zabytków to aktywność administracji publicznej, która ma na celu stworzenie sprzyjających okoliczności prawnych, finansowych i organizacyjnych służących zachowaniu, zagospodarowaniu i utrzymaniu zabytków, zapobieganie zagrożeniom, niszczeniu, niewłaściwemu użytkowaniu, uszczupleniu zasobów zabytków, a także kontroli stanu zachowania i przeznaczenia zabytków oraz uwzględnianie tych zadań w kształtowaniu polityki planistycznej i środowiskowej. Terminem „opieka nad zabytkami” ustawa obejmuje działania właścicieli zabytków, które tworzą warunki dla naukowego badania zabytków, prowadzenia przy nich prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, zabezpieczenia i utrzymania ich samych oraz ich otoczenia w jak najlepszym stanie oraz popularyzowania i upowszechniania wiedzy o nich. W ustawie określono kwestie związane z ochroną i zarządzaniem dziedzictwem kulturowym, a szczególnie zagadnienia tworzenia krajowego programu ochrony i opieki nad zabytkami, organizację organów ochrony zabytków (zadania i kompetencje w zakresie ochrony zabytków wykonuje Generalny Konserwator Zabytków w imieniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz wojewódzcy konserwatorzy zabytków działający w imieniu wojewodów), zakres i formy ochrony zabytków którymi są: wpisanie do rejestru zabytków, wpisanie na Listę Skarbów Dziedzictwa, uznanie za pomnik historii, utworzenie parku kulturowego oraz ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, a także zasady finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków. Zapisy ustawy, zwłaszcza w punktach dotyczących form ochrony zabytków, są komplementarne do zapisów ustaw o samorządzie terytorialnym (o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz o ochronie przyrody). Ustawa dookreśla zakres zadań dotyczących ochrony zabytków i opieki nad nimi administracji samorządu gminnego i powiatowego.

Art. 87 ust. 2 cytowanej ustawy wyznacza cele opracowania GPOnZ, w szczególności są to:

1. Włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju.
2. Uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej.
3. Zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania.
4. Wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego.
5. Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami.
6. Określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków.
7. Podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

3. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce

Zabytki zostały objęte w Polsce ochroną zadeklarowaną jako konstytucyjny obowiązek państwa i każdego obywatela. Znaczenie dziedzictwa kulturowego dla rozwoju cywilizacyjnego oraz zadania państwa w zakresie jego ochrony, określają artykuły 5 i 6 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dookreślenie konstytucyjnego obowiązku państwa wraz z podziałem kompetencji na poszczególne organy administracji publicznej i instytucje państwowe następuje na poziomie ustawodawstwa zwykłego.

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r., która zastąpiła ustawę o ochronie dóbr kultury z 1962 r., powiązała ochronę zabytków z ochroną szeroko pojmowanego dziedzictwa kulturowego, umieszczając to zagadnienie w kontekście naszego uczestnictwa w kulturze i historii całej Europy. Nowe prawo zostało dostosowane do zasad obowiązujących w Unii Europejskiej.

Obowiązujące uregulowania prawne, dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, zostały zawarte w:

- **Konstytucji RP** (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.) w przepisach:

- **Art. 5:** „Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

- **Art. 6 ust. 1:** „Rzeczpospolita Polska stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju”; ust. 2: Rzeczpospolita Polska udziela pomocy Polakom zamieszkającym za granicą w zachowaniu ich związków z narodowym dziedzictwem kulturalnym”.

- **Art. 86:** „Każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. Zasady tej odpowiedzialności określa ustawa”.

- **Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 282 ze zm.), która jest głównym aktem prawnym regulującym zasady ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce. Przy opracowaniu programu opieki nad zabytkami należy uwzględnić przepisy tej ustawy, takie jak:

- **Art. 3,** który definiuje podstawowe pojęcia użyte w ustawie: zabytek, zabytek nieruchomy, zabytek ruchomy, zabytek archeologiczny, instytucja kultury wyspecjalizowana w opiece nad zabytkami, prace konserwatorskie, prace restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne, historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny, historyczny zespół budowlany, krajobraz kulturowy, otoczenie zabytku.

W tym miejscu należy wyjaśnić pojęcie zabytku. Zabytek jest to nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, które są dziełem człowieka lub związane są z jego działalnością. Stanowią one świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

- **Art. 4,** który objaśnia, że ochrona zabytków polega w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu: „zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie; zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków; udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków; przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę; kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków; uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska”.

- **Art. 5,** który określa, w sposób otwarty, kwestię opieki nad zabytkami: „opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków: naukowego badania i dokumentowania zabytku; prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku; zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie; korzystania

z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości; popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii kultury”.

– **Art. 6**, który klasyfikuje w układzie rzeczowym przedmioty ochrony i zarazem stanowi szczegółową definicję zabytku:

„1. Ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania:

1) zabytki nieruchome będące, w szczególności:

- a) krajobrazami kulturowymi,
 - b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
 - c) dziełami architektury i budownictwa,
 - d) dziełami budownictwa obronnego,
 - e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
 - f) cmentarzami,
 - g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
 - h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
- 2) zabytki ruchome będące, w szczególności:
- a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
 - b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
 - c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
 - d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
 - e) materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (...),
 - f) instrumentami muzycznymi,
 - g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
 - h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

3) zabytki archeologiczne będące, w szczególności:

- a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
- b) cmentarzyskami,
- c) kurhanami,
- d) reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

2. Ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej”.

– **Art. 7**, który określa formy ochrony zabytków:

1) wpis do rejestru zabytków.

Rejestr zabytków znajdujących się na terenie województwa prowadzi wojewódzki konserwator zabytków. Do rejestru wpisuje się zabytek nieruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy. Do rejestru może być również wpisane otoczenie zabytku wpisanego do rejestru, a także nazwa geograficzna, historyczna lub tradycyjna tego zabytku. Wpis do rejestru historycznego układu urbanistycznego, ruralistycznego lub historycznego zespołu budowlanego nie wyłącza możliwości wydania decyzji o wpisie do rejestru wchodzących w skład tych układów lub zespołu zabytków nieruchomych. Wpisanie zabytku nieruchomego do rejestru ujawnia się w księdze wieczystej danej nieruchomości na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie decyzji o wpisie do rejestru tego zabytku. Wpisy do rejestru są wolne od opłat (art. 9). Skreślenie z rejestru zabytków następuje na wniosek właściciela zabytku lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek

nieruchomy, lub z urzędu, na podstawie decyzji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (art. 13). Na podstawie tej decyzji wojewódzki konserwator zabytków występuje z wnioskiem o wykreślenie wpisu z księgi wieczystej i z katastru nieruchomości. Informacja o skreśleniu ogłaszana jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Wykreślenia wolne są od opłat (art. 14). Zabytek ruchomy wpisuje się do rejestru na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków – na wniosek właściciela tego zabytku (art. 10). Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję o wpisie z urzędu – w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę.

1a) wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa;

2) uznanie za pomnik historii;

3) utworzenie parku kulturowego;

4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

– **Art. 16 ust. 1:** „Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej”.

– **Art. 17,** który określa zakazy i ograniczenia na terenie parku kulturowego dotyczące: prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej; zmiany sposobu korzystania z zabytków nieruchomych; umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1; zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury; składowania lub magazynowania odpadów.

– **Art. 18:** „1. Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

2. W koncepcji, strategiach, analizach, planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

1) uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;

2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;

3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami”.

– **Art. 19,** który wskazuje, że: „1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, w szczególności ochronę:

1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;

2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;

3) parków kulturowych.

1a. W decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego uwzględnia się w szczególności ochronę:

1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;

2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków.

1b. W uchwale określającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń uwzględnia się w szczególności:

- 1) ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
 - 2) ochronę zabytków nieruchomych, innych niż wymienione w pkt 1, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;
 - 3) wnioski i rekomendacje audytów krajobrazowych oraz plany ochrony parków krajobrazowych.
2. W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie, o których mowa w ust. 1.
3. W studium i planie, o których mowa w ust. 1, ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków”.

– **Art. 20**, który mówi o konieczności uzgadniania projektów i zmian planów zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów.

– **Art. 21**: „Ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy”.

– **Art. 22**: „1. Generalny Konserwator Zabytków prowadzi krajową ewidencję zabytków w formie zbioru kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się w wojewódzkich ewidencjach zabytków.

2. Wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa.

3. Włączenie karty ewidencyjnej zabytku ruchomego niewpisanego do rejestru do wojewódzkiej ewidencji zabytków może nastąpić za zgodą właściciela tego zabytku.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy.

5. W gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte:

- 1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru;
 - 2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków;
 - 3) inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.
6. Właściwy dyrektor urzędu morskiego prowadzi ewidencję zabytków znajdujących się na polskich obszarach morskich w formie zbioru kart ewidencyjnych”.

– **Art. 89** który wskazuje, że „organami ochrony zabytków są:

- 1) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków;
- 2) wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje, w tym zakresie, wykonuje wojewódzki konserwator zabytków”.

• **Ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.), gdzie w art. 7 ust. 1 pkt 9 zostały określone zadania własne gminy: „zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy (...) kultury (...) oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami”. Pośrednio do ochrony zabytków odnoszą się zadania obejmujące kwestie: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego, bibliotek gminnych i innych instytucji kultury, kultury fizycznej i turystyki, zieleni gminnej i zadrzewień, cmentarzy gminnych, utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych, promocji gminy.

Istotne uregulowania prawne dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, znajdują się w innych obowiązujących ustawach i rozporządzeniach, w tym w:

- **Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.);
- **Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333);
- **Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.);
- **Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.);
- **Ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami** (Dz. U. z 2020 r. poz. 65 ze zm.);
- **Ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 194);
- **Ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1057);
- **Ustawie z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, tzw. Ustawa Krajobrazowa** (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 ze zm.);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków** (Dz. U. z 2018 r. poz. 1609);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenie rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem** (Dz. U. z 2011 r. Nr 113, poz. 661);
- **Rozporządzenie z dnia 10 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem** (Dz. U. z 2019 r. poz. 1886);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 sierpnia 2017 r. w sprawie dotacji celowej na prace konserwatorskie lub restauratorskie przy zabytku wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków** (Dz. U. z 2017 r. poz. 1674);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie odznaki „Za opiekę nad zabytkami”** (Dz. U. z 2004 r. Nr 124, poz. 1304);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych** (Dz. U. z 2004 r. Nr 212, poz. 2153);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 9 lutego 2004 r. w sprawie wzoru znaku informacyjnego umieszczanego na zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków** (Dz. U. z 2004 r. Nr 30, poz. 259);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie wywozu zabytków za granicę** (Dz. U. z 2011 r. Nr 89, poz. 510);
- **Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie nagród za odkrycie lub znalezienie zabytków archeologicznych** (Dz. U. z 2004 r. Nr 71, poz. 650).

Zasady ochrony zabytków znajdujących się w muzeach i bibliotekach zostały określone w:

- **Ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach** (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 902);
- **Ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach** (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1479).

Ochronę materiałów archiwalnych regulują przepisy:

- **Ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach** (Dz. U. z 2020 r. poz. 164).

Przy planowaniu i wykonywaniu prac konserwatorskich przy zabytkach, należy brać pod uwagę następujące zasady współczesnej doktryny konserwatorskiej, których stosowanie powinno również obowiązywać władze samorządowe:

- a. *primum non nocere* (po pierwsze nie szkodzić),
- b. maksymalne poszanowanie oryginalnej substancji zabytku i wszystkich jego wartości (materialnych i niematerialnych),
- c. minimalna niezbędna ingerencja (powstrzymywanie się od działań niekoniecznych),
- d. zasada, zgodnie z którą należy usuwać to (i tylko to, co na oryginał działa niszcząco,
- e. zasada czytelności i odróżnialności ingerencji,
- f. zasada odwracalności metod i materiałów,
- g. zasada wykonywania wszelkich prac zgodnie z najlepszą wiedzą i na najwyższym poziomie.

Powyższe zasady dotyczą m.in. konserwatorów – pracowników urzędów, profesjonalnych konserwatorów, jak również pracowników samorządowych zajmujących się ochroną zabytków, właścicieli i użytkowników.

4. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego

GPOnZ odwołuje się do dokumentów, które połączono na trzech poziomach: ogólnokrajowym, regionalnym (wojewódzkim) oraz lokalnym.

GPOnZ w swoich działaniach programowych nawiązuje do polityki krajowej szczególnie w zakresie poprawy stanu zabytków poprzez przekazywanie środków z budżetu gminy, wykorzystywania dziedzictwa kulturowego w promocji gminy, poprawy przepływu informacji pomiędzy gminą, organami ochrony zabytków oraz mieszkańcami, a także udostępnianiem informacji o zasobie zabytkowym gminy. Ważnym elementem jest również wspieranie działań z zakresu utrzymywania lokalnych tradycji kulturowych oraz wprowadzenie elementów lokalnego dziedzictwa do procesu edukacji oraz działań kulturalnych.

• Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami został przyjęty uchwałą nr 82 Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 2019 r.

Głównym celem projektu Programu jest stworzenie warunków dla zapewnienia efektywnej ochrony i opieki nad zabytkami. W okresie 4 lat realizowany będzie we współpracy z państwowymi instytucjami kultury i organami administracji publicznej poprzez trzy cele szczegółowe podzielone na kierunki działania, tj.:
Cel szczegółowy 1: „Optymalizacja systemu ochrony dziedzictwa kulturowego”, podzielony na kierunki działania:

1. Wzmocnienie systemu ochrony na poziomie lokalnym.
2. Wzmocnienie systemu ochrony na poziomie centralnym.

Cel szczegółowy 2: „Wsparcie działań w zakresie opieki nad zabytkami”, podzielony na kierunki działania:

1. Merytoryczne wsparcie działań w zakresie opieki nad zabytkami.
2. Podnoszenie bezpieczeństwa zasobu zabytkowego.

Cel szczegółowy 3: „Budowanie świadomości społecznej wartości dziedzictwa”, podzielony na kierunki działania:

1. Upowszechnianie wiedzy na temat dziedzictwa i jego wartości.
2. Tworzenie warunków dla sprawowania społecznej opieki nad zabytkami.

• Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2013 wraz z Uzupełnieniem na lata 2004-2020

Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2013, przyjęta przez Radę Ministrów 21 września 2004 r., rozwinięta w 2005 r. poprzez przygotowane przez Ministerstwo Kultury uzupełnienie Narodowej

Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020, jest podstawowym dokumentem rządowym, w którym w oparciu o rzetelną analizę podjęto próbę określenia zasad polityki kulturalnej państwa w warunkach rynkowych. Stanowi ona podstawę do dalszych systemowych rozwiązań w dziedzinie kultury. Misją tej strategii jest „zrównoważony rozwój kultury jako najwyższej wartości przenoszonej ponad pokoleniami, określającej całokształt historycznego i cywilizacyjnego dorobku Polski, wartości warunkującej tożsamość narodową i zapewniającej ciągłość tradycji i rozwój regionów”.

Uznając kulturę za jeden z podstawowych czynników rozwoju regionów zapisano w Strategii następujące priorytety:

- wzrost efektywności zarządzania kulturą,
- wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań w systemie działalności kulturalnej i w systemie upowszechniania kultury,
- wzrost uczestnictwa i wyrównanie szans w dostępie do szkolnictwa artystycznego, dóbr i usług kultury,
- poprawa warunków działalności artystycznej,
- efektywna promocja twórczości,
- zachowanie dziedzictwa kulturowego i aktywna ochrona zabytków,
- zmniejszenie luki cywilizacyjnej przez modernizację i rozbudowę infrastruktury kultury.

Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020 wprowadza programy operacyjne służące realizacji strategii. Jednym z nich jest Program Operacyjny „Dziedzictwo kulturowe”.

W programie wyróżnione zostały dwa komplementarne priorytety:

- rewaloryzacja zabytków nieruchomych i ruchomych. Podstawowym celem priorytetu jest poprawa stanu zachowania zabytków, kompleksowa ich rewaloryzacja, zwiększenie roli zabytków w rozwoju turystyki, poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w zakresie ochrony zabytków i ich dokumentacji, zabezpieczenie zabytków, muzealiów i archiwaliów przed skutkami klęsk żywiołowych, kradzieżami i nielegalnym wywozem za granicę,
- rozwój kolekcji muzealnych – zadania związane z zakupami dzieł sztuki i kolekcji dla instytucji muzealnych, zakupami starodruków i archiwaliów, konserwacji i digitalizacji muzealiów, archiwaliów, starodruków, księgozbiorów oraz zbiorów filmowych, wspieraniu rozwoju muzealnych pracowni konserwatorskich oraz nowych technik konserwacji zabytków ruchomych.

• Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)

Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) zwana SOR została przyjęta uchwałą nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r. Jest to aktualizacja Strategii Rozwoju Kraju 2020, przyjętej Uchwałą Nr 157 Rady Ministrów z dnia 25 września 2012 r.

SOR jest strategicznym instrumentem zarządzania polityką rozwoju realizowaną przez instytucje państwa, która określa wskaźniki ich realizacji, wskazuje sposób ich osiągania oraz określa najważniejsze projekty służące realizacji celów SOR.

Głównym celem SOR jest tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym.

Zadania powiązane z obszarem ochrony zabytków zostały uwzględnione w następujących obszarach:

1). Obszar e-państwo – kierunek interwencji:

1. Budowa i rozwój e-administracji – orientacja administracji państwa na usługi cyfrowe.

Wyznaczony projekt strategiczny:

Digitalizacja i rozwój kultury cyfrowej – kontynuacja procesów związanych z digitalizacją, przechowywaniem i udostępnianiem różnego typu zasobów dziedzictwa cyfrowego w Polsce (muzealnych, bibliotecznych, archiwalnych, audiowizualnych i zabytków), w tym do celów ponownego wykorzystywania, w ramach którego digitalizację należy rozumieć jako nowoczesną formę konserwacji i zabezpieczania najcenniejszych zasobów kultury.

2). Kapitał ludzki i społeczny – kierunek interwencji:

4. Wzmocnienie roli kultury dla rozwoju gospodarczego i spójności społecznej.

Działania do 2030 r.:

- Ochrona i promocja dziedzictwa narodowego – wykorzystanie potencjału dziedzictwa dla wzmacniania kapitału społecznego oraz poczucia tożsamości i wspólnoty; inwestycje w dziedzictwo narodowe (dobra kultury, nauki i sztuki, zabytki, rozwój sieci muzeów, wspieranie i promocja dziedzictwa kulturowego wpisanego na listę światowego dziedzictwa UNESCO).
- Wzmacnianie tożsamości, poczucia wspólnoty i więzi międzypokoleniowych, poprzez uczestnictwo i zwiększanie dostępu do instytucji i dzieł kultury na wszystkich poziomach funkcjonowania wspólnoty (lokalnym, regionalnym, narodowym), likwidacja „białych plam” w dostępie do kultury.

• **Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego (współdziałanie, kultura, kreatywność) 2030 (projekt)**

Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego (współdziałanie, kultura, kreatywność) 2030 zwana SRKS stanowi kontynuację i aktualizację przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 26 marca 2013 r. Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego 2020. SRKS jest jednym z instrumentów realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Głównym celem SRKS jest zatem wzrost jakości życia społecznego i kulturalnego Polaków. Realizacja tego celu odbywa się przez wdrażanie kierunków interwencji zaplanowanych do realizacji w trzech zasadniczych obszarach, których kluczowe znaczenie znajduje również odzwierciedlenie w nowym podtytule SRKS: współdziałanie, kultura, kreatywność. Są to:

- obszar 1: Współdziałanie – społeczeństwo obywatelskie,
- obszar 2: Kultura – tożsamość i postawy obywatelskie,
- obszar 3: Kreatywność – potencjał kulturowy i kreatywny.

Pełniejszego wykorzystania wymaga wpływ wybranych zasobów i narzędzi z obszaru kultury i dziedzictwa narodowego na poziom kapitału społecznego, m.in. w wymiarze budowania tożsamości i kształtowania postaw obywatelskich. Wydarzenia, inicjatywy i zasoby o charakterze kulturalnym mogą wzmacniać poczucie wspólnoty i tożsamości, cementować środowiska lokalne, stwarzać przestrzeń do poszukiwań i inspiracji oraz stanowić miejsce spotkań dla różnych grup wiekowych i zawodowych. Niski poziom kapitału społecznego oraz podziały społeczne utrudniają budowanie wspólnoty państwowej, a także wpływają na osłabienie więzi z państwem i jego instytucjami.

Znaczenie kultury dla rozwoju i jakości kapitału społecznego jest wieloaspektowe. Z jednej strony warunkuje ona zachowania i postawy, ustanawia kody i sposoby komunikowania oraz organizacji społeczeństwa, z drugiej zaś stanowi zasób materialnych i niematerialnych dóbr, które tworzą fundament tożsamości i spoiwo społeczności. Potencjał kulturowy determinuje więc w istotnym zakresie sposoby podejmowania decyzji, umożliwia budowanie atmosfery otwartości i wzajemnego zaufania. Dziedzictwo kulturowe, umożliwiając budowanie i utrwalanie wspólnej tożsamości, jest kluczowym elementem potencjału kulturowego i stanowi bezcenny zasób, który powinien być wykorzystany dla obecnego i przyszłego rozwoju.

Głównym celem SRKS jest wzrost jakości życia społecznego i kulturalnego Polaków.

Projekt zakłada trzy cele szczegółowe Strategii, które obejmują:

1. Zwiększenie zaangażowania obywateli w życie publiczne poprzez: usprawnienie mechanizmów wspierania i współpracy instytucji publicznych z obywatelami, Rozwój i wzmacnianie zorganizowanych form aktywności obywatelskiej.
2. Wzmacnianie roli kultury w budowaniu tożsamości i postaw obywatelskich poprzez: tworzenie warunków oraz budowanie kompetencji dla wzmacniania uczestnictwa w kulturze, ochronę dziedzictwa kulturowego oraz gromadzenie i zachowywanie dzieł kultury, digitalizacja, cyfrowa rekonstrukcja i udostępnianie dóbr kultury, umacnianie tożsamości i postaw obywatelskich przez kulturę, wzmocnienie promocji kultury polskiej za granicą.
3. Wzmocnienie rozwoju społeczno-gospodarczego kraju przez sektory kultury i kreatywne poprzez: wzrost udziału sektorów kreatywnych w rozwoju gospodarczym kraju, rozwój kompetencji zawodowych na potrzeby branż kreatywnych, wzmocnienie potencjału kreatywnego społeczeństwa.

W ramach celu szczegółowego 2 SRKS wyróżniono ponadto następujące priorytety:

- 2.1. Tworzenie warunków oraz budowanie kompetencji dla wzmacniania uczestnictwa w kulturze,
- 2.2. Ochrona dziedzictwa kulturowego oraz gromadzenie i zachowywanie dzieł kultury,

- 2.3. Digitalizacja, cyfrowa rekonstrukcja i udostępnianie dóbr kultury,
- 2.4. Umacnianie tożsamości i postaw obywatelskich przez kulturę,
- 2.5. Wzmocnienie promocji kultury polskiej za granicą.

Poniżej zostały przedstawione projekty, które związane są pośrednio z ochroną dziedzictwa kulturowego oraz których okres realizacji wykracza powyżej 2021 r. Projekty strategiczne SOR przypisane do zakresu interwencji SRKS:

- Narodowy Program Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego – program obejmujący takie działania, jak: rozwój instytucji dialogu obywatelskiego, zniesienie barier rozwojowych dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, reformę systemu finansowania organizacji przez państwo, edukację obywatelską i historyczną oraz rozwój wolontariatu.
- Niepodległa – program budowania kapitału społecznego i wspólnoty obywatelskiej, zogniskowany wokół obchodów 100 rocznicy odzyskania niepodległości Polski, obejmujący m.in. kształtowanie postaw patriotycznych, budowanie pamięci zbiorowej i spójnego wizerunku Polski, włączanie obywateli do działania na rzecz dobra wspólnego.
- Pakiet dla Przemysłów Kreatywnych – ukierunkowany na wsparcie innowacyjnych produktów sektorów kultury i kreatywnych. Pakiet umożliwi budowanie przewagi konkurencyjnej w sektorze i przeciwdziałanie odpływowi kapitału kreatywnego. Proponowane działania obejmują m.in. wprowadzenie zachęt dla realizacji produkcji audiowizualnych w Polsce, wprowadzenie wakacji podatkowych dla firm z sektora kreatywnego, ustanowienie tzw. szybkiej ścieżki podatkowej dla międzynarodowych produkcji z segmentu audiowizualnego.
- Program Klub – program wspierający działalność klubów sportowych (skierowaną do dzieci i młodzieży), które stanowią lokalne centra aktywności społecznej oraz są miejscem aktywnego spędzania czasu, budowania więzi społecznych i rozwijania kompetencji, takich jak umiejętność pracy w grupie, wytrwałość czy pracowitość.
- Rozwój Czytelnictwa – projekt ma na celu poprawę stanu czytelnictwa w Polsce poprzez wzmacnianie roli bibliotek publicznych, szkolnych i pedagogicznych jako lokalnych ośrodków życia społecznego stanowiących centrum dostępu do kultury i wiedzy.

SRKS definiuje również dodatkowe projekty strategiczne, które nie znalazły się w SOR. Zostały one opisane we wcześniejszych fragmentach niniejszego dokumentu poświęconych poszczególnym celom SRKS. Lista projektów strategicznych SRKS obejmuje:

- Rozwój turystyki kulturowej – projekt ma na celu realizację działań systemowych dotyczących zabytków znajdujących się na szlakach kulturowych i uznanych za Pomniki Historii, w tym dofinansowanie prac konserwatorskich oraz projektów wspierających proces upowszechniania dziedzictwa kulturowego i jego wartości, a także aktywizujących zaangażowanie społeczne w proces ochrony i opieki nad zabytkami. Celem projektu jest stymulowanie rozwoju społeczno-gospodarczego poprzez wzrost atrakcyjności turystycznej opartej na zasobach kulturowych.

• **Koncepcja Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030**

Koncepcja Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030 została przyjęta uchwałą nr 239 Rady Ministrów dnia 13 grudnia 2011 r. Jest to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Jego celem strategicznym jest efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej zróżnicowanych potencjałów rozwojowych do osiągnięcia konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia i większej sprawności państwa oraz spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej w długim okresie. Koncepcja ta kładzie szczególny nacisk na budowanie i utrzymywanie ładu przestrzennego, ponieważ decyduje on o warunkach życia obywateli, funkcjonowaniu gospodarki i pozwala wykorzystywać szanse rozwojowe. Koncepcja formułuje także zasady i działania służące zapobieganiu konfliktom w gospodarowaniu przestrzenią i zapewnieniu bezpieczeństwa, w tym powodziowego. W znacznie większym stopniu niż dotychczas uwzględnia problematykę ochrony dziedzictwa kulturowego w systemie kształtowania prawidłowej polityki przestrzennej.

Jako cele polityki przestrzennej w aspekcie ochrony zabytków wskazano:

- ograniczenie presji urbanizacyjnej na obszary dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, poprzez rozwój narzędzi wspierania finansowego ochrony przyrody i krajobrazu,

- wprowadzenie systemu standardów zabudowy i zagospodarowania terenu na terenach o niższym reżimie ochronnym,
- wprowadzenie narzędzi kompensacji utraconych korzyści ekonomicznych na terenach o wysokich restrykcjach konserwatorskich,
- wspieranie rewitalizacji zdegradowanych przestrzeni: starych dzielnic mieszkaniowych, obiektów przemysłowych, pokolejowych, opuszczonych wsi przez przyjęcie regulacji z zakresu rewitalizacji obszarów miejskich i starych zasobów mieszkaniowych.

4.1. Relacje Gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie województwa i powiatu

Przy sporządzaniu GPOnZ omówiono uwarunkowania zewnętrzne ochrony zasobów dziedzictwa i krajobrazu kulturowego gminy wynikające z dokumentów na poziomie wojewódzkim: Strategia rozwoju województwa Dolnośląskiego 2030, Aktualizacja Programu Rozwoju Turystyki dla Województwa Dolnośląskiego, Projekt Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego.

Na poziomie powiatu wrocławskiego nie ma obecnie obowiązujących dokumentów, które zgodne są z ramami czasowymi GPOnZ.

• Strategia rozwoju województwa Dolnośląskiego 2030

Strategia rozwoju województwa Dolnośląskiego 2030 została przyjęta uchwałą nr XXXII/932/13 przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego dnia 28 lutego 2013 r. Strategia wytycza cele i kierunki rozwoju regionu, prezentuje potencjał Dolnego Śląska i określa wspólną płaszczyznę działań poszczególnych regionów.

Jako cele strategiczne wyznaczono między innymi:

Cel strategiczny: Odpowiedzialne wykorzystanie zasobów i ochrona walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego.

Konkretyzacją tychże celów są cele operacyjne (priorytety) oraz przyporządkowane im przedsięwzięcia strategiczne – grupy zadań strategicznych.

Cel operacyjny: Ochrona obiektów i terenów dziedzictwa kulturowego.

Przedsięwzięcia strategiczne – grupy zadań strategicznych:

- Wsparcie przedsięwzięć służących rozwojowi kultury i dziedzictwa kulturowego w regionie.
- Wspieranie i udostępnianie zintegrowanych działań służących ochronie dziedzictwa kulturowego i jego promocji.
- Wsparcie zagospodarowywania i udostępnienia na cele turystyki lub kultury najważniejszych obiektów zabytkowych oraz miejsc historycznych o znaczeniu ponadregionalnym.

W Strategii opisano środowisko kulturowe województwa. Na terenie województwa dolnośląskiego obserwuje się dużą różnorodność form krajobrazu oraz bogactwo dziedzictwa kultury materialnej. Większość miast Dolnego Śląska posiada historycznie wykształcony układ przestrzenny z obiektami zabytkowej zabudowy.

W Strategii nie wyróżniono obiektów z terenu Gminy Czernica.

• Aktualizacja Programu Rozwoju Turystyki dla Województwa Dolnośląskiego

Aktualizacja Programu Rozwoju Turystyki dla Województwa Dolnośląskiego została przyjęta uchwałą nr 2696/III/09 przez Zarząd Województwa Dolnośląskiego dnia 28 kwietnia 2009 r. W Programie najważniejszą pozycję wśród turystycznych walorów krajoznawczych, o charakterze kulturowym, zajmują zabytki architektury i budownictwa. Turystyczna waloryzacja zabytków wyłoniła listę najcenniejszych obiektów zabytkowych województwa. Warunkiem zainteresowania turystycznego zabytkami archeologicznymi jest ich odpowiednie wyeksponowanie w terenie i przystosowanie dla potrzeb zwiedzających. Dotyczy to przede wszystkim stanowisk archeologicznych o własnej, czytelnej formie krajobrazowej.

Analiza grup walorów województwa dolnośląskiego pozwala stwierdzić, że:

- liczne tereny i obiekty zabytkowe, dają możliwość tworzenia i eksploatacji szlaków krajoznawczych,
- istnieje możliwość tworzenia szlaków historycznych, edukacyjnych, wykorzystujących lokalizację rzadkich miejsc ważniejszych bitew oraz martyrologii z okresu II wojny światowej. Zwiększenie atrakcyjności zabytków ma odbywać się m.in. poprzez ożywienie zabytków cyklicznymi imprezami, odpowiednią infrastrukturą i kalendarzem imprez. Mocnymi stronami rozwoju turystyki na Dolnym Śląsku są wysokie walory kulturowe łączące dorobek kultur: polskiej, czeskiej, austriackiej i niemieckiej oraz rozbudowana baza turystyczna, zwłaszcza w rejonach górskich i uzdrowiskowych. Program wskazuje także słabe strony rozwoju turystyki na Dolnym Śląsku, do których należą między innymi: zły stan zabytków oraz brak sprawnego regionalnego i lokalnego systemu informacji turystycznej.

W Programie wskazano jako hit turystyczny Subregionu Doliny Odry Wschód, że na terenie Gminy Czernica, we wsi Nadolice Wielkie, znajduje się jedyny w Polsce Park Pokoju.

• Projekt Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego

Projekt Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego został opracowany w 2018 r. Zastąpi on dotychczas obowiązujący Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego. Perspektywa 2020 przyjęty uchwałą nr XLVIII/1622/2014 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 27 marca 2014 r.

Plan uwzględnia wymogi, określone w art. 39 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i określa między innymi system obszarów chronionych, w tym obszary ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony uzdrowisk oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Wyznaczona wizja zagospodarowania przestrzennego: Jeden region, różne obszary, spójny rozwój, różne Potencjały – Dolnyśląsk 2030.

Wśród wyznaczonych czterech celów polityki zagospodarowania przestrzennego samorządu województwa jeden związany jest z dziedzictwem kulturowym: Cel 2. Racjonalny i zrównoważony sposób wykorzystania zasobów środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu.

Rozwój przestrzenny terenów zurbanizowanych dokonuje się w oparciu o racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i kulturowych oraz przy uwzględnieniu zróżnicowanych zasobów krajobrazowych, prowadzony jest w sposób minimalizujący szkody środowiskowe i konflikty funkcjonalno-przestrzenne:

- przeciwdziałanie skutkom degradacji krajobrazu jest skuteczne, zasoby krajobrazowe są uwzględniane w zagospodarowaniu przestrzennym a obszary wyróżniające się pod względem krajobrazu zachowują swoją wizualną odrębność;
- obszary cenne przyrodniczo stanowią system odporny na zagrożenia;
- najcenniejsze założenia przestrzenne o historycznym rodowodzie zachowały czytelny układ i stanowią istotne elementy krajobrazu kulturowego;
- cenne zespoły i obiekty zabytkowe znajdują się w dobrej kondycji, są udostępniane, a ich wartości podlegają trwałej ochronie;
- zasoby rolniczej przestrzeni produkcyjnej są wykorzystywane z uwzględnieniem naturalnych uwarunkowań;
- zasoby kopalin użytecznych są chronione i racjonalnie użytkowane;
- zintegrowany system magistralnych szlaków turystycznych wzmacnia gospodarczo udostępniane ośrodki i obszary.

W Planie wyznaczono cele i kierunki polityki przestrzennego zagospodarowania województwa dolnośląskiego. Poniżej przedstawione te, które związane są z ochroną dziedzictwa kulturowego.

Cel 2. Racjonalny i zrównoważony sposób wykorzystania zasobów środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu.

Kierunek 2.2. Wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego i krajobrazu.

Bogactwo i różnorodność dziedzictwa kulturowego Dolnego Śląska wynika z wielonarodowej i wielowyznaniowej specyfiki regionu. Pod względem liczby zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków województwo dolnośląskie zajmuje pierwszą pozycję w Polsce. Zasoby te stanowią bardzo istotny czynnik umożliwiający budowanie i utrwalanie tożsamości regionalnej oraz rozwijanie potencjału społecznego i gospodarczego. W Planie nie wskazano konkretnych obiektów.

Zapewnienie ochrony i opieki nad zabytkami należy do kompetencji organów administracji publicznej. Samorząd województwa wykonuje zadania w tym zakresie jako jednostka samorządu terytorialnego odpowiedzialna za ochronę zabytków na terenie województwa oraz jako właściciel zabytków stanowiących mienie województwa.

Najważniejszym zadaniem jest poprawa stanu zachowania obiektów zabytkowych oraz historycznie ukształtowanych miejskich założeń przestrzennych, które pilnie wymagają podjęcia prac ratowniczych. Konieczne jest utrzymanie wartości historycznych świadczących o tożsamości i indywidualnych cechach założeń urbanistycznych, takich jak układ przestrzenny z centralnie usytuowanym rynkiem i dominującymi obiektami, ratuszem, kościołem oraz kwartałami mieszczańskiej zabudowy.

Ustalenia w zakresie polityki Samorządu Województwa Dolnośląskiego

Działania służące zapewnieniu ochrony i poprawy stanu zasobów dziedzictwa kulturowego oraz utrzymaniu wielokulturowej tożsamości regionu, w tym:

- 1) poprawa stanu założeń przestrzennych o zachowanej strukturze urbanistycznej oraz zespołów zabytkowych przez wsparcie finansowe samorządu województwa,
- 2) zachowanie miejsc pamięci utrwalających wielokulturową tożsamość regionu przez wsparcie finansowe samorządu województwa.
2. Wskazanie w Planie obszarów i zespołów zabytkowych wnioskowanych do objęcia ochroną w formie parku kulturowego i pomnika historii dla zachowania wartości krajobrazu kulturowego o wysokim znaczeniu dla dziedzictwa kulturowego.
3. Wspieranie rozwoju systemu regionalnych szlaków turystycznych poprzez:
 - 1) opracowanie koncepcji rozwoju systemu regionalnych szlaków turystycznych z uwzględnieniem obszarów o niewykorzystanym potencjale turystycznym,
 - 2) włączenie regionalnych szlaków turystycznych w udostępnianie zasobów przyrodniczych i kulturowych będących w gestii samorządu województwa,
 - 3) poprawę dostępności turystycznej województwa przez integrację regionalnych szlaków z systemem węzłów przesiadkowych komunikacji zbiorowej.
4. Opracowanie zintegrowanej strategii rozwoju regionalnych klastrow turystycznych.

Postulaty kierowane do gmin:

1. Uwzględnianie założeń „Programu opieki nad zabytkami województwa dolnośląskiego” w gminnych programach opieki nad zabytkami w celu skoordynowania działań w sferze ochrony zabytków.
2. Wskazywanie w dokumentach planistycznych obiektów i obszarów, które powinny uzyskać ustawową formę ochrony zabytków (wpis do rejestru zabytków lub ujęcie w wojewódzkiej ewidencji zabytków).
3. Realizacja regionalnych szlaków turystycznych oraz powiązanie ich z zasobami przyrodniczymi i kulturowymi gmin z wykorzystaniem systemów lokalnych szlaków turystycznych.
4. Realizacja funkcji turystycznych w ramach rewitalizacji obszarów zdegradowanych.
5. Dostosowanie rozwoju zaplecza turystyki i rekreacji do zmian klimatu poprzez:
 - 1) realizację transportu zbiorowego w obszarach i ośrodkach o atrakcyjnych turystycznie zasobach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, jako standardu ich komunikacyjnej obsługi,

- 2) wykluczenie z realizacji infrastruktury sportów zimowych obszarów o niewystarczających zasobach wód, których eksploatacja dla wytwarzania sztucznego śniegu zagraża lokalnemu środowisku naturalnemu.
6. Integracja szlaków wodnych ze szlakami pieszymi, rowerowymi i konnymi w ich otoczeniu (wzdłuż rzek o sezonowej zmienności poziomu wód).

5. Uwarunkowania wewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego

5.1. Relacje Gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie gminy

GPOnZ zgodny jest z dokumentami:

- **Plan ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych**

Plan ochrony zabytków Gminy Czernica na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych został opracowany w 2013 r. Wykonany został zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych.

Ochrona zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych polega na planowaniu, przygotowaniu i realizacji przedsięwzięć zapobiegawczych, dokumentacyjnych, zabezpieczających, ratowniczych i konserwatorskich, mających na celu ich uratowanie przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zaginięciem.

- **Strategia z elementami planowania rozwoju lokalnego Gminy Czernica na lata 2014-2025**

Strategia z elementami planowania rozwoju lokalnego Gminy Czernica na lata 2014-2025 została przyjęta uchwałą nr XXXIV/310/2014 Rada Gminy Czernica z dnia 20 marca 2014 r.

Strategia to dokument kierunkowy, który wyznacza ramy racjonalnego gospodarowania posiadanymi zasobami, co nie pozwoli w przyszłości na przeszacowanie możliwości inwestycyjnych gminy w stosunku do budżetu.

W Strategii wyznaczone zostały cele wraz z zadaniami. W dziedzinie kultura wskazano następujące cele:

Cel strategiczny 3. Atrakcyjna oferta wydarzeń kulturowych.

Cel operacyjny. Dobrze funkcjonująca baza pod działalność kulturalną.

Zadania:

1. Modernizacja istniejących obiektów gminnych (świetlice, „kuźnie”) poprzez modernizację, zakup sprzętu oraz materiałów do zajęć.

2. Budowa świetlic w miejscowościach, które ich nie posiadają.

Cel operacyjny: Szeroka oferta zajęć popołudniowych dla mieszkańców Gminy.

Zadania:

1. Realizacja dostępnych programów edukacyjno-kulturalnych dla różnych grup wiekowych (ze środków zewnętrznych i własnych).

2. Realizacja zajęć terapeutycznych tzw. „Kuźni” we wszystkich świetlicach wiejskich.

3. Kontynuacja zadań z zakresu kultury, w tym koncertów, dożynek.

4. Organizacje konkursów dla NGO w zakresie działalności kulturalnej dla dzieci i młodzieży realizowany w Młodzieżowych Domach Kultury w ościennych gminach (dojazd, opieka, sfinansowanie zajęć).

• Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czernica

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czernica zostało przyjęte uchwałą nr XI/95/2019 Rady Gminy Czernica z dnia 23 października 2019 r.

Niniejsze opracowanie stanowi zmianę dotychczas obowiązującego Studium przyjętego uchwałą nr XXI/2459/2005 Rady Gminy Czernica z dnia 28 lutego 2005 r.

Studium jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, na podstawie którego prowadzona ma być polityka i strategia działań, przede wszystkim w sferze zagospodarowania przestrzennego, ale także w sferze społeczno-gospodarczej i ekologicznej, które bezpośrednio lub pośrednio wpływają na kształtowanie struktury przestrzennej i układu funkcjonalno-przestrzennego.

W Studium bardzo precyzyjnie określono kierunki środowiska kulturowego, wskazano konkretne obiekty, które podlegają ochronie w poszczególnych miejscowościach. Wyznaczone zostały strefy ochrony konserwatorskiej wraz z zasadami ochrony zabytków. W Studium podkreślono, że ważnym narzędziem ochrony zabytków, które nie zostało wymienione w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jest założenie i prowadzenie przez wójta gminnej ewidencji zabytków.

Strefy ochrony konserwatorskiej

Strefa „A” – ścisłej ochrony konserwatorskiej – objęto obszary szczególnie cenne w skali regionu ze względu na nagromadzenie historycznych wartości kulturowych i artystycznych oraz mające zasadnicze znaczenie dla struktury przestrzennej otoczenia. W odniesieniu do całej strefy winno się przestrzegać pierwszeństwa wymagań konserwatorskich nad wszelką prowadzoną działalnością inwestycyjną, gospodarczą i usługową. Należy rozważyć objęcie obszarów strefy „A”, w miarę potrzeby wraz z ich otoczeniem, ochrona w formie parków kulturowych, a położone w ich zasięgu obiekty o walorach zabytkowych, poprzez wpis do rejestru zabytków.

W strefie „A” w szczególności należy:

- chronić substancję istniejących obiektów historycznych przez wydanie zakazu ich rozbiórki, niszczenia oraz remontowania bez zgody właściwych organów służb konserwatorskich,
- ochraniać istniejący układ przestrzenny, tj. rozplanowanie dróg, ulic i placów wraz z ich nawierzchnią oraz rozmieszczenie i kształt zewnętrzny zabudowy, cieków i zbiorniki wodne, zielen naturalną i sztuczną, sposób użytkowania gruntów,
- dostosować współczesne funkcje do wartości zabytkowych zespołu i jego poszczególnych obiektów, przez nawiązanie do tradycji historycznej oraz wykluczenie wprowadzania uciążliwych funkcji; zasady te dotyczą również parków, alei oraz planowych nasadzeń nad ciekami i wokół zbiorników wodnych, wartościowych historycznie,
- cenne obiekty zniszczone lub uszkodzone poddać rewaloryzacji,
- usunąć lub przeobrazić obiekty dysharmonizujące środowisko wizualne,
- dążyć do rekonstrukcji ważnych ze względów historycznych i przestrzennych obiektów nieistniejących,
- preferować współczesną działalność inwestycyjną i budowlaną ukierunkowaną na rewaloryzację strefy,
- dostosować nową zabudowę do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów oraz nawiązanie formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej.

Strefa „A” występuje w miejscowościach: Chrzastawa Wielka, Dobrzykowice, Gajków, Jeszkowice – w rejonie śluzy „Janowice” i Wieściszów – przysiółek wsi Nadolice Wielkie.

W strefie „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej ochronie podlegają również wszystkie obiekty podziemne i pojedyncze znaleziska, oraz odkryte podczas remontów detale architektoniczne.

Strefa „B” – ochrony konserwatorskiej – objęto nią obszary, na których zasadniczą wartość kulturową stanowi historyczny układ przestrzenny w sensie rozplanowania układu komunikacyjnego oraz rozmieszczenia i kształtu zewnętrznego zabudowy, a także jej powiązania z zielenią i krajobrazem naturalnym. Układy zachowały się prawie we wszystkich miejscowościach gminy i stanowią jej historyczne dziedzictwo.

W strefie „B”:

- należy wprowadzić obowiązek uzgadniania z właściwymi służbami konserwatorskimi zmian: historycznego układu dróg i ulic pod względem ich przebiegu i szerokości, a także placów i zieleni, zespołów pałacowo parkowych i folwarcznych,
- należy przestrzegać, aby nowo wznoszone obiekty swoim usytuowaniem dostosowane były do typu zabudowy charakterystycznego dla danej wsi (szczytowego, kalenicowego, zwartego lub luźnego) i wznoszone w odstępach zgodnych z jej tradycją,
- należy przestrzegać, aby relacje pomiędzy zielenią i krajobrazem naturalnym a zabudową, charakterystyczne dla danej wsi, były zachowane,
- należy przyjąć jako zasadę, że zakłady produkcyjne, usługowo-produkcyjne oraz większe zakłady naprawcze i większe przedsiębiorstwa handlowe zlokalizowane będą poza strefą chronioną; wyjątek mogą stanowić jedynie dawne folwarki, w przypadku możliwości zharmonizowania planowanych funkcji z zabytkowymi walorami zespołu,
- należy dążyć do usunięcia obiektów dysharmonizujących lub przekształcenia ich zgodnie z charakterem strefy,
- należy dążyć do rewaloryzacji zieleni na terenie strefy, w tym parków, cmentarzy, alei, zbiorników wodnych i ich otoczenia,
- zaleca się, by nowe budynki miały nie więcej niż dwie kondygnacje, w tym górna w poddaszu, posiadały dach dwuspadowy symetryczny, kryty dachówką ceramiczną w kolorze ceglastym,
- w nowej zabudowie zaleca się stosowanie tradycyjnych materiałów elewacyjnych,
- kolorystyka obiektów powinna uwzględniać walory estetyczne otoczenia, jak i rozwiązania kolorystyczne występujące w zabudowie historycznej danej wsi.

Strefę „B” wyznaczono w miejscowościach: Chrzastawa Mała, Chrzastawa Wielka, Czernica, Dobrzykowice, Gajków, Jeszkowice, Kamieniec Wrocławski, Krzyków (dwie strefy), Nadolice Małe, Nadolice Wielkie, Ratowice i Wojnowice.

W granicach zmiany studium, przyjętej uchwałą Nr X/82/2019 z dnia 4 września 2019 r., występuje strefa ochrony konserwatorskiej obszaru wpisanego do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków. W jej zasięgu obowiązują ustalenia jak dla strefy „B” ochrony konserwatorskiej.

Strefa „E” – ochrony ekspozycji – obejmuje ona szczególną ochroną wartość estetyczną i kulturową jaką jest zabytkowa sylweta (panorama) wsi, w jej utrwalonym od wieków związku z krajobrazem naturalnym. Jej podstawowymi cechami na terenie gminy są: horyzontalny rozwój zabudowy wiejskiej na równinie, zharmonizowany z zielenią naturalną i komponowaną (aleje, cmentarze, parki) i zrównoważony pojedynczymi dominantami pionowymi wież kościelnych oraz kompleksów pałacowo – parkowych i folwarcznych.

W obrębie strefy „E” należy:

- nie dopuszczać do zabudowy wyższej niż przyjęta w danej wsi dla budownictwa mieszkalnego (najwyżej 2,5 kondygnacji; nie więcej niż 12 m),
- nie dopuszczać do budowy obiektów w pobliżu wyznaczonych punktów widokowych, jeśliby zasłaniały widok na eksponowaną wieś,
- stosować we wznoszonych budynkach strome symetryczne dachy.

Strefy „E” wyznaczono dla wsi: Dobrzykowice, Gajków, Ratowice, Wojnowice. Wyznaczono również strefy „E” dla grodzisk w Czernicy i w Gajkowie.

Strefa „K” – ochrony krajobrazu kulturowego – obejmuje tereny krajobrazu integralnie związane krajobrazowo z zespołem zabytkowym, znajdujące się w jego otoczeniu obszary o ukształtowanym w wyniku działalności ludzkiej charakterystycznym wyglądem. Działania konserwatorskie w strefie „K” obejmują:

- restaurację zabytkowych elementów krajobrazu kulturowego, ewentualnie z częściowym ich odtworzeniem,
- ochronę krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem,
- ochronę form i sposobu użytkowania terenów takich jak: rozłogi pól, układ dróg, miedz, zadrzewień śródpolnych, alei, szpalerów, grobli, stawów, przebiegu cieków wodnych, z zaleceniem utrzymania wykształconego sposobu parcelacji gruntów i formy użytkowania,

- wskazane jest likwidowanie elementów dysharmonizujących, jednocześnie wymagane jest uzyskanie opinii właściwej służby ochrony zabytków odnośnie nowych inwestycji,
- zaleca się aby nową zabudowę poddać pewnym rygorom odnośnie gabarytów i sposobu kształtowania bryły; pożądane są co najwyżej dwie kondygnacje z dachami o symetrycznych połączeniach, krytych dachówką ceramiczną, ewentualnie z użytkowym poddaszem skrytym w dachu, o ile szczegółowe wytyczne nie stanowią inaczej;
- niewskazane jest stosowanie dachów płaskich, dachów o mijających się połączeniach na wysokości kalenicy oraz dachów o asymetrycznym nachyleniu połaci.

Strefą „K” ochrony krajobrazu obejmuje się tereny łąg nadodrzańskich na całym obszarze Gminy Czernica. Ochronie podlega również kanał Odry na całej swojej długości jako element krajobrazu urządzonego wraz ze wszystkimi elementami i częściami wyposażenia technicznego i planowanymi nasadzeniami drzewostanu. Granicą strefy jest rzeka Odra, w granicach Gminy Czernica.

Strefa „W” – ochrony reliktyw archeologicznych – obejmuje tereny o rozpoznanej zawartości kulturowej, mające własną formę krajobrazową.

W obrębie strefy „W” ochrony konserwatorskiej dla obszaru kościołów i cmentarzysk przykościelnych wprowadza się priorytet wymogów konserwatorskich oraz zakaz działań inwestycyjnych nie związanych bezpośrednio z konserwacją i rewaloryzacją zabytkowego terenu. Wszelkie dopuszczalne prace wykopaliskowe i archeologiczne należy uzgadniać i prowadzić za pozwoleniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Strefą „W” ochrony konserwatorskiej objęto grodziska w miejscowościach: Czernica i Gajków oraz cmentarzyska przykościelne w miejscowościach: Chrzastawa Wielka, Dobrzykowice, Gajków, Nadolice Wielkie, Ratowice i Wojnowice.

Strefa „OW” – obserwacji archeologicznej, tj. obręb wsi z zachowanymi reliktyw historycznego osadnictwa. Wszelkie zamierzenia inwestycyjne na całym obszarze objętym strefą podlegają następującym ustaleniom:

- przed uzyskaniem pozwolenia na budowę na wszelkie zamierzenia inwestycyjne na tym obszarze wymagające prowadzenia prac ziemnych należy uzyskać wytyczne Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
- w zakresie określonym w tych wytycznych należy uzyskać pozwolenie na prowadzenie prac ziemnych i wykopaliskowych.
- nadzór archeologiczny i ratownicze badania archeologiczne, prowadzone przez uprawnionego archeologa, odbywają się na koszt inwestora.
- pozwolenie konserwatorskie należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych.

Strefą tą objęto części następujących miejscowości: Czernica, Chrzastawa Mała, Chrzastawa Wielka, Dobrzykowice, Gajków, Jeszkowice, Kamieniec Wrocławski, Krzyków, Łany, Nadolice Małe, Nadolice Wielkie, Ratowice, Wojnowice.

Strefa ochrony archeologicznej obejmuje cały obszar zmiany studium, przyjętej uchwałą Nr X/82/2019 z dnia 4 września 2019 r., w jej zasięgu należy przeprowadzić badania archeologiczne dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W obrębie znajdujących się na terenie gminy chronionych stanowisk archeologicznych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie (dotyczy również cmentarzysk przykościelnych) należy:

- przed uzyskaniem pozwolenia na budowę wszelkie zamierzenia inwestycyjne uzgodnić z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, zaś ewentualne prace ziemne mogą być wykonywane jedynie po przeprowadzeniu ratowniczych badań archeologicznych za pozwoleniem konserwatorskim Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prace archeologiczne i wykopaliskowe; (ratownicze badania wykopaliskowe finansuje inwestor),

– uzyskać pozwolenie konserwatorskie przed wydaniem pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia robót budowlanych.

W Studium wskazano Wykaz zabytków architektury i budownictwa w poszczególnych miejscowościach.

5.2. Charakterystyka zasobów oraz stanu dziedzictwa i krajobrazu kulturowego gminy

5.2.1. Charakterystyka gminy

• POŁOŻENIE I UKSZTAŁTOWANIE TERENU¹

Gmina Czernica leży we wsch. części województwa dolnośląskiego i w pñ.-zach. części powiatu wrocławskiego. Graniczy bezpośrednio z obszarem municypalnym Wrocławia oraz od zachodu z Wrocławiem, od północy z gminami: Długołęka i Oleśnica, od wschodu z gminą Jelcz-Laskowice, od południa z gminami: Siechnice i Oława. Gmina Czernica wchodzi częściowo w skład strefy funkcjonalnej miasta Wrocławia stanowiąc część aglomeracji wrocławskiej.

Powierzchnia gminy to 83,6 km² z czego użytki rolne stanowią 65,5%, lasy i zadrzewienia 20,5%, wody powierzchniowe 4,4%, tereny osadnicze i rekreacyjne 3,0%, tereny komunikacyjne 4,0%; pozostałe to nieużytki, użytki kopalniane – podstawowym bogactwem naturalnym gminy jest kruszywo naturalne (piasek, żwir). Wiodące funkcje gminy to mieszkalnictwo, rolnictwo i rekreacja.

Gmina Czernica składa się z 13 miejscowości – sołectw: Chrząstawa Mała, Chrząstawa Wielka, Czernica, Dobrzykowice, Gajków, Jeszkowice, Kamieniec Wrocławski, Krzyków, Łany, Nadolice Małe, Nadolice Wielkie, Ratowice, Wojnowice oraz Wieściszów – przysiółek wsi Nadolice Wielkie.

Gminę przecinają drogi wojewódzkie nr 455: Wrocław-Oława oraz droga powiatowa nr 1535D. Uzupełnieniem podstawowego układu drogowego są drogi gminne. Przez teren gminy przechodzi linia kolejowa nr 277 relacji Wrocław Brochów-Opole Groszowice oraz linia kolejowa nr 292 Jelcz Miłoszyce – Wrocław Sołtysowice.

Pod względem fizyczno-geograficznym gmina położona jest w środkowej części Niziny Śląskiej, w mezoregionie Równiny Wrocławskiej. Zach. część gminy należy do Równiny Psiego Pola, a wsch. leży w obrębie morenowej wysoczyzny – Równiny Jelczańskiej. Pñ. część gminy wkracza w zasięg Równiny Oleśnickiej. W ramach tej ostatniej jednostki fizjograficznej wyróżnia się dolinę Widawy oraz wyżej leżący obszar wododziałowy nieprzekraczający wysokości 126 m n.p.m. Obszar Doliny Odry (Pradoliny Wrocławskiej) zajmuje pñd. część gminy. W jej obrębie występuje system teras plejstocénskich i holocénskich, te ostatnie z licznymi zakolami meandrowymi i starorzeczami. Współczesna dolina Odry jest odcięta wyraźnie zaznaczoną kilkumetrową krawędzią.

¹ Gmina Czernica. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Część A, Wstęp, 2007

• ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Lasy na terenie gminy zgrupowane są w dwóch największych kompleksach – na wsch. i na płd. Od Chrzastawy Wielkiej oraz w rejonie Wojnowic. Dwa inne większe zespoły znajdują się w dolinie rzeki Odry, w pobliżu akwenu „Bajkał” i Gajkowa. Mniejsze zespoły leśne położone są w pobliżu wsi Krzyków, Nadolice Wielkie i Jeszkowice. Lesistość gminy – jak wcześniej wspomniano – jest niewielka i wynosi niespełna 20% powierzchni gminy. Wszystkie lasy są chronione i posiadają charakter lasów wodochronnych (w całości lub fragmentach). W drzewostanie stwierdzono uszkodzenia przemysłowe – II strefa uszkodzeń.

Szczególnie wartościowe przyrodniczo są lasy łęgowe. Ich drzewostan zbudowany jest w przewadze z dębu przy niewielkim udziale jesionu i olszy. Pozostałe kompleksy leśne to siedliska borowe i siedliska lasu mieszanego z przewagą sosny, dębu i pozostałych gatunków.

Z obszarów chronionych na terenie gminy znajdują się trzy obszary NATURA 2000 (Grądy Odrzańskie, Grądy w Dolinie Odry, Lasy Grędzińskie) oraz pięć pomników przyrody.

• TURYSTYKA I REKREACJA²

Gmina Czernica znajduje się na terenie Wrocławskiego Obszaru Metropolitalnego. Mieszkańców obszaru, w tym zwłaszcza mieszkańców Wrocławia cechuje duże zainteresowanie aktywnym wypoczynkiem. W preferencjach przeważa turystyka piesza i rowerowa realizowana w większości na obszarze gminy będącej miejscem zamieszkania. Na terenie Gminy Czernica – gminy o bardzo dużym potencjale w dziedzinie rekreacji – jest brak infrastruktury szlaków pieszych, niewystarczająca jest także sieć i infrastruktura szlaków rowerowych.

Przez gminę przebiega:

- Szlak żółty biegnący miejscowościami na płd. od Wrocławia i dalej przez Siechnice, Kotowice, Ratowice, Czernicę, w kierunku Chrzastawy i miejscowości na wsch. od Wrocławia;
- Trasa rowerowa nr 1 – Pętla Odrzańska do wieży widokowej w Kotowicach, na terenie gminy przebiega przez miejscowości Łany – kąpielisko Bajkał – Czernicę;
- Szlak rowerowy drogami Gminy Czernica: Dobrzykowice Wrocławskie – Nadolice Małe – Nadolice Wlk. – Chrzastawa Mała – Chrzastawa Wielka – Wojnowice – Czernica – Ratowice – Czernica – Janowice (śluzą) – Gajków (grodzisko) - Łany 20.

Oprócz stosunkowo niewielkiej liczby istotnych zabytków (12) w Nadolicach Wielkich funkcjonuje Park Pokoju – jedyny w Polsce i jeden z czterech w Europie Parków Pokoju. Spoczywają na nim prochy żołnierzy niemieckich poległych w czasie II wojny światowej. Tradycją jest sadzenie w tym miejscu drzewek upamiętniających szczodrość instytucji i osób prywatnych, którzy zdecydowali się wspomóc finansowo cmentarz.

² Dołęga A., Analiza potrzeb mieszkańców Wrocławia i sąsiednich gmin na produkty turystyczne związane z terenami otwartymi na obszarze Wrocławskiego Obszaru Metropolitalnego /WROM/, 2013l Internet: <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Analiza+potrzeb+mieszka%C5%84c%C3%B3w+Wroc%C5%82awia+i+s%C4%85siednich+gmin+na+produkty+turystyczne+zw+i%C4%85zane+z+terenami+otwartymi+na+obszarze+Wroc%C5%82awskiego+Obszaru+Metropolitalnego+%2F> (dostęp: 15.08.2020.)

5.2.2. Zarys historii obszaru Gminy Czernica

Ślady osadnicze Gminy Czernica sięgają mezolitu (8000-6000 p.n.e.) – stanowisko kultury komornickiej w Gajkowie i neolitu (5400-1800 p.n.e.): kultura amfor kulistych (3100-2600 p.n.e.), kultura pucharów lejkowatych (ok. 2500 p.n.e.) – stanowiska w Gajkowie. Następne znaleziska pochodzą od okresu epoki brązu, żelaza – do wczesnego średniowiecza. Poświadczają osadnictwo kultury łużyckiej przez większość okresu halsztackiego (650-400 p.n.e.), w okresie lateńskim (400 lat p.n.e. – początek n.e.): trwanie kultury pomorskiej, pojawienie się śladów kultury celtyckiej, wreszcie rozwój kultury przeworskiej. Z dużym prawdopodobieństwem można przypuszczać, że w tzw. okresie wpływów rzymskich (od ok. 400 lat p.n.e. do 500 lat n.e.) wzdłuż Odry na terenie gminy przebiegał szlak bursztynowy między Morzem Śródziemnym i Bałtykiem.

U schyłku okresu wpływów rzymskich nastąpiło powolne wyludnianie się Dolnego Śląska, proces odwrócony został dopiero w VI w. n.e., wraz z przybyciem osadników słowiańskich. Rozpoczął się okres wczesnego średniowiecza (570-1250 n.e.). Na terenie Gminy Czernica wczesnośredniowieczne osady zlokalizowano np. w Dobrzykowicach, Gajkowie, Jeszkowicach, Nadolicach Małych i Nadolicach Wielkich. W ich miejscu powstawały późniejsze wsie, z których większość wzmiankowana jest na koniec XII w. – poł. XIV w.: Kamieniec Wrocławski (1203 r.), Ratowice (1245 r.), Czernica (1246 r., lokacja 1273 r.), Chrzastawa Mała i Nadolice Wielkie (1250 r.), Gajków (1253 r.), Dobrzykowice (1257 r.), Jeszkowice (1272 r.), Nadolice Małe (1290), Wojnowice (1291 r.), Chrzastawa Wielka (1327 r.), Krzyków (1358 r.). Był to okres intensywnego rozwoju terenu Dolnego Śląska, związanego z akcją kolonizacyjną i napływem osadników niemieckich. Wiele wsi Gminy Czernica od średniowiecza (XIII w., XIV w.) należało do wrocławskich zakonów (Klasztor Klarysek, Szpitalnicy z Czerwoną Gwiazdą, Benedyktyni na Ołbinie, Augustianie na Piasku), kościołów i kapituły wrocławskiej. Część nadana została możnowładcom.

Obszar gminy od początku stanowił zaplecze rolnicze dla Wrocławia. I z historią Wrocławia i Śląska wiąże się historia Gminy Czernica, podlegając dziejowej zmienności. Liczne wojny: husyckie, trzydziestoletnia, wojny śląskie, napoleońskie, I czy II wojna światowa powodowały zmiany przynależności państwowej. Podobnie przynależność religijna – początkowy katolicyzm, w końcu XVI w. zastąpił kościół ewangelicki. Taka zmienność dziejów istotnie wpłynęła na ukształtowanie dziedzictwa kulturowego gminy.

W źródłach pisanych Śląsk już w 990 r. wzmiankowany jest, jako wchodzący w skład państwa Mieszka I. Od 1138 r. tereny gminy leżały w księstwie śląskim, wyodrębnionym po śmierci Bolesława III Krzywoustego, jako dzielnica przeznaczona dla Władysława II Wygnańca. W efekcie kolejnego podziału w latach 1248-1251, między synów Henryka Pobożnego, powstało księstwo legnickie, głogowskie i wrocławskie. To ostatnie (wraz z terenami Gminy Czernica) przypadło Henrykowi III Białemu. W 1311 r. kolejny władca – Henryk IV Dobry – w zamian za dożywocie przekazał księstwo wrocławskie Janowi Luksemburskiemu, królowi Czech; w efekcie, po jego śmierci w 1335 r. księstwo wrocławskie przeszło na własność Czech.

Wiek XVI przyniósł na Śląsk panowanie austriackich Habsburgów i wprowadzenie reformacji. Po latach pokoju, w XVII w. nastąpiła wyniszczająca wojna 30-letnia (1618-1648). Wprowadzenie reguł kontrreformacji po wojnie spowodowało, że miejscowi ewangelicy dopiero po 1707 r. uzyskali prawo do budowy własnych świątyń. Przejęcie Śląska przez Prusy w 1742 r. i kolejne wojny (1744-1745 oraz 1756-1763) spowodowały znaczne wymieszanie ludności polskiej i niemieckiej, równocześnie powrót protestantyzmu. Zdobyte terytorium nazwano Prowincją Śląską.

Po 1810 r., w wyniku sekularyzacji dóbr kościelnych, dobra zakonów rycerskich trafiały do rady miejskiej lub poszczególnych mieszczan wrocławskich. Wiek XIX i początek XX w. to okres przekształceń społecznych i gospodarczych. W 2 poł. XIX w. zaczął się intensywny rozwój gospodarczy ziem subregionu. Ważnym wydarzeniem było uruchomienie linii kolejowych. Pierwsza na Dolnym Śląsku (oraz obecnych ziemiach polskich) linia kolejowa Wrocław – Oława została uruchomiona w 1842 r., Wrocław – Strzelin w 1871 r., natomiast Brochów – Jelcz w 1909 r.

W latach I wojny światowej miejscowości gminy borykały się z problemami typowymi dla prowincji śląskiej. Niemcy nie byli przygotowani do długotrwałej wojny, nie zgromadzono wystarczających surowców. W grudniu 1914 r. pojawiły się pierwsze problemy z zaopatrzeniem. W niedługim czasie wprowadzono kartki na produkty żywnościowe. Podobna sytuacja nastąpiła po przegranej przez Niemcy wojnie. Wieś śląska borykała się z problemami natury aprowizacyjnej. Dopiero po reformie walutowej w 1923 r. sytuacja uspokoiła się. Od 1925 r. ruszyła nowa akcja osadnicza na terenach śląska. Budowano nowe gospodarstwa, a istniejące małe urealniano. Powrócono do planów uregulowania Odry i jej dopływów. Prace nad regulacją rzek rozpoczęto w 1933 r., gdy powiat wrocławski otrzymał pożyczkę 190 000 marek. Prace ukończono w 1940 r. Udało się uregulować ok. 45 km cieków wodnych.

Wydarzenia II wojny światowej omijały region do 1945 r., życie przebiegało stosunkowo spokojnie. Działania wojenne na terenie Dolnego Śląska (operacja „Wisła-Odra”) trwały od dnia 12.01.1945 r. do dnia 27.01.1945 r. Teren gminy zajęły jednostki 78 Korpusu Piechoty Armii Czerwonej.

Wojska rosyjskie dokonywały rekwizycji. Wprowadzano radzieckie komendantury wojenne. Użytkowanie przez Rosjan terenów wiejskich przybrało postać grabieży i rabunków. Plądrowano w szczególności kompleksy dworskie i pałacowe oraz przynależne do nich folwarki. Wywożono urządzenia z folwarcznych gorzelni, browarów i fabryczek. Nawet postanowienia konferencji poczdamskiej nie zahamowały wywozu i grabieży. Władza stopniowo przechodziła w ręce polskie. Dnia 29 maja 1946 r. powstała gmina Dublany (Wojnów). W jej skład weszły obie Chrzastawy. Do miejscowości zostali sprowadzeni osadnicy z różnych części kraju, jak i kresów wschodnich.

Na uwagę zasługuje fakt, że mimo wielowiekowej kolonizacji niemieckiej i odcięcia granicą od ziem polskich, znaczna część ludności regionu zachowała język polski aż do XVIII w., natomiast w niektórych wioskach używany był aż do pocz. XX w. Niemniej częsta migracja ludności polskiej i niemieckiej w wielu kierunkach w poszukiwaniu pracy lub ucieczka przed wojnami, znacznie wpływała na sytuację etniczną. Tragedia ostatniej wojny spowodowała, że niemiecka ludność została stąd wysiedlona. Nastąpiła niemal całkowita wymiana ludności i gminę zasiedlili przybysze z różnych stron Polski – między innymi z Beskidu Wyspowego i z Kresów Wschodnich. Taka zamiennność dziejów istotnie wpłynęła na ukształtowanie dziedzictwa kulturowego gminy.

5.2.2.1. Historia miejscowości gminy³

Czernica – od 1969 r. siedziba Gromadzkiej Rady Narodowej, od 1990 r. – siedziba Gminy Czernica.

Nazwy: Cirne (1246 r.), Chircicz (1265 r.), Schirmschits (1272 r.), Cyrne (1291 r.), Cirn (1327 r.), Cyn (1331 r.), Czirne (1336 r.), Cziren (1353 r.), Tschirnicz (1425 r.), Czyrna (1540 r.), Tschirna (1630 r., 1652 r.), Tschirnau (1736 r.), Tschirne (1845 r., 1907 r.), Großbrück (1935 r.), Tschirne (1937 r.). Stacja kolejowa nosiła nazwę Mieleszyce, ob. Czernica Wrocławska.

We wsi zlokalizowano ślady osadnicze z okresu kultury pucharów lejkowatych (ok. 2500 p.n.e.), ślady osady z ok. XVIII/IX w. n.e. i grodzisko z wieżą strażniczą (XIV-XV w.).

Czernica wzmiankowana jest w 1246 r. w dokumencie Henryka III Białego, uznawanym za fałszyfikat. Wzmianka dotyczy nadania pola w Czernicy dziekanowi kurii biskupiej oraz dóbr określanych Conarsche (Konarskie). Wieś była własnością księżnej Anny Czeskiej, matki Henryka Białego, po której śmierci sprzedano część gruntów i karczmę. W 1272 r. Czernica była własnością biskupstwa wrocławskiego, zaś w 1273 r. została lokowana na prawie niemieckim przez rycerza Nagodo – dworzanina biskupa Tomasza II. W XIV w. została zajęta przez Hermana Borsznica, właściciela Jelcza. Ale w 1380 r. książę legnicko-brzeski Ludwik I oddał wieś kapitulie wrocławskiej; prawo do wyřębu drewna w lasach czernickich zachowali kolejni właściciele Jelcza – von Prittwitz. W XVII w. Czernica nadal stanowiła wieś biskupią. W końcowym etapie

³ Między Widawą a Dobrą, od zarania dziejów do współczesności. Słownik historyczno-geograficzny miejscowości z terenu LGD Dobra Widawa, red. A. Fiskies, Z. Nowakowski, Oleśnica 2011

wojny trzydziestoletniej została zniszczona. W 1646 r. maszerowały wtedy wojska cesarskie i szwedzkie, atakujące się wzajemnie w Gajkowie i Jelczu. Również wojny śląskie (1740-1745) dotknęły wieś.

Od średniowiecza we wsi funkcjonował duży folwark liczący 22 łany (1343 r.) i karczma. W 1654 r. jego zarządcą był Hans Muche, muszkieter cesarski. W 1795 r. folwark zatrudniał 15 chłopów, we wsi była karczma i gorzelnia. W poł. XIX w. folwark specjalizujący się w hodowli bydła prowadzony przez Ferdynanda von Mudracha, był największym gospodarstwem we wsi. Wieś zyskała na znaczeniu po wybudowaniu kolei w 1909 r., a zwłaszcza oddaniu mostu przez Odrę w 1935 r. Był to jeden z większych mostów na Dolnym Śląsku w tym okresie. Zniszczony w czasie walk w 1945 r., został odbudowany dopiero w 1956 r.

Liczba ludności utrzymywała się na poziomie kilkuset mieszkańców: 506 osób w 1795 r., 599 w 1845 r. (148 ewangelików), 484 osób w 1905 r., 890 w 1941 r., 1125 osób w 2004 r. i 1205 w 2010 r.

Przez wieki wieś należała do parafii rzymskokatolickiej w Gajkowie (1276-1957), w 1988 r. erygowano parafię pw. Podwyższenia Krzyża Świętego. Od poł. XVII w. istniała tu prywatna kaplica, kościół powstał w k. XX w. Ewangelicy należeli do zboru w Laskowicach (1523-1861), następnie do parafii protestanckiej w Nadolicach Wielkich (1861-1897) i Ratowicach (1897-1945). W 1777 r. i 1795 r. wzmiankowana jest szkoła katolicka. W 1940 r. zatrudniała 2 nauczycieli, w 4 klasach uczyło się 100 dzieci. Po 1945 r. budynek mieścił szkołę podstawową, potem także zasadniczą szkołę radiowo-telewizyjną (1962 r.). Nowy budynek szkolny powstał w latach 1965-1967. Po reformie szkolnej stał się siedzibą zbiorczej szkoły gminnej, obecnie jest siedzibą szkoły podstawowej i gimnazjum.

W 1962 r., na bazie istniejącej roszarni, powstały Wojskowe Zakłady Naprawcze, w 1965 r. – Wojskowe Zakłady Radiotechniczne i Wojskowe Zakłady Łączności Nr 2. W 1954 r. powstało przedszkole publiczne, od 1951 r. działała agencja pocztowa, od 1967 r. – wiejska centrala automatyczna. W okresie po 1990 r. wykonano we wsi sieć światłowodową, sieć wodociagową i kanalizacyjną.

W czasie II wojny światowej zniszczone zostały zabudowania w centrum wsi. Z obiektów zabytkowych zachowały się: barokowa kolumna z 1808 r. pierwotnie z figurą Matki Bożej Immaculaty oraz neoklasycystyczna dzwonnica pożarowa z ok. 1830 r.

Chrzastawa Mała – Chranstava (1250 r.), Cranstava (1259 r.), Chranstawa (1260 r.), Cranstowa (1293 r.), Cranstow (1353 r.), Cranstana (1372 r.), Cranst (1540 r.), Marienkrant (XVIII w.), Marienwald (1937 r.), Chrzastowa Mała (1946 r.).

Ślady osadnicze w rejonie wsi pochodzą z ok. 1450 r. p.n.e. W źródłach pisanych wieś Chrzastawa pojawia się w 1250 r.: książę śląski Henryk III Biały sprzedał ją zakonowi Kanoników Regularnych (Zakon Augustianów na Piasku we Wrocławiu). W pocz. XIV w. lasy otaczające Chrzastawę przekazano klasztorowi wrocławskich Klarysek. W 1428 r. wieś została częściowo zniszczona w czasie najazdu husyckiego Prokopa Wielkiego i ponownie w 1438 r. – w czasie wyprawy polskiego króla Władysława III Warneńczyka. W 1830 r. Chrzastawa Mała i Wielka należały administracyjnie do powiatu Wrocławskiego.

W przeszłości gospodarka wsi bazowała na rolnictwie. Folwark wzmiankowany jest już w XIII w. W poł. XVII w. w miejscowej karczmie prowadzono wyszynk piwa (wł. klasztoru NMP na Piasku). W 1795 r. we wsi wymieniany jest folwark klasztorny i 44 gospodarstwa, w 1830 r. – 43 gospodarstwa, w 1845 r. – 50 gospodarstw, areał 1079 ha. W poł. XIX w. funkcjonował folwark i tłocznia oleju. Na rozwój gospodarczy wpłynęło otwarcie w 1912 r. linii kolejowej z Wrocławia, którą transportowano płody rolne. Od 1940 r. działała także linia autobusowa Wrocław – Chrzastawa Mała.

Ludność katolicka wsi od 1276 r. należała do parafii rzymskokatolickiej w Gajkowie, od 1887 r. – do parafii w Chrzastawie Wielkiej. Luteranie od 1523 r. uczęszczali do Laskowic, od 1861 r. – należeli do parafii w Nadolicach Wielkich. W 1689 r. 1/3 mieszkańców była wyznania katolickiego. Dzieci uczęszczały do szkół katolickiej i protestanckiej w Chrzastawie Wielkiej.

W 1795 r. wieś zamieszkiwały 294 osoby, w 1830 r. – 280 osób w tym 198 katolików, w 1845 r. – 222 katolików i 139 ewangelików, w 1905 r. – 223 katolików i 199 ewangelików, w 1939 r. – 451 osób. Obecnie liczba ludności Chrzastawy Małej wzrasta intensywnie dzięki dynamicznemu rozwojowi budownictwa jednorodzinnego. W 2004 r. liczba ludności wynosiła 688 osób, w 2010 r. – 879. Nastąpił także wzrost ilości

podmiotów gospodarczych i drobnych przedsiębiorstw, powstały mniejsze zakłady pracy np. tartaki i zakłady budowlane.

Chrzastawa Wielka – Las Chranstow (1327 r.), Cranstow (1336 r.), Sancte Clare (1352 r.), Agricirca Vidavia oraz Cranstallodium s. Clare (1540 r.), Gross Kranst (1630 r.), Clarenkrans (1666 r.), Clarenkranz (1667 r.), Cranst (1795 r.), Klarenkranst (1845 r.), Clarenkranst (1910 r.), Klarenkranst (1932 r.), Klarenwald (1937 r.), Chrzastowa Wielka (1945 r.).

Ślady osadnicze w rejonie wsi pochodzą z okresu neolitu - kultura ceramiki sznurowej i kultura łużycka z ok. 700 r. p.n.e. Wieś – w systemie łąnów leśnych - powstała stosunkowo późno, w miejscu karczowania lasu wzmiankowanego w 1327 r. – książę Henryk VI ofiarował las klasztorowi św. Klary z Wrocławia. Do czasu sekularyzacji klasztorów była własnością klarysek. W czasie wojen husyckich została częściowo zniszczona w 1428 r. i 1438 r.

Ludność należała do rzymskokatolickiej parafii w Gajkowie (1276-1887) i luterańskiej parafii w Laskowicach – od 1523 r., potem w Nadolicach Wielkich – od 1861 r. W latach 1859-1864, w miejscie kaplicy tzw. Feldkapelle (wzmiankowana w 1795 r.), powstał kościół, wg projektu Alexisa Langer, jeden z najważniejszych zabytków Gminy Czernica. W 1901 r. proboszcz Franz Weltzel sprowadził siostry zakonne. We wsi przeważali ewangelicy: w 1905 r.: 583 ewangelików i 326 katolików. W 1795 r. wzmiankowane są 2 szkoły: katolicka i ewangelicka, w k. XIX w. mieszczące się w budynkach murowanych. Po II wojnie światowej były to szkoły podstawowe.

W 1795 r. wzmiankowany jest folwark, karczma, 26 zagrobników, młyn wodny, 33 wolnych kmieci. W poł. XVII w. w karczmie sprzedawano wrocławskie piwo klarysek. W 1921 r. największym posiadaczem ziemskim był Franciszek Scheffer, którego gospodarstwo liczyło 65 ha. Dla eksportu płodów rolnych ważne było uruchomienie w 1912 r. linii kolejowej do Wrocławia Nadodrze. Rolniczy charakter wsi zachowała do końca XX w. W latach 1933-1940 przeprowadzono prace melioracyjne, planowano wykonanie zbiornika retencyjnego, aby zapobiegać zalewaniu pól w pobliżu Widawy. Obecnie w gospodarce dominują zakłady usługowe i budowlane, a także kopalnia piasku. Wieś posiada także tereny rekreacyjne nad Widawą.

Liczba ludności ustawicznie rosła: w 1795 r. wynosiła 660 osób, w 1845 r. – 928, w 1905 r. – 909, w 1933 r. – 927, w 1939 r. – 855 osób. Po II wojnie światowej dopiero w 2004 r. osiągnęła stan z końca XVIII w. – 643 osób, w 2010 r. wynosiła 800 osób.

Prócz kościoła w dobrym stanie zachował się także budynek dawnej szkoły katolickiej z pocz. XX w. i niektóre zabudowania gospodarcze z poł. XIX w.

Dobrzykowice – Dobricouici (1257 r.), Wustendorph (1298 r.), Wustindorph (1301 r. i 1305 r.), Vustendorph (1326 r.), Wustendorff (1353 r.), Wustindorf (1354 r.), Wüstendorf alias Dobrzychowice (1540 r.), Wustendorf (1630 r.), Wüstendorf (1652 r.), Wistendorf (1736 r.), Wüstendorf (1795 r., 1845 r.), Pusta Wieś (1946 r.), Dobrzykowice Wrocławskie (1946-2001), Dobrzykowice.

Z terenu wsi pochodzą ślady osadnictwa z okresu brązu 1700-1500 r. p.n.e., oraz z okresu wpływów rzymskich (kultura przeworska, III w. n.e.) Zlokalizowano również kilka osad pradziejowych.

Pierwsza wzmianka pisana o Dobrzykowicach pochodzi z dokumentu księcia Henryka III Białego, który sprzedał wieś komesowi Henrykowi de Gorgowicz. Następnie wieś należała do Konrada de Sulz, rycerza z rodziny turyńskich ministeriałów landgrafa, który w 1298 r. sprzedał wieś Przecławowi z Maniowa, a ten w 1305 r. – wrocławskiemu klasztorowi św. Macieja, Szpitalnikom z Czerwoną Gwiazdą, w których posiadaniu część wsi była jeszcze w końcu XVIII w. Resztę wsi Jan de Sulz i Peczek z Mąkowic sprzedali w 1348 r. mistrzowi zakonu Św. Macieja – Henrykowi de Colwicz. Dobrze zachowany herb Krzyżowców w Dobrzykowicach nad wejściem do kościoła stał się podstawą koncepcji herbu Gminy Czernica.

Wieś lokowano na prawie niemieckim w 1324 r. Folwark liczył 6 łąnów. W 1305 r. istniał tu kościół parafialny, między 1353 a 1366 r. podporządkowany kościołowi w Gajkowie. W okresie reformacji prawie cała ludność przeszła na protestantyzm. Kościół wraz z częścią wsi spłonął w 1753 r. Został odbudowany w stylu barokowym w latach 1753-1757. W 1795 r. i 1845 r. wzmiankowana jest szkoła, w której w 1940 r. pracowało dwóch nauczycieli. Po II wojnie światowej była to szkoła podstawowa.

Wieś od średniowiecza posiadała duży folwark podporządkowany dobrom Kamieńca Wrocławskiego. W 1795 r. zatrudniał on 15 chłopów, obok działała karczma i gorzelnia – wymieniane jeszcze w 1845 r. W 1905 r. powierzchnia folwarku wynosiła 438 ha i pracowało w nim 28 osób. Pozostałą część wsi stanowiło 51 gospodarstw.

W 1795 r. liczba mieszkańców wynosiła 308 osób, w 1845 r. – 444 osób, w 1905 r. – 373 osób, w tym: 337 katolików, 36 ewangelików, w 1940 r. – 356 osób, w tym: 111 katolików, w 2004 r. – 496 osób, w 2010 r. – 909 osób.

Cennym zabytkiem jest barokowy kościół z lat 1753-1757, z obrazami ze szkoły Michała Leopolda Willmanna (ok. 1665 r.) i ze szkoły Johnnna Jacoba Eybelwiesera (ok. 1729 r.). W Dobrzykowicach urodził się Herbert Aulich malarz, grafik i artysta. W plenerach wsi Sylwester Chęciński w latach 1967-1977 kręcił trylogię komediową: „Sami Swoi”, „Nie ma mocnych”, „Kochaj albo rzuć”. Aktualnie miejscowość przekształca się z rolniczej w mieszkalną, pełniąc funkcję zaplecza mieszkalnego dla Wrocławia.

Gajków – Gaycovo (1276 r.), Goy, Kolonie Goy, Margarert Goy, Margaretenkirche in Camen (1312 r.), Steyn alias S. Margaretha (1353 r.), St. Margaretha alias Stein (1366 r.), Stein lub Steine, Bobrowicz, Boberwitz, Boberwinken (1392 r.), St. Margareth (1630 r.), Margareth (1652-1945), Kamienie, Bobrowice (1945 r.).

Teren nad rzeką Odrą był dogodny dla obozowisk i osad w okresie mezolitu i neolitu. Występują tu jedne z najstarszych w powiecie wrocławskim stanowiska kultury komornickiej (8000-6000 lat p.n.e.), kultury pucharów lejowatych (ok. 2500 lat p.n.e.), kultury amfor kulistych (3100-2 600 p.n.e.). Z Gajkowa pochodzi tzw. depozyt wotywny kultury pucharów lejowatych, tj. ofiara wotywna składana w środowisku wodnym, złożona z dwóch amforek. Występowały także ślady kultu zmarłych i obrzędowego kanibalizmu. Ze średniowiecza pochodzą ślady grodziska (XIII-XIV w.) – zlokalizowane nad Odrą, otoczone wałem ziemnym. Do budowy grodu i pierwszej osady użyto głazów narzutowych z okolicy.

Wieś wzmiankowana jest w 1276 r., jako własność księcia Henryka IV Probusa, który dobra Gaycouo wraz z kościołem i Rolawinki (niezidentyfikowane) nadał swemu marszałkowi, Pakosławowi Zdieszycowi. W 1393 r. wieś wraz z okolicznymi dobrami kupił od wrocławskiego mieszczanina Zakon Św. Macieja. Część wsi pozostawała w rękach prywatnych, folwark – w rękach klasztoru św. Klary, co potwierdzono w 1348 r.

W 1276 r. wzmiankowany jest kościół parafialny, w 1310 r. – proboszcz Piotr, za którego zgodą młyn, należący do dóbr kościelnych, sprzedał rycerz Johann Langvelt. Parafia składała się z 10 miejscowości, przejściowo wydzielono z niej dwie inne (Dobrzykowice w 1305 r., Wojnowice w 1353 r.). Podczas wojny trzydziestoletniej Szwedzi, stacjonujący od 1646 r. na zamku w Jelczu, spłądrowali kościół. Rozebrano go w 1711 r., a w 1713 r. mistrz murarski Jakob Strube zakończył budowę barokowej świątyni. Fundatorem był Ignacy Magnet, jeden z najwybitniejszych mistrzów w historii zakonu krzyżowców. Jego pośmiertny portret (1721 r.) pędzla Johanna Jacoba Eybelwiesera zdobi plebanię w Gajkowie. W 1810 r. dokonano kasaty zakonów w Prusach, kościół objęli księża diecezjalni. W 1815 r. wybudowano klasycystyczną plebanię. Część zabudowań wsi, w tym plebanię i szkołę parafialną, strawił pożar w 1834 r. Szkoła, prawdopodobnie funkcjonująca już w k. XIV w., wzmiankowana jest w 1795 r. i w 1845 r. – jako szkoła katolicka. W 1651 r. we wsi mówiono po polsku. Gajków był ostoją polskości do pocz. XX w.

W XVII w. z Gajkowa dokonywano spławu drewna pochodzącego z dóbr Georga Ernesta von Lindener z Nadolic Wielkich do Wrocławia. Meander Odry został zlikwidowany w czasie „prostowania” rzeki w latach 1743-1748. Koniec XVIII w. był okresem prosperity wsi – mieszkańcy trudnili się uprawą ziemi, ogrodnictwem oraz służbą w dobrach zakonnych. Prawdopodobnie z pocz. XIX w. pochodzi zrujnowany obecnie, budynek komturii krzyżowców, usytuowany między kościołem a ob. plebanią.

Wieś w okresie od końca XIX w. do 1945 r. traktowana jako wypoczynkowa. Przed I wojną światową funkcjonował tu kanał dla żeglugi statków, istniała przystań, do której przybijały wycieczki pływające na trasie Wrocław – Jelcz. W latach 20. wybudowano żelazny most. Po 1917 r. powstał tu jeden z pierwszych na Śląsku ośrodków zdrowia leczących chorych na gruźlicę. W 1927 r. we wsi mieściła się siedziba zakonu sióstr elżbietanek.

Wieś w 1795 r. liczyła 194 osoby, w 1845 r. – 434 osób, w tym 345 katolików i 89 ewangelików, w 1905 r. – 494 osób, w tym 605 katolików, 140 ewangelików, w 1940 r. – 745 osób. W latach 1945-1947

przybyli osadnicy z województwa tarnopolskiego i stanisławowskiego, w tym z miejscowości Chodaczków Wielki.

Jeszkowice – wieś składa się z trzech, w przeszłości samodzielnych, miejscowości: Jeszkowic, Janowic i Chrostowa-Źródłowic.

Jeszkowice: villa Iacscowici (1272 r.), Stein vel Jescoviz (1312 r.), Jeschowicz (1327 r., 1330 r.), Yeschowicz (1332 r.), Jeschcowicz (1333 r.), Jescovitz (1344 r.), Jeschkowicz (1353), Jeschkowitz (1452 r.), Jesskowytz (1540 r.), Jaskowitz (1617 r.), Jesckowitz (1656 r.), w 1680 r. Jaschkowitz (1680), w 1736 r. Jeschkowitz (1736), Jäschkwitz (1795 r.), Lengefeld (1937), Waldschleuse (1937-1940).

Janowice – Janowitz (1310 r.), Janowicz (1353 r.), Janowytz (1540 r.), Janowitz (1845 r.). W latach 1806-1819 funkcjonowała nazwa folwarku Carlshof od imienia właściciela: Carla Th.G. von Nimpsch. Po wybudowaniu śluzy w Janowicach w latach 1910-1917 wieś nosiła nazwę Waldschleuse.

Chrostowa – Crostow (1288 r.), Crustow (1337 r.), Seiboten, Seybott (XV w.), Schibotten alias Schibotzitz (1540 r.), Ziwoć (1666 r.).

Na terenie obecnej wsi zlokalizowano osadnictwo z epoki kamiennej, ślady kultury ceramiki wstęgowej rytej, ślady osadnictwa z czasów kultury łużyckiej, osady z czasów rzymskich (od II-I w. p.n.e. do poł. V w. – kultura przeworska). Pomiędzy X a XIII w. istniały tu osady średniowieczne, a w XIII-XIV w. grodzisko.

Pierwsza wzmianka z 1272 r. dotyczy wsi villa Iacscowici znajdującej się w rękach książąt wrocławskich, klasztoru Św. Wincentego we Wrocławiu – pierwszy folwark i wrocławskich klarysek, które w 1327 r. otrzymały od księcia drugi folwark. Płn. część wsi w 1288 r. książę sprzedał Sybotho Cindalowi. Dawne Janowice, wzmiankowane w 1310 r. wchodziły w skład posiadłości biskupich.

Następnie wieś była w rękach rycerzy Nicolasa Chwaliboga i Nikala Krzywosond. W 1512 r. właścicielką była Hedwig wdowa po N. Krzywosond. W 1523 r. we wsi były dwa folwarki w rękach: Ambrosa Jenkwitza i Albrechta Nassengrieffa. W 1528 r. Conrad I Sauerma odkupił folwark Jenkwitza, następnie przekazał synowi Konradowi II. W poł. XVII w. Wolff Albracht II von Sauerma sprzedał swą część spadkobiercom Prittwitzów z Laskowic. Druga część wsi była w rękach braci von Männich, następnie – J. A. von Gruttschreibera. W 1795 r. wieś w całości była w posiadaniu rodu Saurma-Jeltsch. W 1806 r. dobra kupił Carl Teodor von Nimptsch, od 1831 r. odziedziczył Carl F. von Nimptsch. Następnie majątek był w posiadaniu braci Landau, od 1910 r. – Dory i Curta Krause, którzy zbudowali pałac z parkiem.

Wieś wchodziła w skład parafii w Gajkowie, od XV w. – parafii w Miłoszycach (kościół w Wojnowicach, w latach 1523-1654 luterański). W 1795 r. w miejscowości znajdował się folwark, 26 domostw, 20 gospodarstw zagrodników, jedno gospodarstwo chałupnicze i wiatrak. W 1830 r. wzmiankowano pałac, folwark, browar oraz gorzelnię.

W Jeszkowicach, w nocy z 2 na 3 grudnia 1930 r., w majątku szlachcica von Oelfen policja Republiki Weimarskiej ujęła 317 członków zakazanej hitlerowskiej organizacji SA (oddziały szturmowe) i skonfiskowała znaczne ilości broni.

W 1795 r. wieś liczyła 231 osoby, w 1845 r. – 405 osób, w 1905r. – 763 osób (wieś – 388 osób, dwór – 157, Janowice – 218), 2004 r. – 645 osób, 2010 r. – 737 osób.

Pałac został rozebrany po 1945 r., zachowały się zabytkowe zespół śluzy Janowice zbudowane w latach 1910-1917.

Kamieniec Wrocławski – Kamene (1203 r.), Camyne (1311 r.), Camine (1318 r.), Schrolnsteyn (1353 r.), Steine (1370 r.), Stein (1630 r.), Steinau (XVII w.), Steine (1937 r.).

Wieś w latach 1950-1954 była siedzibą gminy wiejskiej Dublany (Wojnów), w latach 1954-1969 siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej.

Na terenie Kamieńca Wrocławskiego zlokalizowano ślady kultury unietyckiej (ok.1700 p.n.e.), osady z epoki żelaza (700-400 p.n.e.), ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza.

Pierwsza wzmianka z 1203 r., potwierdza, że dobra Kamene były w rękach prywatnych, od 1241 r. – w rękach rodu Włostowiców (rodzina Piotra Włostowica): Jaksy, następnie Leonarda Włosta, któremu dobra

skonfiskował książę Władysław II Wygnaniec; książę Henryk I Brodaty, zwrócił je rodowi Włostowiców. Potem wieś była w rękach klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu, od 1253 r. – w rękach klasztoru św. Macieja, co potwierdził w 1283 r. książę Henryk IV Probus. W 1292 r. znalazła się w rękach Mikołaja z Kalisza palatyna Henryka V Grubego, który odsprzedał ją mieszczaninowi wrocławskiemu Heinrichowi Schrolle. W 1795 r. majątek w Kamieńcu należał do dóbr klasztoru Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą i kościoła pw. św. Macieja Apostoła we Wrocławiu. W miejscowości znajdował się pański dom, folwark. Po kasacji majątków kościelnych w 1810 r. włości w Kamieńcu wchodziły w skład domeny królewskiej (1830 r., 1845 r.). W wiosce znajdował się pałac, folwark i wolne sołectwo. W 1894 r. dobra w Kamieńcu i Dobrzykowicach wchodziły w skład domeny królewskiej, były dzierżawione przez porucznika Falkenhahna. Od 1908 r. należały już do miasta Wrocławia; w 1912 r. dzierżawił je Josef Grzimek. Po zakończeniu II wojny światowej posiadłość w Kamieńcu Wrocławskim i Dobrzykowicach przejęło państwo polskie.

Do zakonników Św. Macieja należała także niezidentyfikowana wieś Rulantowitz wzmiankowana w 1292 r. W okolicach Kamieńca lokalizuje się zaginioną wieś Łażany (nazwy: 1532 r. Lasan, 1540 r. Lassen).

Kamieniec Wrocławski wchodził w skład parafii rzymskokatolickiej w Gajkowie (1276 r.) i parafii luterńskiej na Swojcu. Obecna parafia powstała w 2000 r.

W Kamieńcu Wrocławskim funkcjonował folwark. W XIX w.: młynarz, kowal, rzeźnik, 2 piekarzy, tłocznia oleju, 2 cegielnie (1876 r.). W 1795 r. wieś liczyła 273 osób, w 1845 r. – 480 osób, w tym: 86 ewangelików, w 1905 r. – 662 osób, w tym: 116 ewangelików i 546 katolików, 3 Polaków, w 1939 r. – 1324 osób, w 2004 r. – 1582 osób, w 2010 r. – 2060 osób.

Krzyków – Crikow, Krichow (1353 r.), Krechau (1356 r.), Krichow (1358 r.), Krichow (1451 r.), Crickaw (1540 r.), Khrigchaw (1548 r.), Kircher (1630 r.), Krichen (1652 r.), Krichen (1740 r.), Krichen (1845 r.).

Osada, wzmiankowana w 1353 r., stanowiła alodium. W 1574 r. jej właścicielem był Daniel von Poser, w 1643 r. posiadłość miała status fideikomisu. W 1664 r. Georg von Poser sprzedał majątek von Lüttwitzowi, a w 1795 r. właścicielem był Carl Teodor von Nimptsch.

W 1572 r. Poser wybudował tamę, co zaburzyło stosunki wodne i spowodowało zalanie gruntów krzyżowców we wsi Dobrzykowice. W poł. XVII w. Georg Ernest von Lindner ponownie zmienił stosunki wodne, co spowodowało zalewanie Dobrzykowic. Wieś miała charakter typowo rolniczy. Wzmiankowana jest karczma i gorzelnia. Zaś w XVII w. prowadzono odławianie ryb w zamian za czyszczenie rowów melioracyjnych, co związane było z planowym osiedlaniem kolonistów po przejęciu Śląska przez Prusy.

W 1795 r. wieś liczyła 266 mieszkańców, w 1845 r. – 286 osób, w tym 139 ewangelików, w 1905 r. – 205 osób, w tym 108 ewangelików, majątek – 19 osób, w 1940 r. – 224 osób, w tym 127 ewangelików, w 2004 r. – 150 osób, w 2010 r. – 273 osób. Ludność katolicka należała do parafii w Gajkowie, ewangelicka – do parafii w Kielczowie.

Łany – Lanisch (1353 r.), Lanschenersehe (1412 r.), Lanischvillam (1596 r.), Lahnisch (1750 r.).

We wsi zlokalizowano ślady osadnicze z VIII/IX w., oraz późnośredniowieczną osadę. W 1241 r. Łany zapisana została w testamencie klasztorowi św. Wincentego, od 1288 r. w posiadaniu kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu. Łany wchodziły w skład parafii rzymskokatolickiej w Gajkowie, ludność ewangelicka należała do parafii w Swojczycach oraz św. Krzysztofa we Wrocławiu.

W 1795 r. wzmiankowany jest folwark, 7 gospodarstw, 1 murowany budynek, karczma, 3 zagrodników, 35 mieszkańców. Właścicielem wioski był von Wolf. W 1845 r. w Łanach mieszkały 72 osoby (7 gospodarstw) w tym 30 katolików; cegielnia produkowała 40 tys. cegieł rocznie – na potrzeby Wrocławia. W 1905 r. mieszkało tu 28 mieszkańców. W pocz. XX w. wieś miała przystań dla statków wycieczkowych po Odrze. W Łanach znajduje się najdłuższy most przez Odrę.

Miejscowość zasłynęła w czasie tzw. powodzi tysiąclecia w 1997 r. – poziom I fali powodziowej w lipcu 1997 r. przewyższał o 1 m wysokość korony wału wzniesionego po powodzi w 1903 r. Wbrew decyzji władz centralnych i wojewódzkich ludność okolicznych miejscowości wraz z przedstawicielami samorządu nie podporządkowała się decyzji realizacji tzw. kontrolowanego upustu wody, która zagrozić mogła zalaniem do 2 m zach. części Gminy Czernica z ujęciami wody pitnej, oczyszczalnią ścieków i najgęstsza zabudową

mieszkalną. Podobną determinację wykazali mieszkańcy broniąc wałów w Łanach w maju 2010 r. podczas ponownej powodzi.

Nadolice Małe – Nadlicz minor (1353 r.), villa Nadlicz alias Wyslanowicz (1368 r.), Nadelicz Minor alias Clanewicz (1425 r.), Wenig Nadlitz (1448 r.), Nadlytz polonica lis (1540 r.), Khlein Nadlitz (1548 r.), Klein Nadlitz (1652 r.), Parva Nadlitz (1666 r.), Klein Nädltitz (1795 r.), Klein Nädltitz (1845 r.), Nädlau (1937 r.).

Przed 1290 r. miejscowość znajdowała się w rękach książąt wrocławskich, następnie w rękach rycerza Jaśka z Biesów (Blesów). Las należał do zakonu św. Klary. W 1353 r. wieś liczyła 14 łąnów czynszowych i 2 łąny sołtysie. Mieszkańcy należeli do parafii rzym.kat. w Dobrzykowicach, następnie w Gajkowie, ewangelicy – do parafii Swojec, od 1861 r. – do parafii Nadolice Wielkie.

W 1795 r. wieś liczyła 123 mieszkańców, w 2010 r. – 211 mieszkańców. W 1795 r. wzmiankowana jest gorzelnia, 7 warsztatów tkackich, kowal i karczma; w XV-XVI w. w Widawie uprawiano rybołówstwo.

Nadolice Wielkie – Nadlic (1250 r.) Magnum Nadlicz (1291 r.), Nadlicz alias Wyslanowicz (1368 r.), Groß Nädltitz (1845 r.), Nädlingen (1936-1945).

Osada produkcyjna wykorzystywana nieprzerwanie w okresie od VII do XII w. Pierwszym właścicielem wsi był klasztor Augustianów N.M.P. na Piasku, następnie książęta wrocławscy. W 1291 r. wieś została sprzedana przez księcia Henryka V Grubego mieszczaninowi wrocławskiemu Güntherowi Małemu, w latach 1327-1345 była w rękach rodu Ohme, potem rajcy wrocławskiego Henninga. Od 1510 r. jej właścicielem był Georg Fritsch (Frizze), po nim rodzina von Poser (1536-1622), w latach 1622-1653 Ludwik von Simmer, potem Delhansin, następnie baron von Neithardt (1653-83). W latach 1683-1710 właścicielem był von Tschammer, po nim von Krause. Od 1710 r. Nadolice Wielkie ponownie były w rękach rodziny Poser, w 1795 r. należały do hrabiego von Königsdorf. W latach 1842-1870 właścicielem był Neugebauer, we wsi był folwark i pałac; w latach 1870-1912 Tröger. Ostatnim właścicielem wsi był Ernest Bleul.

Nadolice Wielkie podlegały parafiom: katolickiej w Gajkowie i ewangelickiej na Swojcu. W 1861 r. powstała parafia protestancka, obejmująca znaczną ilość wsi obecnej gminy. Szkoła wzmiankowana jest w 1795 r., w 1940 r. liczyła 16 uczniów. Z Nadolic Wielkich pochodzi pastor Ludwik Tlusty, w poł. XIX w. walczący o polskość w Laskowicach.

W 1353 i 1444 r. wieś liczyła 45 łąnów, folwark – 33 łąny. W XV i XVI w. kwitło rybołówstwo w Widawie. W 1795 r. wieś liczyła 50 gospodarstw i folwark Schürlitz, w 1845 r. wzmiankowano dwór, folwark Schüslitz zwany Müschelen; w 1880 r.: fabrykę drożdży, browar i gorzelnię. W 1912 r. otwarto linię kolejową Wrocław-Chrząstawa Wielka przez Nadolice, dla transportu płodów rolnych.

Zachował się dwór z 2 poł. XIX w., wzniesiony w miejscu XVI-wiecznej zabudowy; zniwelowano wówczas fosę obronną i założono park, we wsch. części wsi zaś wytyczono aleje. W latach 1847-1849 powstał protestancki kościół w stylu neoromańskim wg projektu Zahna, zachował się też neoklasycystyczny budynek dawnej szkoły. Na terenie wsi znajduje cmentarz niemieckich żołnierzy poległych w czasie obrony Wrocławia w czasie II wojny światowej – Park Pokoju.

Wieściszów – osada związana z Nadolicami, po II wojnie światowej przysiółek Krzykowa. Młyn, należący do folwarku Nadolice, został zniszczony w 1433 r. lub 1434 r. w czasie wojen husyckich. Osada odbudowana została jako folwark Ciślice, wchodziła w skład majątku Nadolice Wielkie, występuje w źródłach jako Müscheley (1631 r., 1736 r.). Süßlitz, Schüslitz (1845 r.). Zachowany jest zabytkowy zespół młyński: młyn wodny (nieczynny), chlewnia, dom mieszkalny.

Ratowice – Rathouici (1245 r.), Rathowicz (1310 r.), Raduschowitz (1352 r.), Rathewicz (1371 r.), Ratewicz (1444), Ratwitz (1494 r.), Rattwitz (1652 r.), Rattwic (1666 r.), Radwitz (1741 r.), 1927 r. Rattwitz (1927 r.).

Wieś biskupia. W 1305 r. liczyła 2 łąny kościelne i 18 kmiecych. Część wsi była w posiadaniu prywatnym m.in. mieszczanina wrocławskiego Aleksandra Tempetza, w 1494 r. Petera Gregora, zaś sołectwo i osada Łęg (wzmiankowana w 1208 r.) – w rękach Konrada Sauermana (1508 r.) W latach 1630-1660 część dóbr posiadał ród Prittwitz, od 1645 r. – Leuthold von Saurma. W 2 poł. XVII w. część wsi należała do porucznika von Gabrique, na pocz. XIX w. do pastora Preuß (1819 r.), potem do Eduarda grafa von Hoverden-Planken (1842 r.).

W 1881 r. odprawiono ostatnią mszę po polsku, parafia ewangelicka powstała w 1897 r., w 1957 r. – parafia rzym.-kat. pw. Św. Antoniego. W latach 1804 i 1814 r. wzmiankowane są dwie szkoły, nauczyciel ewangelicki i katolicki pomocnik nauczyciela. W 1940 r. było 74 uczniów w 3 klasach.

W 1305 r. wieś liczyła 24 łany, folwark 3 łany (1416 r.), następnie 8 łanów (1605 r.). W XVI w. wzmiankowany jest młyn na Odrze. W 1618 r. folwark Saurmów liczył 499 sztuk owiec i 187 jagniąt. W końcu XIX w. działały we wsi 4 cegielnie produkujące na potrzeby Wrocławia, w 1819 r.: karczma, młyn, kowal, gospoda, w 1912 r.: 3 młyny, stocznia, cegielnia, 2 piekarnie, port rybacki, 6 rzeźników, ogrodnik, blacharz, 6 warsztatów plecienia koszy, kowal, 2 krawców, 2 szewców. Ratowice, ze względu na port i stocznię, miały duże znaczenie gospodarcze. O wieś toczyły się walki w czasie wojny trzydziestoletniej i wojny śląskiej. Od pocz. XX w. tutejsza stocznia produkowała pełnomorskie i śródrzeczne jednostki parowe, w 1944 r. pływało ich ok. 120.

W 1819 r. Ratowice liczyły 715 mieszkańców, w tym: 477 luteran i 238 katolików, w 1845 r. – 1115, w 1871 r. – 1073 mieszkańców, w 1895 r. – 1040, w 1925 r. – 1607, w 1935 r. – 1736, w 1939 r. – 1689 osób, w 2004 r. – 908, w 2010 r. – 945 osób.

Wśród zabytków zachował się kościół z 1894 r., architekta Benn Kohler, lapidarium na górze tzw. Totenberg wzmiankowane w 1666 r., krzyż (1904 r.), figura Jana Nepomucena (ok. 1850 r.) oraz dawny klasztor, ob. adaptowany na szkołę. Z Ratowicami związana jest postać Baltazara Działasa (1787-1870), nauczyciela w szkole w Ratowicach, który jest twórcą Słownika gwary dolnośląskiej spisanego w latach 1809-1824. Jest jedynym zapisem wymarłych gwar polskich z okolic Wrocławia. Na zach. wsi znajduje się mogiła zamordowanych w czasie II wojny światowej ofiar obozów w Ratowicach i Miłoszycach. Obozy powołano w 1921 r. w celu budowy planowanej fabryki; początkowo dla Żydów, potem wychowawczy obóz pracy podległy Miejskiej Policji we Wrocławiu. Przez obóz przeszło 2720 więźniów. Zwłoki zmarłych i pomordowanych więźniów grzebano co najmniej w 40 miejscach w okolicy, najczęściej w lesie.

Wojnowice – Wynowicz (1291 r.), Woynowicz, Cindal (1336 r.), Woynewiczseu Zindel (1338 r.), Czindal (1353 r.), Zindel alias Woynewitz (1368 r.), Zindell oder Woynewitz (1381 r.), Cyndal (1540 r.), Woynewiwitz (1550 r.), Zindel (1937 r.).

Na terenie wsi zlokalizowano ślady osadnictwa pradziejowego, kultury łużyckiej (900-700 p.n.e.), przeworskiej, osady wczesnośredniowieczne i dwie późnośredniowieczne.

Wieś wzmiankowana w 1291 r. w dokumencie Henryka V Grubego. Należała do książąt wrocławskich: Henryka III Białego, Henryka IV Probusa, w latach 1286-1540 była w rękach rodu mieszczań wrocławskich Cyndal (Zindel, Czindel). Tilo Cindato (Schindel, Czindel) przyczynił się do uwolnienia księcia Henryka IV Probusa z niewoli Bolesława Rogatki w 1277 r. Za czasów rządów księcia Henryka IV stał się pierwszym oficjalnym doradcą. Wraz ze swym bratem Bertholdem pełnili funkcje konsulów, ławników i rajców wrocławskich (1291-1327). Prawdopodobnie w latach 1286-1290 książę Henryk IV Probus sprzedał im dobra wojnowickie. W 1341 r. wieś została lokowana na prawie niemieckim.

W latach 1564-1945 Wojnowice były w rękach rodu Saurma, następnie Saurma-Jeltsch. Konrad I Saurma kupił w 1508 r. zamek i majątek Jeltsch, w 1528 r. – wieś Jeszkowice, jego potomkowie, w 1564 r. – Wojnowice. Wzniesli nową świątynię w miejscu kościoła z XIV w.; uległa spaleni w 1795 r., nowy kościół wznosił Johann Franz graf von Sauermazu der Jeltsch oraz jego żona księżna Maria Anna z domu Nostitz Rieneck.

W 1353 r. Wojnowice wzmiankowane są jako siedziba parafii. Od poł. XV w. stanowiły część parafii Miłoszyce. Po 1945 r. znalazły się przejściowo w składzie parafii Chrzastawa Wielka, następnie Miłoszyce, a od 1988 r. – w nowo utworzonej parafii Czernica Wrocławska. W okresie 1523-1654 kościół należał do protestantów. W 1628 r. miejscowy proboszcz Jan Waltsgott, z racji znajomości języka polskiego, uczestniczył jako tłumacz w procesie chłopów polskich z właścicielem Laskowic, Prittwitzem. W czasie wizytacji w 1638 r. podkreślono katolicki, polski charakter parafii. Ludność była w większości wyznania katolickiego.

Szkoła wzmiankowana jest w 1795 r. W końcu XIX w. funkcjonowały szkoły katolicka i protestancka, w 1940 r. były 2 klasy z 59 uczniami. Budynek szkoły katolickiej, wzniesiony w 1880 r., po 1945 r. był

siedzibą szkoły filialnej. Wieś wspomniana jest przez Józefa Lompę w Dzienniku Górnośląskim w 1848 r. jako Cędoły – jako ognisko polskości.

Wojnowice w 1353 r. liczyły 56 łanów, w 1443 r. – 50 łanów. W poł. XVII w. wzmiankowana jest karczma, w 1795 r.: folwark, karczma, wiatrak, rzeźnik, kowal, w 1845 r.: 2 wiatraki, w 1876 r. – cegielnia, przed 1939 r. – 2 karczmy, 2 sale taneczne, piekarnia. Folwark Saurmów, specjalizujący się w hodowli owiec, po 1945 r. został przekształcony w Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną.

W 1795 r. we wsi żyło 330 osób, 1845 r. – 477 osób, w tym: 162 katolików, w 1897 r. – 521 osób, w 1937 r. – 632 osoby, w 1945 r. – 620 osób, w 2004 r. – 438 osób, w 2010 r. – 537 osób. Ludność niemiecka po 1947 r. przesiedlona została do Kreis Bogen, w ich miejsce przyszła ludność polska z krakowskiego i Kresów.

Najważniejszym zabytkiem jest kościół z 1805 r. pw. Św. Wawrzyńca, z kaplicą grobową ocalałą z pożaru w 1795 r., z relikwiami św. Wawrzyńca. Przy kościele krzyż pokutny z XIV-XVI w.

5.3. Krajobraz kulturowy – dziedzictwo materialne Gminy Czernica

Krajobraz kulturowy gminy ukształtowany został w oparciu o uwarunkowania, mające wpływ na aktywność społeczną regionu w czasach historycznych:

- lokalizacja w bezpośrednim sąsiedztwie dużego ośrodka – Wrocławia;
- historia osadnicza sięgająca epoki kamienia, nieprzerwana od czasów plemiennych, prezentowana poprzez liczne znaleziska archeologiczne;
- wielokulturowość wynikająca z wielowiekowego przenikania się kultury czeskiej, polskiej i niemieckiej, katolickiej i protestanckiej, a w okresie powojennym także kultury kresowej;

Aktywność ekonomiczna regionu i pozostała działalność jego mieszkańców pozostawały i pozostają w ścisłym związku z jego walorami terenowymi i kulturowymi.

5.3.1. Historyczne układy przestrzenne

Zabytkowe układy przestrzenne to założenia wiejskie i miejskie zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki i formy zaprojektowanej zieleni, rozmieszczone w układzie historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych, w tym sieci ulic lub sieci dróg, w powiązaniu z zielenią i krajobrazem naturalnym. Na terenie wiejskim obejmują układy ruralistyczne, zespoły rezydencjonalno-gospodarcze najczęściej połączone z parkiem krajobrazowym i zespoły sakralne, także cmentarze. Historyczne układy przestrzenne zachowały się niemal we wszystkich miejscowościach gminy i stanowią jej historyczne dziedzictwo.

I. UKŁADY RURALISTYCZNE⁴

Wsie na terenie Gminy Czernica powstały w średniowieczu, większość z nich zachowała relikty średniowiecznego układu przestrzennego. Większość pierwotnych układów rozwinęła się w kierunku wielodrożnicy i rozwija się nadal, lecz te najstarsze części posiadają wysokie walory kulturowe.

Chrzęstawa Mała i Chrzęstawa Wielka tworzą obecnie jeden zespół osadniczy. W średniowieczu przyjęły kształt ulicówek, funkcjonowały osobno, obecnie uległy rozbudowie ale pierwotny układ pozostaje czytelny.

Chrzęstawa Mała – w części wsch. posiada zabudowę rozciągniętą i luźną, część pld. skupiona jest wokół niewielkiego placu, część pñ. w sposób widłowy łączy się z Chrzęstawą Wielką.

Chrzęstawa Wielka – ulicówka, w części pñ.-wsch. rozbudowana w wielodrożnicę. Pierwotne założenie ulicowe jest zachowane, nie zaburzyło go współczesne budownictwo.

⁴ Studium uwarunkowań

Czernica – wieś wielodrożna, wykształcona prawdopodobnie z układu owalnicowego, utworzonego wokół wrzecionowatego placu.

Dobrzykowice – wieś w układzie owalnicowym z wąskim, wydłużonym Nawsiem, współcześnie rozbudowana w kierunku wielodroźnicy.

Gajków – układ wielodroźnicowy.

Jeszkowice – typowa wieś o układzie ulicowym, z zabudowaniami rozłożonymi po obu stronach drogi biegnącej w kierunku półn.-półd. W półn. części widoczne są ślady pierwotnego, wrzecionowatego placu, ze zbiornikiem wodnym. W centrum wsi znajdują się, otoczone murem, tereny dawnego folwarku i pałacu wraz z bardzo rozległym założeniem parkowym, obecnie w zmienionym układzie.

Kamieniec Wrocławski – wieś w układzie wielodroźnicowym wykształconym z układu centralnego nawsia, zachowanego w półn.-zach. części wsi.

Krzyków – typowa wieś folwarczna, z zabudowaniami po obu stronach drogi biegnącej od folwarku na zach. i na półn.

Łany – osada pofolwarczna na prawym brzegu Odry. Domy położone były po jednej stronie drogi.

Nadolice Małe – wieś w układzie ulicówki o jednorodnej zabudowie kolonizacyjnej jednakowej na wszystkich działkach siedliskowych.

Nadolice Wielkie – wieś w układzie wielodroźnicowym.

Ratowice – wieś o układzie wielodroźnicowym, położona w zakolu starego koryta Odry, w kierunku wsch.-zach.

Wieściszów – przysiółek wsi Nadolice Wielkie.

Wojnowice – wieś w typie ulicówki.

II. ZESPOŁY REZYDENCJONALNO-GOSPODARCZE I PARKI

Istotnym elementem układu przestrzennego części wsi był zespół rezydencjonalny, najczęściej obejmujący pałac i zabudowania towarzyszące oraz park, a także zespół gospodarczy – folwark. W związku z tym, że część wsi stanowiła własność kościelną – funkcjonowały w nich zwykle folwarki, czasem wzbogacone bardziej reprezentacyjnym domem zarządcy. Zespół folwarczny posiadała niemal każda wieś w gminie. Niektóre z folwarków wzmiankowane były już w XIII w. (np. Czernica, Chrzastawa Mała, Kamieniec Wrocławski, Dobrzykowice), większość – w 1795 r. i XIX w. Zespoły te, po 1945 r. przejęte przez państwo polskie, przekształcone w Państwowe Gospodarstwa Rolne, stopniowo ulegały degradacji. Obecnie znaczna ich część się nie zachowała lub pozostała w stanie szczątkowym. Tereny uległy parcelacji, budynki gospodarcze i mieszkalne zostały rozebrane lub zmieniono ich funkcję i przebudowano, zaniedbane parki straciły swój charakter kompozycyjny, pałace w większości zostały rozebrane.

Szczałki zespołów rezydencjonalno-folwarcznych zachowały się w miejscowościach: Dobrzykowice, Jeszkowice, Kamieniec Wrocławski, Krzyków, Nadolice Wielkie i Wojnowice.

Na tym tle dość dobrze zachowała się zabudowa folwarków w Jeszkowicach i Nadolicach Wielkich.

Jeszkowice – folwark wzmiankowany w 1795 r., nieistniejąca dziś siedziba szlachecka powstała na początku XIX w. Zespół zlokalizowany jest w centrum wsi, ograniczony ulicami Parkową i Główną, częściowo ogrodzony ceglany murem. W półd. części parku zlokalizowano kilka zabudowań gospodarczych dawnego folwarku i część zabudowań mieszkalnych pracowników. Park zachował się w pierwotnych granicach, kompozycja zmieniona.

Nadolice Wielkie – w 1795 r. posiadłość należała do hrabiego von Königsdorf; był tu folwark i pańska siedziba, wzmiankowane również w 1830, 1845, 1862, 1912 r. Po 1945 r. majątek przejęło państwo polskie. Dwór zmieniono w wielorodzinny budynek mieszkalny, zabudowania gospodarcze folwarku zostały częściowo wyburzone. Wokół dworu zachowały się resztki parku, na dziedzińcu folwarcznym wśród resztek zabudowy gospodarczej powstało osiedle jednorodzinnych domków. Park objęto strefą ochrony zieleni, podobnie zespół nasadzeń polnej drogi w płn. części wsi stanowiących pozostałość „dalekiej promenady”, założenia widokowo-spacerowego, popularnego w 2 poł. XVIII w. w sztuce ogrodowej. Obecny zespół (ul. Stawowa 13-15-17) pochodzi z XIX w., obejmuje pałac i park pałacowy z przełomu XIX/XX w. Zespół ujęty w GEZ.

III. CMENTARZE

Cmentarze jako przestrzenie ukształtowane wg reguł kulturowych, związanych z religią i tradycją grzebania zmarłych, opatrzone cennymi zabytkami sztuki sepulkralnej, z zachowanym układem alejek i ścieżek cmentarnych, w otoczeniu starodrzewu, stanowią ważny element dziedzictwa kulturowego, zarówno materialnego jak i niematerialnego. Również cmentarze nieczynne. Obiekty te należy pielęgnować i eksponować w krajobrazie Miejscowości. Niezależnie od stanu zachowania cmentarze powinny być oznakowane tablicami informacyjnymi.

Istotną część dziedzictwa stanowią cmentarze przykościelne – najstarsze, z reguły zakładane wraz z budową pierwszego kościoła. Wokół kościoła w Chrzastawie Wielkiej znajduje się cmentarz z budynkiem magazynowym okolony jest ceglany murem. W Wojnowicach przy kościele zachowała się kaplica grobowa ocalała z pożaru w 1795 r.; zaś na cmentarzu przykościelnym krzyż pokutny z XIV-XVI w., pamiątkowy głaz i pomnik ofiar I wojny światowej z 1918 r. W Chrzastawie Wielkiej zachowały się nagrobki.

Od XIX w. cmentarze lokowano poza centrum wsi. Na terenie gminy zachowały się cmentarze i miejsca pocmentarne zarówno ewangelickie, jak i katolickie. Cmentarze poewangelickie znajdują się w Chrzastawie Wielkiej (2 poł. XIX w., użytkowany), Nadolicach Wielkich (1902-1903, użytkowany), Ratowicach (2 poł. XIX w., użytkowany), cmentarz katolicki w Wojnowicach (poł. XIX w., użytkowany) oraz w Czernicy (lata 50. XX w., użytkowany). Zachowały się również miejsca pocmentarne w Jeszkowicach (XIX w., na płn.-zach. od wsi), Gajkowie (ul. Główna, 2 poł. XIX w.) i w Wojnowicach (ul. Jelczańska, 2 poł. XIX w.).

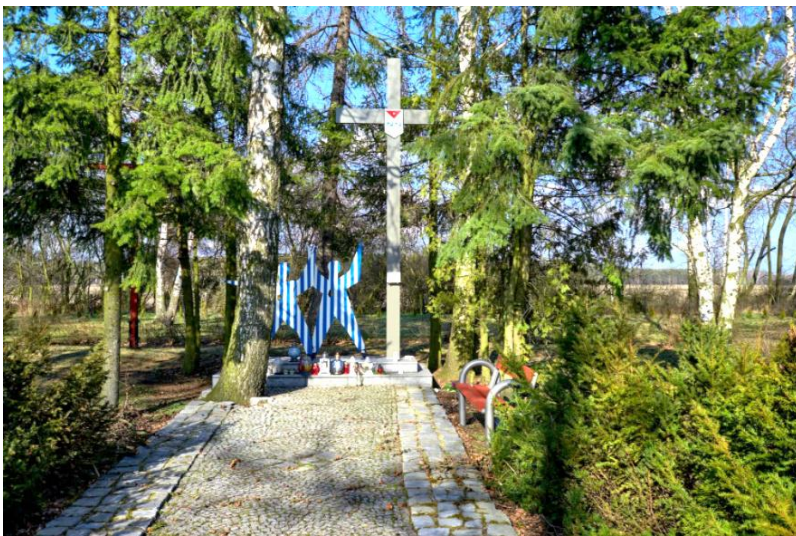
W Nadolicach Wielkich znajduje się jedyny w Polsce i jeden z czterech w Europie niemiecki cmentarz wojenny i Park Pokoju. Jest to nekropolia żołnierzy niemieckich oficjalnie otwarta dnia 5 października 2002 r., celem wtórnego pochówku żołnierzy niemieckich czasów II wojny światowej ekshumowanych z terenów województw dolnośląskiego, opolskiego i lubuskiego. Nekropolia powstała w miejscu wcześniej nieużytkowanym na potrzeby grzebalne, początkowo na obszarze 1,75 ha. Uroczystego otwarcia obiektu dokonano 9.X.1998 r. Rozpoczęto wówczas nasadzanie drzew, kontynuowane w następnych latach. W 2002 r. zmieniono nazwę obiektu na Cmentarz wojenny żołnierzy niemieckich z lat 1939-1945 i Park Pokoju. Prace związane z przeniesieniem zwłok i z urządzeniem nekropolii pokryto z funduszy niemieckich, a ich organizacją i urządzeniem kompleksu cmentarnego zajmowała się Fundacja Pamięć.

Zdjęcia nr 1, 2. Park Pokoju w Nadolicach Wielkich (zdjęcie nr 2 – źródło <https://polska-org.pl/619092,foto.html?idEntity=515661>, data dostępu 10.11.2020 r.)

Obecnie cmentarz ma powierzchnię 3 ha obsadzoną przeszło 600. drzewami. Do końca 1998 r. spoczęło tu 6 310 zmarłych, w 2002 r. było tu pochowanych 12 000 zmarłych, zaś w 2016 r. liczba ta zwiększyła się do 17 tys. Zdecydowana większość zmarłych pochodzi z obszaru Wrocławia (do 2001 r. było to 10 800 osób). Leżą tu w grobach zbiorowych żołnierze Wehrmachtu, esesmani, członkowie Volkssturmu, a także około 300 osób cywilnych poległych podczas walk na Śląsku. Ponadto są tu też nieliczne zwłoki żołnierzy zmarłych w okresie międzywojennym, przeniesione z cmentarza garnizonowego we Wrocławiu.

Na terenie gminy w miejscowości Ratowice znajduje się pomnik ofiar niemieckiego obozu AEL Rattwitz, Poświęcony ofiarom niemieckiego obozu pracy wychowawczej AEL Rattwitz – Polakom, Ukraińcom, Rosjanom, Czechom. Karny obóz pracy Arbeitserziehungslager Rattwitz funkcjonował w latach 1942-1943. Więźniów zatrudniono w zakładach Kruppa w Jelczu oraz przy budowie linii kolejowej. Pomnik odsłonięto w 1967 r., w 25. rocznicę uruchomienia obozu pracy wychowawczej. Autorem pomnika jest Bolesław Telipa, fundatorem pomnika były pobliskie Jelczańskie Zakłady Samochodowe – zajmujących tereny, na których, podczas wojny, pracowali więźniowie obozu wychowawczego Rattwitz.⁵

Zdjęcie nr 3. Pomnik poświęcony ofiarom niemieckiego obozu pracy wychowawczej AEL Rattwitz (źródło: <https://krzysztofuchniewicz.eu/tag/ael-rattwitz/>, data dostępu 10.11.2020 r.)

5.3.2. Historyczne obiekty budowlane – najcenniejsze zabytki Gminy Czernica

Historyczne obiekty budowlane są to zabytki nieruchome: rezydencje, obiekty sakralne, budynki municypalne, domy mieszkalne miejskie i wiejskie, zabytki techniki, które posiadają wartość historyczną, artystyczną bądź naukową, dzięki której zostały wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ustaleniami ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

I. KOŚCIOŁY

Kościół na terenie Gminy Czernica należą do najcenniejszych zabytków, a czołowym jest kościół w Chrzastawie Wielkiej.

Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Chrzastawie Wielkiej, zaprojektowany przez Alexisa Langerę, jednego z głównych architektów pruskich XIX w., jeden z pierwszych kościołów jego autorstwa. Budowę prowadził Theodor Roesler. neogotycki, ceglany, wzniesiony w latach 1859-1864, restaurowany w 1914 r., zdewastowany w 1945 r., w 1957 r. odnowiony; remont kapitalny przeszedł w 1994 r. W jego sąsiedztwie znajduje się zabytkowa plebania oraz budynek sióstr zakonu Klarysek, obecnie własność sióstr Elżbietanek.

⁵ <http://monuments-remembrance.eu/pl/panstwa/polska/621-pomnik-ofiar-niemieckiego-obozu-pracy-wychowawczej-ael-rattwitz> (data dostępu 02.11.2020 r.)

Zdjęcia nr 4, 5. Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Chrzastawie Wielkiej

Kościół halowy, trójnawowy, orientowany, na rzucie krzyża łacińskiego, z węższym i niższym prezbiterium zamkniętym ćwierćkoliście i z wieżą na osi elewacji zach., z wąską wieżyczką klatki schodowej od półn. Budynek oszkarpowany. Dachy dwuspadowe, kryte płytkami cementowymi, uzupełnione blachą, na wsch. krańcu dachu korpusu – smukła sygnaturka. Wieża w przyziemiu czworoboczna, w górnej kondygnacji ośmioboczna, zwieńczona smukłym murowanym z cegły stożkiem, zdobionym sterczynami z piaskowca, z pinaklem w zwieńczeniu. Detal architektoniczny ceglany: gzymsy, węgary i laskowania okien oraz z piaskowca: portale, sterczyny, żabki. Otwory okienne zamknięte ostrołucznie, w prezbiterium – witraże o tematyce roślinnej. Otwory wejściowe zamknięte łukiem dwuramiennym, w portalach z piaskowca. W tympanonie portalu zach. – inicjał „AL.” w tarczy herbowej i data „1860”; w zwieńczeniu – krzyże. Wewnątrz sklepienie krzyżowe.

Kościół pw. św. Wawrzyńca w Wojnowicach, wzniesiony na miejscu budowli z XV w., w latach 1801-1803, przebudowany w latach 1840-1842 (sygnaturka, przedsionek, dach); w 1889 r. dobudowano ceglana wieżę, odbudowaną po pożarze po uderzeniu pioruna w 1968 r. W 1934 r. dobudowano od wsch. ceglane szkarpy w celu wzmocnienia konstrukcji. Gruntowany remont w latach 1988-1999.

Zdjęcia nr 6, 7. Kościół pw. św. Wawrzyńca w Wojnowicach

Kościół orientowany, jednonawowy, na rzucie prostokąta z poligonalnie zamkniętym prezbiterium flankowanych parą niskich aneksów. Od wsch. dwie ceglane szkarpy. Ściany murowane, tynkowane. W elewacji zach. – murowana z cegły wieża na rzucie prostokąta, zwężonego w czwartej kondygnacji, nakryta dachem czterospadowym przechodzącym w stromy ostrosłup z niewielkimi lukarnami z tarczami zegarowymi

– u nasady. Dachy kryte sztucznym łupkiem, okna zamknięte łukiem okrągłym, w wieży – otwory ostrołuczne i koliste tondo.

Kościół pw. Narodzenia NMP w Dobrzykowicach, późnobarokowy z lat 1753-1757, wzniesiony staraniem mistrza Christopha Josepha Hellmanna, restaurowany w 1963 r.

Zdjęcia nr 8, 9. Kościół pw. Narodzenia NMP w Dobrzykowicach

Budynek orientowany, murowany i tynkowany, jednonawowy na rzucie prostokąta, z węższym prezbiterium zamkniętym polygonalnie i z czterokondygnacyjną wieżą na rzucie kwadratu – od zach., zwieńczoną cebulastym hełmem z ażurową sygnaturką. Ściany murowane, tynkowane, rozcłonkowane podziałami ramowymi, przeprute półkoliście zamkniętymi oknami w wąskich, profilowanych opaskach, zwieńczone gzymsem. Dachy kryte ceramiczną dachówką, wieża – blachą ocynkowaną. Wnętrze nakryte sklepieniem kolebkowym z lunetami.

Kościół pw. św. Małgorzaty w Gajkowie, barokowy, wzniesiony w latach 1711-1716 przez mistrza murarskiego Jacoba Straube, staraniem Ignatiusa Magneta, mistrza wrocławskich Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą. W 1838 r., po pożarze nakryto wieżę namiotowym hełmem. W 1897 r. dobudowa kruchty pld. I dwóch przybudówek wieży. W latach 1933-1934 – remont elewacji. Po zniszczeniach wojennych w latach 1945-1947 odbudowa prezbiterium i dachu, naprawa sklepień i malowanie wnętrza. W 1961 r. odnowienie elewacji, w 1963 r. – ustawienie ołtarza głównego (kopia ołtarza z nawy pñ. kościoła pw. NMP na Piasku we Wrocławiu). W 1992 r. wykonanie kamiennej posadzki.

Zdjęcia nr 10, 11. Kościół pw. św. Małgorzaty w Gajkowie

Kościół orientowany, na rzucie prostokąta, z nieco niższym i węższym, jednoprzęsłowym prezbiterium zamkniętym polygonalnie, zakrystia od pñ. i z wieżą na rzucie kwadratu, nakryta namiotowym dachem,

z kruchtą w przyziemiu – w fasadzie. Dachy budynku wtórnie obniżone, kryte blachą. Ściany murowane, tynkowane, z bogatym detalem architektonicznym wypracowanym w tynku: rozczłonkowane zdwojonymi pilastrami tokańskimi ujmującymi zamknięte półkoliście okna ujęte w uszakowe obramienia; nad oknami poziome płyciny. W fasadzie uszakowy portal z piaskowca, ozdobiony girlandą, głową putta oraz dwoma kartuszami z inskrypcją fundacyjną i herbem Ignatiusa Magneta.

W nawie sklepienie kolebkowe z lunetami; w prezbiterium pozorne, krzyżowe (1945-1947); w zakrystii, przyziemiu wieży i kruchcie pld. – krzyżowe. Ściany nawy i prezbiterium rozczłonkowane wnękami i wiązkami pilastrów tokańskich. Od zach. empora muzyczna wsparta na filarach z kosзовymi łukami arkad.

Kościół pw. MB Różańcowej w Nadolicach Wielkich, wcześniej ewangelicki, wzniesiony w latach 1847-1849, wg projektu inspektora budowlanego Zahna, neoromański. W 1862 r. zakończono przebudowę kościoła, w czasie której dostawiono do niego wieżę.

Zdjęcia nr 12. Kościół pw. MB Różańcowej w Nadolicach Wielkich

Wzniesiony na rzucie prostokąta, z poligonalną apsydą i czworoboczną wieżą wpuszczoną w zach. przeszło nawy, wysuniętą płytkim ryzalitem przed lico fasady. Naroża korpusu ujęte w wąskie filarki wzniesione nad poziom okapu płytkiego, dwuspadowego dachy. Wieża zwieńczona galeryjką i ażurową latarnią nakrytą ostrosłupowym hełmem z kulą i krzyżem. Elewacje murowane, tynkowane, przeprute dwiema kondygnacjami okien zamkniętych łukiem okrągłym; okna parteru mniejsze.

Wnętrze jednoprzestrzenne ujęte drewnianymi emporami, nakryte stropem drewnianym, w prezbiterium – sklepieniem.

Kościół pw. św. Antoniego, dawny ewangelicki w Ratowicach, zbudowany w 1894 r. wg projektu architekta Benna Kohlera, neoromański. Budowla z trójkondygnacyjną wieżą o wysokości 34 m. W środku są organy zbudowane ok. 1894 r. przez firmę Schlag & Söhne ze Świdnicy.

Zdjęcia nr 13, 14. Kościół pw. św. Antoniego w Ratowicach

Kościół murowany z cegły, na rzucie prostokąta, z prostokątnym, oszkarpowanym narożnie prezbiterium z towarzyszącą mu prostokątną zakrystią i z czworoboczną wieżą w narożniku fasady korpusu. Ściany murowane z cegły z ceglany detal: rozczłonkowane lizenami spiętymi w zwieńczeniu nadwieszonym fryzem arkadkowym. Podobny fryz w zwieńczeniu ścian prezbiterium. W dolnej kondygnacji okna koliste, w górnej – zamknięte łukiem okrągłym. W fasadzie płytka kruchta pod dachem pulpitu i wielkie przeszklone tondo z ceglany laskowaniem w formie stylizowanej rozety.

II. REZYDENCJE

Jedyną zachowaną rezydencją jest dwór w Nadolicach Wielkich – budynek murowany, tynkowany, na planie prostokąta, podpiwniczony, dwukondygnacyjny, nakryty dachem czterospadowym z lukarnami. Fasada (elewacja pld.) dziewięcioosiowa, z centralnym trzyosiowym ryzalitem, zaakcentowanym portykiem podtrzymującym balkon. Elewacje dworu remontowane: wokół otworów okiennych proste opaski w tynku.

Zdjęcie nr 15. Pałac w zespole pałacowo-folwarcznym w Nadolicach Wielkich

III. ZABYTKI TECHNIKI

Obiekty postindustrialne rzadko postrzegane są jako zabytki, tymczasem stanowią istotne dziedzictwo kulturowe, gdyż wpisane w krajobraz są świadectwem szeroko pojętej kultury technicznej i ważne dla historii techniki i przemysłu. Są to: kopalnie, fabryki, obiekty przemysłu przetwórczego (wiatraki, młyny, browary, kuźnie), obiekty kolejowe (linie kolejowe wraz i infrastrukturą kolejową), związane z transportem rzeczny (kanały), morskim (stocznie, urządzenia portowe) i lądowym czy dzieła myśli inżynierskiej, jak mosty, wiadukty czy urządzenia hydrotechniczne. Na terenie Gminy Czernica jest ich stosunkowo dużo.

Wśród nich obiekty związane z infrastrukturą kolejową jak np.:

- Dworzec w Czernicy wraz z budynkiem nastawni, w pobliżu przeprawy przez Odrę. Budynek jest w złym stanie, mimo modernizacji stacji (2012-2013). Ciekawostką jest, iż na stacji Czernica w 1967 r. kręcono sceny do filmu Sami Swoi – przywitanie Jaśka Pawlaka z Ameryki. Stacja wówczas miała fikcyjną nazwę Rudniki.
- Dworzec w Dobrzykowicach powstał w okresie budowy linii z Jelcza do Miłoszyc (1912-1922). Pracę nad budową linii przerwał wybuch I wojny światowej więc zrealizowano ją w latach 20. XX w.
- Dworzec w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska, ob. dom mieszkalny, z 1912 r.
- Budynek o funkcji dworca i domu dróżnika w Chrzastawie Małej, ob. mieszkalny, pocz. XX w.
- Most kolejowy w Czernicy (ul. Odrzańska) oddany do użytku 1 października 1909 r. jako połączenie z Brochowa (Brockau) do Miłoszyc (Meleschwitz). Przebudowany w 1935 r. Podczas działań wojennych uległ uszkodzeniu, które zlikwidowano dopiero w 1959 r. Most o stalowej, nitowanej konstrukcji ma długość 430 m. Posiada trzy typy przęseł o wiazarach trapezowych, prostokątnych oraz głównym, zlokalizowanym bezpośrednio nad Odrą przęsłem o wiazarach łukowych.

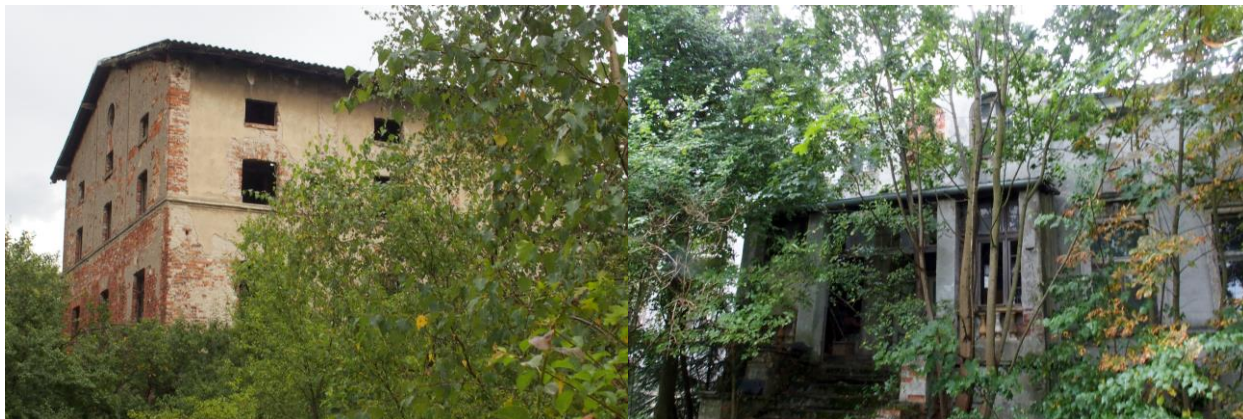
Zdjęcie nr 16. Most kolejowy w Czernicy

Budynki dworców pochodzą z końca pierwszej dekady XX w. i prezentują się dość jednorodnie; parterowe, nakryte wysokimi naczółkowymi dachami, z aneksami, o malowniczej bryle.

Zdjęcia: nr 17, 18. Dworzec w Czernicy i dworzec, ob. budynek mieszkalny w Nadolicach Wielkich

Kolejnym elementem technicznego dziedzictwa kulturowego są młyny, nawet całe zespoły młyńskie, jak zespół młyna w Nadolicach Wielkich przy ul. Rzecznej 53 (rejestr zabytków), obejmujący zbożowy młyn wodny, dom młynarza, ob. budynek mieszkalny i chlewnię z gołębnikiem, datowane na 2 poł. XIX w. i pocz. XX w. Obiekty zespołu młyna są w bardzo złym stanie, popadają w ruinę.

Zdjęcia nr 19, 20. Dawny budynek młyna i dawny dom młynarza w zespole młyna w Nadolicach Wielkich przy ul. Rzecznej 53

Ochronie podlega również kanał Odry na całej swojej długości, jako element krajobrazu urządzonego wraz ze wszystkimi elementami i częściami wyposażenia technicznego i planowanymi nasadzeniami drzewostanu. Granicą strefy jest rzeka Odra, w granicach Gminy Czernica. Wśród zespołów urządzeń wodnych wymienić można:

– Infrastrukturę wodną w Jeszkowicach obejmującą: stopień wodny „Janowice”, elektrownię wodną, budynek dyżurki służby I, służbę komorową „Janowice I”, most drogowy nad służą, służbę komorową „Janowice II” i most drogowy nad służą II;

Zdjęcia nr 21, 22. Elektrownia wodna - stopień wodny „Janowice” i most drogowy nad służą w Jeszkowicach w zespole

– Most drogowy w Gajkowie na Kanale Janowickim;

Zdjęcie nr 23. Most drogowy w Gajkowie na Kanale Janowickim

– Most drogowy na kanale Janowickim w Kamieńcu Wrocławskim.

Zdjęcie nr 24. Most drogowy na kanale Janowickim w Kamieńcu Wrocławskim

Inne zabytki techniki:

– Transformator w Czernicy, ul. Kochanowskiego;

Zdjęcie nr 25. Transformator w Czernicy, ul. Kochanowskiego

– Dzwonnica pożarowa w Czernicy, ul. Wrocławska/Jana Pawła II.

Zdjęcie nr 26. Dzwonnica pożarowa w Czernicy, ul. Wrocławska/Jana Pawła II

IV. BUDYNKI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ:

Ważnym elementem zabudowy miejskiej i cennym komponentem krajobrazu kulturowego są obiekty o funkcjach publicznych lub usługowych, zazwyczaj wyróżniające się formą oraz sposobem zagospodarowania otoczenia. Należą do nich przede wszystkim szkoły, świetlice wiejskie, karczmy, remizy strażackie, etc. Część tych obiektów straciła swoje historyczne funkcje. Ich adaptacja do nowych potrzeb pociągnęła za sobą daleko idące przekształcenia formy, czasami prowadzące do całkowitego zatarcia pierwotnego kształtu i funkcji.

Przykłady:

– Dom Ludowy, ob. restauracja w Chrzastawie Małej, ul. Wrocławska 97;

Zdjęcie nr 27. Dom Ludowy, ob. restauracja w Chrzastawie Małej, ul. Wrocławska 97

– Szkoła parafialna, ob. budynek mieszkalny w Chrzastawie Wielkiej, ul. Wrocławska 15-17;

Zdjęcie nr 28. Szkoła parafialna, ob. budynek mieszkalny w Chrzastawie Wielkiej, ul. Wrocławska 15-17

– Szkoła Podstawowa, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czernicy, ul. Wrocławska 78;

Zdjęcie nr 29. Szkoła Podstawowa, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czernicy, ul. Wrocławska 78

– Dawny zajazd Jeltscha, ob. budynek nieużytkowany, obiekt wpisany do rejestru zabytków, Gajków, ul. Główna 50;

Zdjęcie nr 30. Dawny zajazd Jeltscha, ob. budynek nieużytkowany, Gajków, ul. Główna 50

– Dom Kultury w Jeszkowicach, ul. Główna 68a;

Zdjęcie nr 31. Dom Kultury w Jeszkowicach, ul. Główna 68a

– Dom ludowy, ob. restauracja w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 64;

Zdjęcie nr 32. Dom ludowy, ob. restauracja w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 64

– Szkoła podstawowa, ob. budynek mieszkalny w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 67;

Zdjęcie nr 33. Szkoła podstawowa, ob. budynek mieszkalny w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 67

– Gospoda, ob. budynek mieszkalno-usługowy (biblioteka, świetlica, sklep) w Ratowicach ul. Wrocławska 50, 52, 52a;

Zdjęcie nr 34. Gospoda, ob. budynek mieszkalno-usługowy (biblioteka, świetlica, sklep) w Ratowicach ul. Wrocławska 50, 52, 52a

– Szkoła, ob. Zakład Gospodarki Komunalnej w Ratowicach, ul. Wrocławska 111;

Zdjęcie nr 35. Szkoła, ob. Zakład Gospodarki Komunalnej w Ratowicach, ul. Wrocławska 111

– Gospoda, ob. świetlica wiejska w Wojnowicach, ul. Główna 41.

Zdjęcie nr 36. Gospoda, ob. świetlica wiejska w Wojnowicach, ul. Główna 41

5.3.3. Zabytki ruchome

Zabytek ruchomy, to rzecz ruchoma, jej część lub zespół rzeczy ruchomych, będących dziełem człowieka lub związanych z jego działalnością, stanowiących świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową. Praktycznie jedyną formą ich ochrony jest wpis do rejestru zabytków. W związku z tym, że obiekty stanowiące własność osób prywatnych nie są z reguły odnotowywane, zabytkami ruchomymi w Gminie Czernica są obiekty stanowiące wyposażenie kościołów.

Do najcenniejszych należą obiekty ruchome w kościele w Dobrzykowicach. Unikatowym zabytkiem jest gotycka figura Piety z ok. 1420 r. w tzw. stylu pięknym. Powstało prawdopodobnie w jednym z wrocławskich warsztatów i zdradza wpływ sztuki czeskiej. Cenny jest również rokokowy ołtarz główny z ok. 1757 r. z obrazem Narodzenia NMP i Tróją Świętą autorstwa nieznanego wrocławskiego malarza oraz obrazy z ołtarzy bocznych. Są to cztery płótna, z których dwa (Nawiedzenie NMP i Pokłon pasterzy) stanowią najprawdopodobniej repliki autorskie Michaela Leopolda Willmanna. Pozostałe płótna ołtarzy bocznych (św. Tekla i św. Stanisław) powstały ok. 1720 r. w warsztacie wrocławskiego malarza, Johanna Jacoba Eybelwiesera. Z okresu rokoka pochodzi okazała ambona oraz grupa rzeźbiarska z glorią św. Jana Nepomucena. Późnym lecz cennym zabytkiem jest obraz Wszystkich Świętych z ok. 1888 r., autorstwa Ferdinanda Wintera oraz 14 stacji Drogi Krzyżowej tego samego malarza.

Wyposażenie kościoła w Gajkowie jest w zasadniczej części barokowe z ok. 1716 r.: ołtarze boczne, ambona, chrzcielnica (w ołtarzu pld. obraz Świętej Rodziny z 1872 r., autorstwa Ferdinanda Wintera. Ołtarz główny jest wykonaną w 1963 r. kopią ołtarza z wrocławskiego kościoła NMP na Piasku. Natomiast prospekt organowy pochodzi z 1886 r. (Edward Horn).

W kościele w Chrzastawie Wielkiej dominuje wyposażenie neogotyckie z czasów powstania kościoła: drewniany ołtarz główny z obrazami: Niepokalanej NMP, św. Jadwigi i św. Bernarda. W ołtarzach naw bocznych obrazy św. Jana Nepomucena i św. Filomeny, na bocznych ścianach 14 stacji Drogi Krzyżowej. Ponadto neogotycka ambona, chrzcielnica, na chórze 12-głosowe organy.

W Wojnowicach również dominuje wyposażenie z XIX w. i pocz. XX w., w tym neogotyckie ołtarze, obrazy Męczeństwo św. Wawrzyńca autorstwa Karla Sigismunda (1804 r.), Chrzest Chrystusa autorstwa Ferdinanda Wintera (koniec XIX w.), Święta Rodzina (pocz. XX w.), Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (1910 r.), rzeźba ludowa Matki Boskiej – barok ludowy (ok. 1800 r.) i najstarszy obraz – Św. Ignacy Loyola (XVIII/XIX w.). Na zewnątrz kościoła znajduje się jedyny w gminie zabytek średniowieczny – granitowy krzyż pokutny.

5.4. Zabytki objęte prawnymi formami ochrony

Zgodnie z art. 7 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. formami ochrony zabytków są:

- wpis do rejestru zabytków;
- wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa;
- uznanie za pomnik historii;
- utworzenie parku kulturowego;
- ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Na obszarze Gminy Czernica funkcjonują dwie z ww. form, jest to wpis do rejestru zabytków oraz ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

5.4.1. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków

Na terenie Gminy Czernica znajduje się 13 zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków, w tym 2 stanowiska archeologiczne (Tabela nr 1). Są to jedne z najcenniejszych elementów krajobrazu kulturowego na terenie gminy. Obiekty te objęte są wszelkimi rygorami prawnymi wynikającymi z treści odpowiednich aktów prawnych, w tym przede wszystkim – rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wszelkie działania podejmowane przy tego typu obiektach wymagają pisemnego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Tabela nr 1. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków na terenie Gminy Czernica

LP.	MIEJSCOWOŚĆ	ADRES	NR	OBIEKT	REJESTR ZABYTEKÓW	DATA REJESTRU
1	Chrzastawa Wielka	ul. Wrocławska		kościół par. Niepokalanego Poczęcia NMP	A/1185/665/W	8.05.1992
2	Dobrzykowice	ul. Wrocławska		kościół fil. Narodzenia NMP	A/1186/1785	20.08.1966
3	Gajków	ul. Główna	52	kościół par. św. Małgorzaty	A/1187/1248	5.03.1965
4	Gajków	ul. Główna	50	gospoda	A/3795/702/W	2.03.1995
5	Nadolice Wielkie	ul. Boczna	7	kościół fil. MB Różańcowej	A/1188/704/W	31.03.1995
6	Nadolice Wielkie	ul. Boczna	5	zespół młyna	A/3796/598/W	30.12.1988
7	Nadolice Wielkie	ul. Boczna	5	zbożowy młyn wodny w zespole młyna	A/3796/598/W	30.12.1988
8	Nadolice Wielkie	ul. Boczna	5	dom mieszkalny, d. dom młynarza w zespole młyna	A/3796/598/W	30.12.1988
9	Nadolice Wielkie	ul. Boczna	5	chlewnia w zespole młyna	A/3796/598/W	30.12.1988
10	Ratowice	ul. Wrocławska	23	kościół par. św. Antoniego, d. ewangelicki	A/5870	13.05.2013
11	Wojnowice	ul. Główna	26	kościół fil. św. Wawrzyńca	A/1189/692/W	16.05.1994
STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE						
12	Czernica	AZP 81-30, grodzisko stożkowate, stan. nr 1/48			90/Arch	01.01.1965
13	Gajków	AZP 81-30, średniowieczne grodzisko stożkowate, stan. nr 10/12,			230/Arch	16.05.1966

5.4.2. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków

Zabytki ruchome to przede wszystkim obiekty wchodzące w skład wyposażenia kościołów i kaplic. Zasoby sztuki sakralnej obejmują wszystkie kategorie zabytków: malarstwo, rzeźbę oraz rzemiosło artystyczne z całym jego zróżnicowaniem (złotnictwo, sprzęty stolarskie, tkaniny, szkło, witrażownictwo, ludwisarstwo). Zabytki ruchome to również elementy wystroju budowli, posiadające cechy indywidualnych wytworów artystycznych lub rzemieślniczych. Należą do nich m.in.: rzeźby, płaskorzeźby, polichromie naścienne lub stropowe, mozaiki, sztukaterie i różnego rodzaju detal architektoniczny. Za zabytki ruchome uznaje się także obiekty małej architektury, wykazujące wysoki poziom warsztatu artystycznego lub rzemieślniczego, dokumentujący historyczne trendy, np.: rzeźby ogrodowe, pomniki, obeliski, słupy, krzyże i kapliczki przydrożne, nagrobki.

Najcenniejsze zabytki ruchome z terenu Gminy Czernica wpisane zostały do rejestru zabytków ruchomych (Tabela nr 2). Ze względów bezpieczeństwa nie publikuje się szczegółowych danych dotyczących tych obiektów. Informacje można uzyskać w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków we Wrocławiu.

Tabela nr 2. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków na terenie Gminy Czernica

LP.	MIEJSCOWOŚĆ	ADRES	OBIEKT	REJESTR ZABYTEKÓW	DATA REJESTRU
1	Chrzastawa Wielka	kościół paraf. pw. Niepokalanego Poczęcia NMP	elementy wyposażenia kościoła i pomniki nagrobne na cmentarzu	B/2504/1-35	23.02.2016
2	Dobrzykowice	kościół pw. Narodzenia NMP	elementy wyposażenia	37/B/00/1-43	8.01.2001
3	Gajków	kościół paraf. św. Małgorzaty	elementy wyposażenia	B/1817/1-39	16.07.2007
4	Nadolice Wielkie	kościół fil. pw. NMP Różańcowej	elementy wyposażenia	B/2505/1-13	23.02.2016
5	Ratowice	przy budynku młyna – wł. prywatna	lokomobila samojezdna	429/721	25.11.1997
6	Ratowice	kościół paraf. pw. św. Antoniego Padewskiego	zegar wieżowy	B/2108	14.06.2010
7	Ratowice	ul. Polna	rzeźba św. Jan Nepomucen	B/2160	8.08.2011
8	Wojnowice	kościół fil. pw. św. Wawrzyńca	elementy wyposażenia	428/727/1-18	13.01.1998
9	Wojnowice	przy wejściu na cmentarz	krzyż pokutny	427/439	6.01.1982

5.4.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wraz z aktami wykonawczymi określa przedmiot, formy i zasady ochrony zabytków i opieki nad nimi. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wraz z aktami prawnymi określa procedurę sporządzania i zakres merytoryczny miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Obie te ustawy wraz z ww. aktami dają narzędzie ochrony zabytków – miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (MPZP). Ustawy te stanowią także podstawę uczestnictwa Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w procedurze sporządzania miejscowych planów.

Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków w MPZP dotyczy nie tylko konkretnych obiektów i obszarów zabytkowych, lecz także wszelkich aspektów zagospodarowania przestrzennego ustalanego w planie dla całego obszaru opracowania.

Zgodnie z treścią art. 18 i art. 19 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się m.in. przy sporządzaniu MPZP. W planach w szczególności:

- 1) uwzględnia się ustalenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;

- 3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami;
- 4) uwzględnia się ochronę:
 - zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
 - innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
 - parków kulturowych;
- 5) uwzględnia się ustalenia gminnego programu opieki nad zabytkami;
- 6) w zależności od potrzeb, ustala się strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

Na terenie Gminy Czernica obowiązuje obecnie 154 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dostępne są one na portalu www.wrosip.pl. Łączna powierzchnia sporządzonych MPZP obejmuje około 80% powierzchni gminy.

W obowiązujących planach zostały wyznaczone precyzyjne zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wskazane zostały konkretne obiekty ujęte w ewidencji zabytków.

Dla obiektów ujętych w ewidencji zabytków, znajdujących się w strefie ochrony konserwatorskiej oraz poza strefą, obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- 1) zachować ich bryłę, kształt i geometrię dachu oraz zastosowane tradycyjne materiały budowlane,
- 2) utrzymać, a w przypadku zniszczenia odtworzyć historyczny detal architektoniczny,
- 3) zachować kształt, rozmiary i rozmieszczenie otworów zgodne z historycznym wizerunkiem budynku, należy utrzymać lub odtworzyć oryginalną stolarkę okien i drzwi,
- 4) w przypadku konieczności przebicia nowych otworów, należy je zharmonizować z zabytkową elewacją budynku,
- 5) stosować kolorystykę i materiały nawiązujące do tradycyjnych lokalnych rozwiązań, w tym ceramiczne lub tynkowe pokrycie ścian zewnętrznych, zakazuje się stosowania okładzin ściennych typu „siding”,
- 6) należy stosować historyczny rodzaj pokrycia dachowego – dachówka ceramiczna w kolorze ceglastym,
- 7) elementy elewacyjne instalacji technicznych należy montować z uwzględnieniem wartości zabytkowych obiektów,
- 8) prowadzenie wszelkich prac budowlanych przy obiektach zabytkowych należy poprzedzić uzyskaniem wytycznych konserwatorskich,
- 9) wszelkie prace budowlane, a także zmiany funkcji obiektów i obszarów objętych ewidencją zabytków należy uzgadniać z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków,
- 10) dla obiektów ujętych w ewidencji zabytków a znajdujących się w strefach ochrony konserwatorskiej dodatkowo obowiązują ustalenia sformułowane dla poszczególnych stref.

Wyznacza się stanowiska archeologiczne, dla których obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- 1) w obrębie znajdujących się na terenie objętym opracowaniem planu chronionych stanowisk archeologicznych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie wszelkie zamierzenia inwestycyjne wymagają przeprowadzenia wyprzedzających inwestycję ratowniczych badań archeologicznych,
- 2) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę (a dla robót nie wymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych) należy uzyskać pozwolenie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na przeprowadzenie ziemnych robót budowlanych na terenie zabytkowym w trybie prac konserwatorskich, które polegają na przeprowadzeniu wyprzedzających ratowniczych badań archeologicznych metodą wykopaliskową, przez uprawnionego archeologa,
- 3) zakazuje się zalesiania obszarów stanowisk archeologicznych,
- 4) zasób ewidencji i rejestru stanowisk archeologicznych podlega sukcesywnym uzupełnieniom i weryfikacji.

Wymogi konserwatorskie dla stanowisk archeologicznych:

- 1) Inwestor zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia prac ziemnych, z co najmniej 7-dniowym wyprzedzeniem.

- 2) Prace ziemne muszą być prowadzone pod nadzorem archeologiczno-konserwatorskim Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków we Wrocławiu.
- 3) W przypadku odkrycia w trakcie prac ziemnych zabytków i obiektów archeologicznych wymagane jest podjęcie ratowniczych badań archeologicznych na koszt inwestora.
- 4) Na terenie objętym planem nie występują nadziemne obiekty zabytkowe ani dobra kultury współczesnej.

W przypadku odkrycia zabytków i obiektów archeologicznych podczas trwania procesu inwestycyjnego poza zasięgiem stref ochrony konserwatorskiej i udokumentowanych stanowisk archeologicznych, wprowadza się następujące wymogi:

- 1) zamierzenia inwestycyjne związane z pracami ziemnymi należy uzgodnić z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, co do konieczności ich prowadzenia pod nadzorem archeologicznym i za pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- 2) ewentualny nadzór archeologiczny i ratownicze badania archeologiczne, prowadzone przez uprawnionego archeologa, odbywają się na koszt inwestora.

5.5. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków

Do obowiązków samorządu lokalnego należy ochrona zabytków, które znajdują się na terenie gminy. Zadania te precyzuje art. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Gminy mają dbać między innymi o: „zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie” oraz zapobiegać „zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków”. Do obowiązków nałożonych przez ustawę na gminę należy: „uwzględnienie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska”, czemu ma służyć gminna ewidencja zabytków.

W gminnej ewidencji zabytków powinny być ujęte:

- 1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru,
- 2) inne zabytki nieruchome znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- 3) inne zabytki nieruchome wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Szczegółowe wytyczne na temat opracowania i prowadzenia gminnej ewidencji zabytków zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2011 r., Nr 113, poz. 661) oraz Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. zmieniające ww. rozporządzenie.

Konsekwencją ujęcia obiektów lub obszarów niewpisanych do rejestru zabytków w gminnej ewidencji zabytków jest obowiązek uzgodnienia z wojewódzkim konserwatorem zabytków planowanych przy nich działań za pośrednictwem właściwego organu gminy lub organu administracji architektoniczno-budowlanej. Uzgodnienia z wojewódzkim konserwatorem zabytków w odniesieniu do ww. ustawy obiektów prowadzone są na etapie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego (art. 53. ust. 4 pkt 2, art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r.) oraz na etapie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego (art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). Ponadto właściciele lub posiadacze zabytków ujętych w gminnej ewidencji zabytków mają obowiązek zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o wszelkich zagrożeniach, niekorzystnych zmianach oraz o zmianie stanu prawnego zabytku. Mają też obowiązek uczestniczenia w kosztach badań archeologicznych prowadzonych na swoim terenie.

Zawiadomienie o zamiarze włączenia karty adresowej zabytku, o sporządzeniu nowej karty adresowej zabytku albo o zamiarze wyłączenia karty adresowej zabytku z gminnej ewidencji zabytków umieszcza się na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej do czasu zamieszczenia informacji odpowiednio o włączeniu karty adresowej zabytku, o włączeniu nowej karty adresowej zabytku do gminnej ewidencji zabytków albo o wyłączeniu karty adresowej zabytku z gminnej ewidencji zabytków. Ponadto Wójt (burmistrz, prezydent miasta) o zamiarze włączenia karty adresowej zabytku do gminnej ewidencji zabytków, o sporządzeniu nowej karty adresowej zabytku albo o zamiarze wyłączenia karty adresowej zabytku z gminnej ewidencji zabytków zawiadamia właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem, na co najmniej 14 dni przed planowanym terminem włączenia karty adresowej zabytku do gminnej ewidencji zabytków albo wyłączenia tej karty z gminnej ewidencji zabytków.

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. 2020 r. poz. 282) zmieniona w 2010 r. istotnie wzmacnia rangę gminnej ewidencji zabytków, poprzez między innymi obowiązek uzgadniania z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków projektów decyzji o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu (WZIZT) oraz projektów budowlanych dotyczących obiektów ujętych między innymi w gminnej ewidencji zabytków.

Zgodnie z art. 21 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podstawą do sporządzania programów opieki jest gminna ewidencja zabytków.

Gminna ewidencja zabytków nieruchomości Gminy Czernica została wykonana w 2013 r. Przy opracowaniu GPOnZ dokonano aktualizacji ewidencji. Ewidencja została opracowana zgodnie z zmianą Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem. Spis obiektów ujętych w GEZ zawierają Załącznik nr 1 i Załącznik nr 2. Ewidencja jest dokumentem otwartym – powinna być stale weryfikowana i aktualizowana. Dotyczy to także włączania nowych obiektów do GEZ.

• ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

Od końca lat 70. XX w. wdrażany jest program tzw. AZP (Archeologiczne Zdjęcie Polski) – podział terenu całej Polski na pola, na których prowadzi się badania powierzchniowe. Na obszarze Gminy Czernica zlokalizowano 93 stanowiska archeologiczne o różnicowanym znaczeniu.

Wśród nich są obiekty istotne z historycznego punktu widzenia, które mogą być znakomitą elementem promocyjnym, wykorzystywanym w turystyce kulturalnej. Wymagają jednak odpowiedniego wyeksponowania w postaci wytyczenia szlaku oraz szczegółowego opisu historycznego i wizualizacji pierwotnego wyglądu. Należą do nich zabytki o własnej formie krajobrazowej - głównie pozostałości dawnych konstrukcji o różnorodnym przeznaczeniu, takich jak wały kamienne, ziemne, drewniano-ziemne, pozostałości infrastruktury osadniczej, mostów, dróg, grobli, a także ślady związane z kulturą symboliczną (niematerialną) w postaci pozostałości dawnych miejsc kultu, cmentarzy (nasypy kurhanów) itp. Stanowią one około 10% znanych stanowisk archeologicznych.

Wśród większych grup obiektów, zlokalizowanych na terenie Gminy Czernica wymienić należy znaczną ilość stanowisk datowanych od mezolitu po późne średniowiecze na terenie wsi Czernica, Dobrzykowice, Jeszkowice i Nadolice Wielkie.

Cennym jest stanowisko ze śladami mezolitycznej kultury komornickiej w Dobrzykowicach, świadczące o bardzo danym zasiedleniu terenu gminy oraz grodzisko stożkowate w Czernicy, datowane na XIV-XV w. i grodzisko w Gajkowie XIII-XIV w.

ZASADY OCHRONY STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH

Poszczególne zasady ochrony stanowisk archeologicznych są doprecyzowane w procesie formułowania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem indywidualnej specyfiki danego stanowiska archeologicznego oraz przy rozpoznaniu możliwych dla niego zagrożeń. Przepisy te należy ująć w postaci nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w użytkowaniu terenów, zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. nr 164, poz. 1587). Ponadto zapisy planu muszą spełniać wymogi norm prawnych ustalone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283).

Realizacja wszelkich inwestycji na obszarach zidentyfikowanych stanowisk archeologicznych wymaga pozwolenia organu ochrony zabytków oraz zapewnienia badań archeologicznych, w zakresie wyznaczonym przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – art. 31. ustawy o ochronie zabytków.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt. 12 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, prowadzenie poszukiwań zabytków może się odbywać na podstawie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Znalazcy przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest zabytkiem, jest obowiązany wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot; zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia; niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

W przypadku kolizji z wszystkimi stanowiskami archeologicznymi należy wprowadzić zapisy umożliwiające przeprowadzenie niezbędnych badań archeologicznych zagrożonych zniszczeniem, na które należy uzyskać pozwolenie od wojewódzkiego konserwatora zabytków.

5.5.1. Obiekty stanowiące własność gminy

Zgodnie z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, na każdym właścicielu i posiadaczu zabytku spoczywają obowiązki wynikające z zasad sprawowania opieki nad zabytkami. Dbanie o stan zabytku, tym samym ponoszenie nakładów na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane, spoczywa na właścicielu i posiadaczu obiektu zabytkowego dysponującego tytułem prawnym do zabytku. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego prowadzenie i finansowanie wspomnianych prac i robót jest zadaniem własnym. Pełna realizacja zadań z zakresu ochrony zabytków przez samorząd gminny powinna przebiegać dwutorowo, uwzględniając poniższe priorytety:

- 1) opieka nad zabytkowymi obiektami i obszarami, których właścicielem lub współwłaścicielem jest Gmina Czernica;
- 2) kształtowanie przestrzeni publicznych oraz ochrona dziedzictwa kulturowego (w tym krajobrazu kulturowego) na całym obszarze Gminy Czernica.

Gmina Czernica jest właścicielem 9 obiektów zabytkowych (Tabela nr 3) oraz współwłaścicielem 3 obiektów (Tabela nr 4) ujętych w gminnej ewidencji zabytków.

Tabela nr 3. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, których Gmina Czernica jest właścicielem

LP.	MIEJSCOWOŚĆ	ADRES	OBIEKT
1	Czernica	ul. Wrocławska dz. 352/3	dzwonnica pożarowa
2	Czernica	ul. Wrocławska 78	szkoła podstawowa, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
3	Gajków	ul. Główna, dz. nr 159/1	cmentarz katolicki, ob. miejsce pocmentarne
4	Jeszkowice	dz. nr 22	most drogowy nad śluzą I - stopień wodny „Janowice”
5	Jeszkowice	dz. nr 22	most drogowy nad śluzą II - stopień wodny „Janowice”
6	Kamieniec Wrocławski	ul. Cichy Kącik, dz. 255/6	park pałacowy
7	Ratowice	ul. Wrocławska 36	szkoła podstawowa
8	Wojnowice	ul. Główna 41	gospoda, ob. świetlica wiejska
9	Wojnowice	ul. Poprzeczna, dz. nr 293/1, 293/2, 306/6, 306/7, 306/8	cmentarz katolicki - komunalny

Tabela nr 4. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, których Gmina Czernica jest współwłaścicielem

LP.	MIEJSCOWOŚĆ	ADRES	OBIEKT
1	Chrzastawa Wielka	ul. Wrocławska 38-40	dom mieszkalno-przemysłowy, ob. budynek mieszkalno-usługowy
2	Ratowice	ul. Wrocławska 52	gospoda, ob. budynek mieszkalno-usługowy (biblioteka, świetlica, sklep)
3	Ratowice	ul. Wrocławska 111	szkoła, ob. Zakład Gospodarki Komunalnej

W miarę możliwości Gmina Czernica jako właściciel tych zabytków jest ustawowo zobligowana do opieki nad nimi, utrzymywania w dobrym stanie technicznym, przeprowadzania remontów i bieżących konserwacji. Niezależnie od zapisów legislacyjnych gmina powinna dołożyć wszelkich starań, aby stan zabytków, jak i całej przestrzeni publicznej, wpływał pozytywnie na jakość życia mieszkańców, a turystów zachęcać do dłuższych pobytów.

Wyrazem świadomej polityki Gminy Czernica w zakresie ochrony zabytków są działania aktywizujące właścicieli obiektów zabytkowych. Cel ten jest realizowany w drodze przydzielania dotacji z budżetu gminy na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, zgodnie z obowiązującą uchwałą Rady Gminy Czernica nr XXII/137/2008 z dnia 29 grudnia 2008 r.

5.6. Dziedzictwo niematerialne

Dziedzictwo niematerialne to zwyczaje, przekaz ustny, wiedza i umiejętności oraz związane z nimi przedmioty i przestrzeń kulturowa przez daną wspólnotę, grupę lub jednostki uznane za część własnego dziedzictwa. Dziedzictwo niematerialne to rodzaj dziedzictwa, które jest przekazywane z pokolenia na pokolenie i ustawicznie odtwarzane przez wspólnoty i grupy w relacji z ich środowiskiem, historią i stosunkiem do przyrody. Dla danej społeczności dziedzictwo niematerialne jest źródłem poczucia tożsamości i ciągłości. Dziedzictwo niematerialne obejmuje: tradycje i przekazy ustne, w tym język, jako narzędzie przekazu, spektakle i widowiska, zwyczaje, obyczaje i obchody świąteczne, wiedzę o wszechświecie i przyrodzie oraz związane z nią praktyki, umiejętności związane z tradycyjnym rzemiosłem. Większość tych elementów na terenie Gminy Czernica nie była naukowo badana.

Obowiązkiem władz gminnych jest podjęcie działań mających na celu zapewnienie przetrwania niematerialnego dziedzictwa kulturowego, w tym jego identyfikację, dokumentację, badanie, zachowanie, zabezpieczenie, promowanie i przekazywanie następnym pokoleniom, w szczególności przez edukację formalną i nieformalną. Ochrona skupia się głównie na procesach przekazywania elementów dziedzictwa niematerialnego z pokolenia na pokolenie, (np.: w opowieściach, pieśniach, obrzędach rodzinnych, ceremoniach lokalnych czy w przekazie umiejętności z ojca na syna albo z mistrza na ucznia), a nie na wytwarzaniu konkretnych środków, za pomocą których jest wyrażane (takich jak przedstawienia taneczne, pieśni, instrumenty muzyczne czy rzemiosło).

Gmina Czernica przynależy do województwa dolnośląskiego. Skomplikowana historia Ziemi Odzyskanych, niemal całkowita wymiana ludności po 1945 r., pozbawiła region ciągłości kulturowej. Charakterystyczną cechą obecnego Dolnego Śląska jest złożoność kulturowa, wielokulturowość występująca w płaszczyźnie etnicznej, narodowej i religijnej. Na przedwojenne, przeważnie niemieckie dziedzictwo kulturowe odgrywające ogromną rolę w kształtowaniu wizerunku regionu, nałożyło się bogactwo tradycji przyniesionych przez powojennych migrantów. Na teren Gminy Czernica osiedli przybysze z Polski Kresowej, a współcześnie osiedlają się tu mieszkańcy Wrocławia.

Współistnienie na Dolnym Śląsku wielu kultur prowadziło do powstania kultury współczesnej, co szczególnie dobrze czytelne jest w języku regionu. Gwary osadników nawarstwiały się i mieszały ze sobą. Doprowadziło to do powstania dialektów mieszanych, w następnym etapie – do integracji językowej.

W wyniku procesu integracji językowej powstała polszczyzna ogólna z niewielkimi elementami gwarowymi różnej genezy, w zależności od pochodzenia jej użytkowników. Obecny dialekt regionu Gminy Czernica nie był naukowo badany.

Podobnie jak na terenie całego Dolnego Śląska, przez mieszkańców i kościoły kultywowana jest tradycja oraz obrzędowość katolicka: uczestnictwo w świętach roku liturgicznego (Wielkanoc, Boże Ciało, Boże Narodzenie i wiele innych), dbałość o miejsca kultu oraz nagrobki na cmentarzach, zwyczaj pielgrzymowania do sanktuariów. Z obrządkami kościelnymi wiążą się również uroczystości patriotyczne, które zwykle posiadają oprawę religijną.

Dziedzictwo niematerialne najlepiej wyraża się poprzez działalność zespołów folklorystycznych. Na terenie Gminy Czernica działają:

- Kapela „Gieni Dudki” – zespół powstał w. 2010 r. w domu Państwa Golinowskich w Nadolicach Wielkich.
- Zespół „Gajkowianie” – powstał 2012 r. Tworzą go w większości członkowie istniejącego na terenie Gminy Czernica przed 35 laty zespołu pieśni i tańca „Bajkał”. Jest to zespół wielopokoleniowy – występują w nim prawie całe rodziny. Wykonują piosenki ludowe, kolędy, w tym piosenki zapamiętane z domu, często pieśni biesiadne. Chętnie wchodzi w współpracę z lokalnymi środowiskami, z Urzędem Gminy, parafią, szkołą etc., organizują lub pomagają przy organizacji różnorodnych imprez, „w gratisie” śpiewając.

Większość imprez ma charakter otwarty i jest kierowana do wszystkich mieszkańców wsi. Najczęściej zespoły uczestniczą w imprezach i uroczystościach z okazji świąt kalendarzowych i kościelnych powszechnie obchodzonych w Polsce, jak Dzień Kobiet, Dzień Matki, Dzień Dziecka, opłatek lub wieczór kolęd, jajeczko lub baba wielkanocna, wianki czy Noc świętojańska, zabawy taneczne: Andrzejki, Mikołajki, Sylwester, Ostatki i inne.

Biorą udział w wielu wydarzeniach: uroczystości kościelne, jak procesja na Boże Ciało, śpiewanie podczas mszy w okresie Bożego Narodzenia, targi żywności, stoły wielkanocne, stoły bożonarodzeniowe, imprezy organizowane przez władze samorządowe, pikniki, spotkania, jubileusze, koncerty charytatywne i oczywiście dożynki.

Na terenie Gminy Czernica w zakresie upamiętniania dziedzictwa niematerialnego działa również muzeum – Muzeum Skansen Rolny Golinowsy w Nadolicach Wielkich, prowadzony przez rodzinę Golinowskich. W Skansenie znajduje się ok. 4 tys. eksponatów z Polski i całego świata. Znajdują się tu przedmioty, odzież i sprzęty użytku domowego i rolnego nie tylko z ubiegłych stuleci, ale również z XX w. Atrakcją Skansenu są działające do dziś warsztaty ginących zawodów – rymarza, kowala, czy stolarza i pszczelarza. Odbывают się tu spotkania z ciekawymi osobami i konferencje naukowe. Od 2000 r. organizowane są warsztaty z ludowości i tradycji, warsztaty pszczelarskie, wypieku chleba i podplomyków oraz zajęcia artystyczne. Przy Skansenie zawiązał się rodzinny teatrzyk „Melonik” Jana Golinowskiego i kapela ludowa „Gieni Dudki”.

6. Ocena stanu dziedzictwa kulturowego gminy – analiza SWOT

Analiza SWOT stanowi jedną z najpopularniejszych technik analitycznych, pozwalających na porządkowanie informacji oraz diagnozowanie sytuacji wspólnoty samorządowej w konkretnym aspekcie. Stanowi użyteczną pomoc przy dokonywaniu oceny zasobów i otoczenia danej jednostki samorządu terytorialnego, ułatwia też identyfikację problemów i określenie priorytetów rozwoju. Jej nazwa to skrót od pierwszych liter angielskich słów, stanowiących jednocześnie pola przyporządkowania czynników mogących mieć wpływ na powodzenie planu strategicznego – silne strony, słabe strony, szanse i zagrożenia.

Czynniki rozwoju podzielić można – ze względu na ich pochodzenie – na wewnętrzne, na które społeczność lokalna ma wpływ (silne i słabe strony), oraz na czynniki zewnętrzne – umiejscowione w bliższym i dalszym otoczeniu jednostki (szanse i zagrożenia), na które społeczność lokalna nie ma bezpośredniego wpływu. Jednocześnie czynniki te można podzielić według kryterium charakteru wpływu na społeczność

lokalną, dzięki czemu wyróżnić można czynniki: pozytywne, czyli atuty i szanse, oraz negatywne, czyli słabości i zagrożenia.

W Tabeli nr 5 zostały przedstawione silne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia dotyczące zasobu zabytkowego, warunków dla realizacji działań w zakresie inicjowania, wspierania, koordynowania badań i prac budowlanych w odniesieniu do nieruchomości zabytkowych, jak również upowszechniania i promowania dziedzictwa materialnego i niematerialnego dla rozwoju Gminy Czernica, które w zakresie walorów i zasobów dziedzictwa kulturowego i tożsamości regionalnej posiada bardzo duży potencjał, co jest związane z wysokimi walorami krajobrazu kulturowego, bogatą historią, istnieniem wielu cennych obiektów reprezentujących różne kultury.

Tabela nr 5. Analiza SWOT

CZYNNIKI WEWNĘTRZNE I ZEWNĘTRZNE MAJĄCE WPLYW NA DZIEDZICTWO KULTUROWE GMINY CZERNICA	
SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • zaktualizowana gminna ewidencja zabytków; • pokrycie obszaru gminy w 100% Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego; • w 80% gmina objęta jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego; • występujące formy ochrony przyrody – Obszary Natury 2000, pomnik przyrody; • unikatowy cmentarz niemieckich żołnierzy poległych w czasie obrony Wrocławia w czasie II wojny światowej – Park Pokoju w Nadolicach Wielkich; • bogate tradycje kulturalne na wsiach; • przynależność do Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego; • gmina należy do Lokalnej Grupy Działania Dobra Widawa; • obowiązująca uchwała w sprawie przyznawania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków. 	<ul style="list-style-type: none"> • brak tras ścieżek rowerowych; • niewielka ilość obiektów turystyczno-sportowych; • niewłaściwa promocja walorów turystycznych dla różnych form wypoczynku (brak właściwego oznakowania atrakcji, brak drogowskazów, brak folderu) oraz ograniczone środki w budżecie na ich promocję; • brak infrastruktury szlaków pieszych, niewystarczająca jest także sieć i infrastruktura szlaków rowerowych • niedostatecznie rozwinięta baza kulturalna – brak ośrodka kultury.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • wzrastająca liczba właściwie przeprowadzanych prac remontowo-budowlanych przez prywatnych właścicieli obiektów zabytkowych; • udział gminy w strukturze Lokalnej Grupy Działania Dobra Widawa; • występowanie obiektów i zespołów zabytkowych mogących zainteresować potencjalnych turystów; • dynamicznie rozwijającą się działalność kulturalna; • rozbudowa ścieżek i tras rowerowych; • zwiększający się napływ turystów; • poszerzenie oferty kulturalnej – wypromowanie 	<ul style="list-style-type: none"> • brak realnych systematycznych zachęt dla prywatnych inwestycji w zabytki; • dominacja ośrodka miejskiego – Wrocławia; • pogarszający się stan techniczny niektórych obiektów zabytkowych na terenie gminy; • bardzo wysokie koszty remontów obiektów zabytkowych; • zanik tradycji i tożsamości lokalnej, związany ze zmianą stylu życia; • skomplikowane procedury w ubieganiu się o środki zewnętrzne skutkujące stosunkowo niewielkim

<p>produktu markowego gminy (pierogi);</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwój szlaków turystycznych opartych na dziedzictwie kulturowym; • kreowanie nowych obszarów i produktów turystycznych w oparciu o atrakcyjny sposób zagospodarowania obiektów zabytkowych; • systematyczne opracowywanie aktualizacji dokumentów na poziomie gminy; • rosnąca rola samorządu włączającego się w sferę ochrony dziedzictwa; • rozwój współpracy między władzami Gminy Czernica z władzami powiatu wrocławskiego; • wprowadzenie i egzekwowanie polityki ochrony walorów środowiska naturalnego i kształtowania przestrzennego; • możliwość wsparcia finansowego z różnych źródeł, w tym ze środków Unii Europejskiej; • wzrost dotacji na prace z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami, w tym na prace konserwatorskie i obiekty ujęte w gminne ewidencji zabytków. 	<p>wykorzystaniem środków z Unii Europejskiej, zwłaszcza przez osoby prywatne;</p> <ul style="list-style-type: none"> • działania inwestycyjne prowadzone m.in. przez prywatnych właścicieli obiektów, w których interes indywidualny inwestora jest przedkładany nad dobro społeczne, tj. dobro zabytku; • samowola budowlana – wprowadzanie elementów obcych, nowej zabudowy, np. nieprzemysłanej, niezgodnej z historyczną kolorystyką; • niedostosowanie sposobu użytkowania niektórych obiektów zabytkowych do ich charakteru; • odpływ wysoko wykwalifikowanej kadry z terenu gminy, migracja zarobkowa młodszych pokoleń i związane z tym zatracanie więzi z regionem.
--	---

7. Założenia programowe oraz zasady oceny realizacji Gminnego programu opieki nad zabytkami

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa główne cele GPOnZ, do których należą:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy w właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

W GPOnZ wyznaczono dwa priorytety, kierunki działań oraz zadania. Zostały one sformułowane w perspektywie wieloletniej i wykraczają często poza czteroletni okres obowiązywania GPOnZ. Możliwy jest podział realizacji zadań na podokresy w powiązaniu z ustawowym obowiązkiem złożenia po 2 latach przez władze gminy sprawozdania z częściowego wykonania GPOnZ. Wykonanie takiego sprawozdania, powinno być poprzedzone oceną poziomu realizacji GPOnZ, która powinna uwzględniać: wykonanie zadań, które zostały przyjęte do realizacji w czteroletnim okresie obowiązywania GPOnZ oraz efektywność ich wykonania. Sposób weryfikacji zadań został ujęty w ostatniej kolumnie w Tabeli nr 6 i 7.

W związku z wyznaczonymi celami głównymi samorząd w kwestii dziedzictwa kulturowego powinien kierować się następującymi priorytetami:

PRIORYTET I: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego gminy, jako element rozwoju gospodarczo-społecznego Gminy Czernica.

PRIORYTET II: Promocja dziedzictwa kulturowego i edukacja służąca budowaniu tożsamości kulturowej mieszkańców Gminy Czernica.

Tabela nr 6. Kierunki działań i zadania w ramach Priorytetu nr I

PRIORYTET I: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego gminy, jako element rozwoju gospodarczo-społecznego Gminy Czernica.		
KIERUNKI DZIAŁAŃ	ZADANIA	SPOSÓB WERYFIKACJI
Podjęcie działań mających na celu podniesienie atrakcyjności krajobrazu kulturowego gminy na potrzeby edukacyjne, społeczne i turystyczne.	Współpraca oraz wspieranie działań instytucji oraz organizacji turystycznych, w zakresie ustalenia potrzeb rozwoju bazy turystycznej i propagowania walorów gminy, w tym np. walory przyrodnicze – obszary NATURA 2000 (Grądy Odrzańskie, Grądy w Dolinie Odry, Lasy Grędzińskie), pomniki przyrody, AEL Rattwitz.	Ilość podjęcia wspólnych działań, inwestycji, jakie działania zrealizowano, z kim, wartość poniesionych środków
	Zinwentaryzowanie wszystkich kapliczek na terenie gminy, następnie utworzenie szlaku turystycznego z zewidencjonowanymi kapliczkami przy współpracy z województwem, powiatem, właścicielami gruntów.	Czy wykonano inwentaryzację, ilość ujętych obiektów, czy stworzono szlak, z kim współpracowano
	Ustawienie tablic informacyjnych zawierających historię oraz opis obiektu przy wszystkich obiektach wpisanych do rejestru zabytku.	Gdzie ustawiono tablice, jakie informacje wskazano
Rozszerzenie zasobów prawnych form ochrony zabytków Gminy Czernica.	Opracowywanie sprawozdań z realizacji zadań GPOnZ zgodnie z przepisami co dwa lata, następnie przedstawienie sprawozdania na sesji Rady Gminy Czernica.	Czy opracowano sprawozdania, czy były prezentowane na sesji
	Zadania dla gminnej ewidencji zabytków: 1. Zakładanie nowych kart adresowych dla zabytków dotychczas nierozpoznanych i nie uwzględnionych w ewidencji, a istotnych dla obrazu dziedzictwa kulturowego na terenie gminy; 2. Systematyczne uzupełnianie kart adresowych o uzyskane nowe dane i aktualizowaną w przypadku zmian w wyniku rozbiórek i remontów dokumentację fotograficzną; 3. Skreślenia z ewidencji obiektów nieistniejących oraz takich, które utraciły cechy zabytkowe w wyniku modernizacji. Wszelkie działania przy obiektach ujętych w gminnej ewidencji zabytków wymagają opiniowania, uzgodnienia lub pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.	Ilość przeprowadzonych aktualizacji, czy dodano/usunięto obiekt z ewidencji, czy przyjęto zmianę Zarządzeniem dla gminnej ewidencji zabytków
	Systematyczne opracowywanie aktualizacji Gminnego planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego.	Czy opracowano aktualizację Planu

	Zmiana uchwały w sprawie zasad udzielania dotacji z budżetu gminy na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane obiektów wpisanych do rejestru zabytków, uwzględniające obowiązujące przepisy.	Czy zmieniono uchwałę
Zahamowanie procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania.	Utrzymanie obiektów zabytkowych we właściwym stanie technicznym i estetycznym oraz prowadzenie systematycznych prac remontowo-konserwatorskich przy obiektach zabytkowych stanowiących własność Gminy Czernica (Tabela nr 3). Przy współwłasności Gmina Czernica (Tabela nr 4) może wnioskować do zarządcy o remonty (muszą zgodzić się wszyscy współwłaściciele).	Ilość przeprowadzonych prac remontowych, konserwatorskich, wartość zaplanowanych/poniesionych wydatków w danym roku
	Wspieranie lub prowadzenie prac porządkowych na terenach zabytkowych cmentarzy (stanowiących własność Gminy Czernica) po uprzednim zaopiniowaniu zakresu prac i użytych metod z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Przy pozostałych cmentarzach prowadzenie prac po uprzednim uzgodnieniu z właścicielem lub gospodarującym zasobem.	Ilość przeprowadzonych prac, ich zakres, wartość zaplanowanych/poniesionych środków
	Stały monitoring oraz aplikowanie o środki z programów wspierających rewitalizację obiektów zabytkowych oraz ochronę dziedzictwa kulturowego, których właścicielem jest gmina lub posiada do tego inny tytuł prawny.	Ilość pozyskanych środków, z kim współpracowano, na jakie zadania pozyskano środki

Tabela nr 7. Zadania w ramach Priorytetu nr II

PRIORYTET II: Promocja dziedzictwa kulturowego i edukacja służąca budowaniu tożsamości kulturowej mieszkańców Gminy Czernica.		
KIERUNKI DZIAŁAŃ	ZADANIA	SPOSÓB WERYFIKACJI
Popularyzowanie wiedzy o regionalnym dziedzictwie kulturowym gminy.	Wydawanie i wspieranie publikacji, folderów promocyjnych, przewodników poświęconych problematyce dziedzictwa kulturowego gminy (może być prowadzone w ścisłej współpracy z Lokalną Grupą Działania Dobra Widawa).	Ilość wydanych publikacji, ilość osób zainteresowanych publikacjami
	Współpraca przy działalności edukacyjnej skierowanej do młodzieży szkolnej poprzez organizowanie dla niej wystaw, konkursów szkolnych popularyzujących historię gminy oraz jej zabytki itp.	Ilość opracowanych konkursów, wystaw, ilość osób biorących udział, ich tematyka, miejsca gdzie się odbyły, z kim współpracowano
	Promowanie imprez folklorystycznych, warsztatów, przeglądów, festiwali, lokalnych obrzędów, jako produktów turystycznych stanowiących o tożsamości gminy.	Ilość odbytych imprez, ilość wypromowanych imprez, ilość osób uczestniczących

	Utworzenie szlaków turystycznych wykorzystujących walory dziedzictwa kulturowego przy współpracy z powiatem, województwem, konserwatorem zabytków.	Ilość nowych szlaków, ilość osób odwiedzających szlaki
--	--	--

Poza wyżej wymienionymi zadaniami Gmina Czernica planuje w okresie następnym czterech lat wykonanie następujących działań:

1. Budynek Szkoły Podstawowej im. Janusza Korczaka w Ratowicach, ul. Wrocławskiej 36:

- Kompleksowy remont konstrukcji wieżyczki, pokrycia dachowego, obróbek blacharskich i instalacji odgromowej;
- Kompleksowy remont pokrycia dachowego, odwodnienia dachu, instalacji odgromowej, obróbek blacharskich, wyłazów i okien dachowych.

2. Budynek świetlicy w Wojnowicach, ul. Główna 41:

- Uzupełnienie i naprawienie ubytków i pęknięć tynków strukturalnych na elewacji;
- Wykonanie pod kolanami rur spustowych kinet systemowych lub wylewane betonowe, w celu zapobieganiu podciąganiu wód opadowych pod fundamenty i ich zawilgoceniu;
- Wykonanie nowych okładzin schodów zewnętrznych z płytek antypoślizgowych wraz z naprawą murków oporowych schodów - wejściowych do budynku;
- Malowanie drzwi wejściowych.

3. Budynek świetlicy wiejskiej w Ratowicach, ul. Wrocławska 52A:

- Wykonanie izolacji poziomej metodą iniekcji;
- Wykonanie izolacji pionowej z otynkowaniem ścian fundamentowych od zewnątrz, wykonaniem izolacji przeciwwodnej bitumicznej, docieplenie muru styrodurem i zabezpieczenie membraną kubełkową;
- Odtworzenie obudowy słupów nośnych w sali estradowej;
- Wstawienie okien w najwyższym poziomie ściany szczytowej, przeszpałowanie muru we wnękach z częściowym wykorzystaniem wełny mineralnej oraz odtworzenie podokienników;
- Dla ściany osłonowej bocznej zamurowanie pozostawionych częściowo wnęk.

4. Budynek GOPS w Czernicy, ul. Wrocławska 78:

- Umocowanie balustrady i uzupełnienie ubytków płytek ceramicznych przy podjeździe dla NN;
- Wykonanie osuszenia ścian fundamentowych i posadzki w piwnicy – remont opaski, wykonanie obróbki blacharskiej cokołu – występu cokołu, na całej długości budynku;
- Schody wewnętrzne drewniane - przymocowanie spocznika do ściany z założeniem ściągów.

8. Instrumentarium realizacji Gminnego programu opieki nad zabytkami

GPOnZ realizowany będzie poprzez wykonanie wskazanych zadań, na rzecz osiągnięcia przyjętych kierunków działań. Podstawę instrumentarium stanowią obowiązujące przepisy prawa oraz zawarte w nich regulacje. Regulacje te dotyczą instrumentów ekonomiczno-prawnych, społecznych oraz finansów publicznych. Zakłada się, że zadania określone w niniejszym GPOnZ będą wykonywane za pomocą następujących instrumentów:

• **instrumenty prawne**, wynikające z obowiązujących przepisów prawnych:

- wpis do rejestru zabytków,
- decyzje administracyjne z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami, np. wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- ustawa o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw,
- ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- ustawa Prawo budowlane,

- ustawa Prawo ochrony środowiska,
- ustawa o ochronie przyrody,
- ustawa o gospodarce nieruchomościami,
- ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej,
- ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu.

• **instrumenty finansowe:**

- finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków,
- korzystanie z programów uwzględniających finansowanie z funduszy europejskich oraz dotacje, subwencje,
- współpraca pomiędzy podmiotami publicznymi a sektorem prywatnym w ramach „Partnerstwa publiczno-prywatnego” (PPP).

• **instrumenty społeczne:**

- prowadzenie działań z zakresu współpracy i współdziałania z właścicielami oraz użytkownikami zabytków (władzami kościelnymi i parafiami, osobami fizycznymi), a także edukacja i informacja odnośnie dziedzictwa kulturowego Gminy Czernica),
- edukacja kulturowa,
- pozyskanie poparcia społecznego na rzecz ochrony środowiska kulturowego,
- współdziałanie z organizacjami społecznymi.

• **instrumenty koordynacji:**

- realizacja projektów i programów Gminy Czernica dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego gminy (np. strategia rozwoju gminy, plany rozwoju lokalnego, programy ochrony środowiska przyrodniczego, koncepcje, plany rewitalizacji),
- współpraca z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
- współpraca z sąsiednimi samorządami w celu wypracowania wspólnej polityki ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego.

• **instrumenty kontrolne:**

- aktualizacja i weryfikacja gminnej ewidencji zabytków,
- oceny zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Gminy Czernica,
- sporządzanie co dwa lata sprawozdania z realizacji GPOnZ oraz aktualizacja GPOnZ związana z ustawowym czteroletnim okresem obowiązywania,
- monitorowanie stanu zachowania i funkcjonowania środowiska kulturowego,
- prowadzenie stałej obserwacji procesów i zjawisk istotnych z punktu widzenia realizacji GPOnZ.

9. Źródła finansowania Gminnego programu opieki nad zabytkami

Zgodnie z obowiązującą ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dbałość o zabytek polega między innymi na zapewnieniu warunków do dokumentowania zabytku, popularyzacji wiedzy o nim, prowadzeniu prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych oraz utrzymaniu zabytku i jego otoczenia w jak najlepszym stanie. Finansowanie tych działań jest obowiązkiem nie tylko właściciela zabytku, lecz także każdego podmiotu mającego tytuł prawny do zabytku, a więc trwałych zarządców, użytkowników wieczystych. Dla jednostki samorządu terytorialnego posiadającej tego rodzaju tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest zadaniem własnym. Ochrona zabytków i opieka nad nimi, a także wszelkie działania związane ze zmianą ich funkcji w przestrzeni publicznej oraz ich popularyzacją i udostępnianiem społecznym, mogą być finansowane z różnych źródeł w zależności od typu działań.

Niniejszy rozdział wskazuje możliwości w zakresie pozyskiwania dodatkowych środków ze źródeł pozabudżetowych. Ważne jest, by władze gminy z własnej inicjatywy podjęły próbę wygospodarowania

w budżecie środków przeznaczonych na realizację zapisów GPOnZ. Tym bardziej, że znaczna część źródeł zewnętrznych wymaga zapewnienia wkładu własnego w finansowanych przez nie projektach. Główny obowiązek związany z opieką, ochroną oraz finansowaniem wszelkich prac konserwatorskich lub robót budowlanych, spoczywa na właścicielach i użytkownikach obiektów zabytkowych.

Źródła zewnętrznego finansowania można podzielić następująco:

• **źródła krajowe:**

- dotacje Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- dotacje wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- dotacje wojewódzkie,
- dotacje gminne,
- Fundusz Termomodernizacji i Remontów,
- Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW),
- programy operacyjne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- fundusze od fundacji,
- Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków,
- Fundusz Kościelny.

• **źródła pozostałe:**

- źródła unijne w ramach funduszy strukturalnych,
- źródła z programu Polska Cyfrowa PO PC 2014-2020,
- źródła pozaunijne – Mechanizm Norweski i Mechanizm Finansowy EOG.

9.1. Dotacje

Zgodnie z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dotacja może zostać udzielona osobie fizycznej, jednostce samorządu terytorialnego lub innej jednostce organizacyjnej będącej właścicielem bądź posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków. Dotacja udzielana jest na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, planowanych do przeprowadzenia w roku złożenia wniosku lub następnym, bądź na zasadzie refundacji poniesionych już nakładów przed upływem 3 lat po wykonaniu prac.

Art. 77 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa szczegółowo wykaz działań, które mogą podlegać dofinansowaniu. Dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane może obejmować wyłącznie nakłady konieczne poniesione na przeprowadzenie następujących działań:

- sporządzenie ekspertyz technicznych i konserwatorskich,
- przeprowadzenie badań konserwatorskich lub architektonicznych,
- wykonanie dokumentacji konserwatorskiej,
- opracowanie programu prac konserwatorskich i restauratorskich,
- wykonanie projektu budowlanego zgodnie z przepisami Prawa budowlanego,
- sporządzenie projektu odtworzenia kompozycji wnętrz,
- zabezpieczenie, zachowanie i utrwalenie substancji zabytku,
- stabilizację konstrukcyjną części składowych zabytku lub ich odtworzenie w zakresie niezbędnym dla zachowania tego zabytku,
- odnowienie lub uzupełnienie tynków i okładzin architektonicznych albo ich całkowite odtworzenie, z uwzględnieniem charakterystycznej dla tego zabytku kolorystyki,

- odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50% oryginalnej substancji tej przynależności,
- odnowienie lub całkowite odtworzenie okien, w tym ościeżnic i okiennic, zewnętrznych drzwi i drzwi, więźby dachowej, pokrycia dachowego, rynien i rur spustowych,
- modernizację instalacji elektrycznej w zabytkach drewnianych lub w zabytkach, które posiadają oryginalne, wykonane z drewna części składowe i przynależności,
- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej,
- uzupełnianie narysów ziemnych dzieł architektury obronnej oraz zabytków archeologicznych nieruchomości o własnych formach krajobrazowych,
- działania zmierzające do wyeksponowania istniejących, oryginalnych elementów zabytkowego układu parku lub ogrodu,
- zakup materiałów konserwatorskich i budowlanych, niezbędnych do wykonania prac i robót przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków,
- zakup i montaż instalacji przeciwwłamaniowej oraz przeciwpożarowej i odgromowej.

Standardowo dotacja udzielana jest w wysokości do 50% nakładów koniecznych na wykonanie powyższych działań. Natomiast wysokość dotacji może zostać zwiększona, nawet do 100% nakładów koniecznych, w wypadku jeżeli:

- zabytek posiada wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową,
- wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem, technologicznym prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych,
- stan zachowania zabytku wymaga niezwłocznego podjęcia prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych.

Jednocześnie łączna kwota dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków, udzielonych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzkiego konserwatora zabytków bądź organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, nie może przekraczać wysokości 100% nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.

• **Dotacje z Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków** – co roku Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków we Wrocławiu przyjmuje Zarządzenie w sprawie: udzielania przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach ruchomych i nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków. Wniosek składa się:

- 1) do dnia 30 czerwca, w którym dana dotacja ma być udzielona, w przypadku dofinansowania prac przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, które zostały przeprowadzone w okresie 3 lat poprzedzających rok złożenia wniosku,
- 2) do dnia 28 lutego roku, w którym dotacja celowa ma być udzielona w przypadku dofinansowania prac przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, które zostaną przeprowadzone w roku złożenia wniosku.

• **Dotacje wojewódzkie**

Dofinansowanie prac przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków odbywa się na podstawie art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz na podstawie uchwały Sejmiku Województwa w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy tym zabytku.

Dotacje z budżetu Województwa Dolnośląskiego – Samorząd Województwa Dolnośląskiego udziela dotacji na prace konserwatorskie i budowlane w złożonych wnioskach. Zasady i tryb udzielania dotacji określa uchwała nr XXVIII/788/12 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy

zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, znajdujących się na obszarze województwa dolnośląskiego wraz ze zmianą przyjętą w uchwale nr XVIII/466/16 z dnia 28 stycznia 2016 r.

• Dotacje gminne

Zgodnie z art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ustawą o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw oraz zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.), dofinansowanie na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielone przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. Dla jednostki samorządu terytorialnego, posiadającej tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest ponadto jej zadaniem własnym. Zasady i tryb postępowania o udzielenie dotacji z budżetu gminy na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków określa odpowiednia uchwała podjęta przez radę gminy.

Dotacje z budżetu Gminy Czernica – reguluje uchwała nr XXII/137/2008 z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

Wniosek o udzielenie dotacji składa się Wójtowi Gminy Czernica w terminie do 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy. Wnioski podlegają sprawdzeniu pod względem formalnym oraz są opiniowane przez Wójta Gminy Czernica.

Dotacji udziela Rada Gminy Czernica na podstawie opinii Wójta Gminy Czernica. W przypadku udzielenia dotacji w wysokości mniejszej niż wnioskowana, podmiot uprawniony aktualizuje przed podpisaniem umowy zakres planowanych prac (kosztorys i harmonogram) i wielkość środków własnych.

Łączną kwotę udzielonych dotacji ujmuje się w uchwale budżetowej na rok następny.

9.2. Źródła zewnętrznego finansowania – krajowe

• Konkurs „Zabytek Zadbany”

„Zabytek Zadbany” jest corocznym konkursem ogłaszanym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Nadzór nad konkursem sprawuje Generalny Konserwator Zabytków. Od 2011 r. podmiotem realizującym procedurę konkursową jest Narodowy Instytut Dziedzictwa.

Konkurs skierowany jest do właścicieli, posiadaczy i zarządców zabytkowych obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Jego celem jest promocja opieki nad zabytkami i upowszechnianie najlepszych wzorów właściwego utrzymania i zagospodarowania obiektów. Charakter edukacyjny konkursu polega na popularyzacji wiedzy dotyczącej właściwego postępowania z zabytkami architektury podczas ich użytkowania oraz w trakcie przeprowadzanych remontów.

Obiekty można zgłaszać w 6 kategoriach:

- 1) Utrwalenie wartości zabytkowej obiektu,
- 2) Rewaloryzacja przestrzeni kulturowej i krajobrazu (w tym założenia dworskie i pałacowe),
- 3) Adaptacja obiektów zabytkowych,
- 4) Architektura i budownictwo drewniane,
- 5) Architektura przemysłowa i budownictwo inżynierskie,
- 6) Kategoria specjalna: właściwe użytkowanie i stała opieka nad zabytkiem.

• Fundusz Termomodernizacji i Remontów

Celem rządowego programu wsparcia remontów i termomodernizacji jest poprawa stanu technicznego istniejących zasobów mieszkaniowych, ze szczególnym uwzględnieniem ich termomodernizacji. Z programu mogą skorzystać właściciele zasobów mieszkaniowych (gminy, spółdzielnie mieszkaniowe, właściciele mieszkań zakładowych i prywatni właściciele). Jego beneficjentami są także osoby mieszkające w budynkach

objętych programem, gdyż poprawia się komfort zamieszkiwania z jednoczesnym zmniejszeniem opłat za energię ciepłą.

Program realizowany na podstawie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów obejmuje dwa główne moduły – wsparcie przedsięwzięć termomodernizacyjnych i wsparcie przedsięwzięć remontowych. Wprowadza on także dodatkowe wsparcie dla właścicieli budynków mieszkalnych objętych w przeszłości czynszem regulowanym. Wsparcie jest udzielane w postaci tzw. premii, czyli spłaty części kredytu wykorzystanego na realizację przedsięwzięcia. Spłata jest dokonywana ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów, obsługiwanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego i zasilanego ze środków budżetu państwa.

- **Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW)**

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) jest głównym źródłem finansowania w Polsce inwestycji proekologicznych. Wraz z wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej NFOŚiGW tworzy system funduszy ekologicznych.

W ramach NFOŚiGW realizowane są projekty termomodernizacji zabytkowych budynków. Remonty termomodernizacyjne przyczynią się do redukcji zużycia energii pierwotnej i końcowej oraz spowodują obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej i ciepłej. Dodatkowo prace remontowe będą miały również walor konserwatorski, gdyż zostaną przeprowadzone w obiektach zabytkowych, cennych dla kultury narodowej.

- **Program Kultura – Interwencje**

Organizatorem Programu Kultura – Interwencje jest Narodowe Centrum Kultury. Jest on realizowany zgodnie z założeniami Paktu dla Kultury. Celem strategicznym Programu jest tworzenie warunków dla wzmacniania tożsamości i uczestnictwa w kulturze na poziomie regionalnym, lokalnym i krajowym poprzez finansowe wsparcie realizacji projektów upowszechniających dorobek kultury i zwiększających obecność kultury w życiu społecznym.

Koncepcja programu została oparta na założeniu, że uczestnictwo w kulturze sprzyja podnoszeniu kompetencji społeczeństwa, tworzeniu warunków do rozwijania aktywności twórczej i przygotowaniu obywateli do aktywnego udziału w różnych formach życia społecznego. O wsparcie w ramach programu Kultura – Interwencje mogą ubiegać się zarówno samorządowe instytucje kultury (z wyłączeniem instytucji współprowadzonych przez Ministra oraz jednostki samorządu terytorialnego), jak i organizacje pozarządowe.

- **Finansowanie z fundacji**

Kolejną możliwością pozyskiwania funduszy zewnętrznych jest finansowanie pochodzące z fundacji. Można tu wymienić np. fundacje bankowe, Fundację LOTTO Milion Marzeń, Fundację Polska Miedź – KGHM, Fundację PGNiG, Fundację Orange.

- **Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków**

Dnia 1 stycznia 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 2017 r. o zmianie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, tworzące Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków jako państwowy fundusz celowy. To jest pierwsze pozabudżetowe źródło ich finansowania. Fundusz początkowo zasilony zostanie z kar administracyjnych oraz nawiązek orzekanych przez sądy za przestępstwa popełniane przeciwko zabytkom. Nowelizacja zakłada wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych w miejsce grzywien wyznaczanych wskutek postępowań w sprawach o wykroczenia. Grzywny, które były zasądzone przez sądy, były rażąco niskie. Niektórym opłacało się więc niszczyć zabytek, a grzywnę wpisać np. w koszty inwestycyjne. Kary administracyjne są nakładane przez wojewódzkich konserwatorów od 1 stycznia 2018 r.

Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków pozwoli na szybkie dofinansowanie zabytków uszkodzonych, np. wskutek katastrof, jak powódzie czy pożary. Dodatkowe pieniądze pozwolą na pilne ratowanie zabytków, czyli naprawę uszkodzonego dachu, rynien czy powybijanych okien. Środkami Funduszu będzie dysponował Generalny Konserwator Zabytków, działający w imieniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

• **Program „Niepodległa” na lata 2017-2021**

Program dotacyjny „Niepodległa”, skierowany do organizacji pozarządowych i samorządowych instytucji kultury, ma wspierać organizatorów obchodów stulecia odzyskania niepodległości, którzy planują przygotowanie wydarzeń lokalnych i regionalnych. Budżet na dofinansowanie działań w ramach tego programu wynosi 6 milionów zł, a pojedynczy wniosek może uzyskać dotację od 8 do 150 tys. zł. Od organizatorów wymagane jest zapewnienie 15% udziału własnego. Rodzaje kwalifikujących się zadań: festiwale, koncerty, spektakle, wytyczenie i oznakowanie szlaków tematycznych i historycznych, tworzenie archiwów historii mówionej i archiwów społecznych, projekty animacyjno-edukacyjne, oparte na interakcji i współdziałaniu, np.: warsztaty, gry terenowe, questy, wystawy wraz z katalogami i publikacje.

• **Fundusz dopłat z Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie**

Celem rządowego programu bezzwrotnego finansowego wsparcia budownictwa jest zwiększenie zasobu lokali mieszkalnych oraz lokali i pomieszczeń z zakresu pomocy społecznej, służących zaspokajaniu potrzeb osób o niskich i przeciętnych dochodach.

• **Fundusz Kościelny**

Fundusz Kościelny został powołany na mocy art. 8 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87, z późn. zm.) jako forma rekompensaty dla kościołów za przejęte przez Państwo nieruchomości ziemskie.

Kościelne osoby prawne mogą ubiegać się o przyznanie dotacji z Funduszu Kościelnego na konserwację i remonty obiektów sakralnych i kościelnych o wartości zabytkowej w znaczeniu nadanym przez aktualne ustawodawstwo.

Szczegółowe informacje dotyczące zasad postępowania przy udzielaniu dotacji z Funduszu Kościelnego ogłasza Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwanego dalej „MSWiA”, oraz w BIP MSWiA.

9.2.1. Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Jednym z najważniejszych źródeł finansowania zadań związanych z ochroną i opieką zabytków są środki budżetu państwa będące w dyspozycji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, który corocznie ogłasza stosowne konkursy.

Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

• **Programy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ochrona Zabytków**

Strategicznym celem programu jest zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego, realizowane poprzez konserwację i rewaloryzację zabytków nieruchomych i ruchomych oraz ich udostępnianie na cele publiczne.

W ramach Programu można ubiegać się o dofinansowanie następujących rodzajów zadań:

- 1) prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków planowanych do przeprowadzenia w roku udzielenia dofinansowania;
- 2) prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków planowanych do przeprowadzenia w roku udzielenia dofinansowania dla zabytków wpisanych na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO oraz uznanych za Pomnik Historii (dotyczy wpisów indywidualnych oraz obszarowych);
- 3) prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków przeprowadzonych w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia wniosku (po wykonaniu wszystkich prac lub robót określonych w pozwoleniu wydanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków);

4) prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków przeprowadzonych w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia wniosku (po wykonaniu wszystkich prac lub robót określonych w pozwoleniu wydanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków) dla zabytków wpisanych na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO oraz uznanych za Pomnik Historii (dotyczy wpisów indywidualnych oraz obszarowych).

Do programu nie kwalifikują się zadania, które są współfinansowane ze środków europejskich.

O dofinansowanie w ramach programu mogą ubiegać się podmioty prawa polskiego, osoby fizyczne, jednostki samorządu terytorialnego lub inne jednostki organizacyjne, będące właścicielem lub posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru albo posiadające taki zabytek w trwałym zarządzie.

- **Program „Infrastruktura kultury”**

Celem programu jest poprawa warunków funkcjonowania instytucji i obiektów kultury. Przedmiotem dofinansowania mogą być modernizacje i remonty obiektów przeznaczonych na działalność kulturalną i edukacyjną, w zakresie kultury oraz przygotowanie dokumentacji technicznej do inwestycji.

- **Dotacje Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na badania archeologiczne**

Celem programu jest ochrona dziedzictwa archeologicznego poprzez wspieranie kluczowych dla tego obszaru zadań, obejmujących niedestrukcyjne rozpoznanie i dokumentację zasobów dziedzictwa archeologicznego oraz opracowanie i publikację wyników przeprowadzonych badań archeologicznych.

W ramach programu można ubiegać się o dofinansowanie następujących rodzajów zadań służących ochronie dziedzictwa archeologicznego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, realizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami:

- 1) niedestrukcyjne rozpoznanie i dokumentacja zasobów dziedzictwa archeologicznego z wykorzystaniem metod tradycyjnych i nowoczesnych, m.in. badań powierzchniowych, prospekcji podwodnej, badań geofizycznych, prospekcji lotniczej, skaningu laserowego;
- 2) opracowanie, wraz z obowiązkową publikacją książkową, wyników przeprowadzonych badań archeologicznych, w tym analiza i konserwacja pozyskanych w ramach tych badań zabytków.

9.3. Źródła zewnętrznego finansowania – pozostałe

Poza podstawowymi źródłami finansowania jakimi są środki publiczne pochodzące z budżetu państwa oraz budżetów samorządów, finansowanie ochrony zabytków może odbywać się również przy znaczącym udziale funduszy pochodzących z Unii Europejskiej oraz Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. W 2020 r. kończy się okres obowiązywania funduszy europejskich. Obecnie trwają prace nad budżetem Unii Europejskiej w nowej perspektywie finansowej na lata 2021-2027.

- **Program Kultur, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego na lata 2014-2021**

Program Kultura, o całkowitym budżecie ponad 88 mln euro (z których 75 mln euro stanowią środki Mechanizmu Finansowego EOG, a przeszło 13 mln euro wkład krajowy) wdrażany jest przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego jako Operatora Programu, we współpracy z partnerami z państw-darczyńców: Norweska Rada Sztuki (ACN) i Norweski Dyrektoriat ds. Dziedzictwa Kulturowego (RA).

Program jest kontynuacją programów z obszaru wsparcia kultury wdrażanych przy wsparciu dwóch poprzednich edycji Funduszy norweskich i EOG.

Program koncentruje się na roli, jaką kultura i dziedzictwo kulturowe odgrywają w rozwoju lokalnym i regionalnym z uwzględnieniem nacisku na zatrudnienie, przedsiębiorczość w obszarze kultury i szkolenie zawodowe. Program powinien uwzględniać działania i inicjatywy w sztuce i kulturze, które promują włączenie mniejszości etnicznych i narodowych.

O wsparcie w ramach uruchamianego Programu mogą ubiegać się m.in. publiczne instytucje kultury, publiczne szkoły artystyczne i publiczne uczelnie artystyczne, organizacje pozarządowe, jednostki samorządu terytorialnego czy kościoły i związki wyznaniowe.

Dofinansowanie projektów może sięgać do 85% ich wartości.

10. Bibliografia

1. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
2. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.
3. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
4. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.
5. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
7. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
8. Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.
9. Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem.
10. Materiały udostępnione przez Urząd Gminy Czernica.
11. Materiały udostępnione przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu.
12. Historia Śląska, pod red. M. Czapliński, Wrocław 2002.
13. Jureczko A., Henryk III Biały. Książę Wrocławski 1247-1266, Kraków 1986.
14. Pobóg-Lenartowicz A., Uposażenie i działalność gospodarcza klasztoru kanoników regularnych NMP na Piasku we Wrocławiu do początku XVI w., Opole 1994.
15. Kościoły i kaplice archidiecezji wrocławskiej. ks. prof. J. Pater (red.). Wrocław, 2002
16. Katalog zabytków sztuki w Polsce. Seria Nowa, t. 4: Województwo wrocławskie, z. 2: Sobótka, Katy Wrocławskie i okolice, Warszawa 1991, s.16-18.
17. Pilch J., Leksykon zabytków architektury Dolnego Śląska. Warszawa 2005.
18. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czernica.
19. Plan Odnowy Miejscowości Dobrzykowice na lata 2010-2020, Czernica 2013.
20. Plan Odnowy Miejscowości Chrzastawa Mała, Czernica 2013.
21. Plan Odnowy Miejscowości Czernica na lata 2009-2017, Czernica 2010.
22. Plan Odnowy Miejscowości Gajków, 2010-2020, Czernica 2013.
23. Plan Odnowy Miejscowości Kamieniec Wrocławski, Czernica 2013.
24. Plan Odnowy Miejscowości Krzyków, Czernica 2013.
25. Plan Odnowy Miejscowości Łany, 2010-2020, Czernica 2013.
26. Sołecka Strategia Rozwoju wsi Ratowice w Gminie Czernica, Czernica 2015.
27. Między Widawą a Dobrą, od zarania dziejów do współczesności. Słownik historyczno-geograficzny miejscowości z terenu LGD Dobra Widawa, Oleśnica 2011.

11. Spis tabel i zdjęć

1. Tabela nr 1. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków w Gminie Czernica.
2. Tabela nr 2. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków w Gminie Czernica.
3. Tabela nr 3. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, których Gmina Czernica jest właścicielem.
4. Tabela nr 4. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, których Gmina Czernica jest współwłaścicielem.
5. Tabela nr 5. Analiza SWOT.
6. Tabela nr 6. Kierunki i zadania w ramach Priorytetu nr I.
7. Tabela nr 7. Kierunki i zadania w ramach Priorytetu nr II.
8. Zdjęcia nr 1, 2. Park Pokoju w Nadolicach Wielkich (zdjęcie nr 2 – źródło <https://polska-org.pl/619092,foto.html?idEntity=515661>, data dostępu 10.11.2020 r.).
9. Zdjęcie nr 3. Pomnik poświęcony ofiarom niemieckiego obozu pracy wychowawczej AEL Rattwitz (źródło: <https://krzysztofruchniewicz.eu/tag/ael-rattwitz/>, data dostępu 10.11.2020 r.).
10. Zdjęcia nr 4, 5. Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Chrzastawie Wielkiej.
11. Zdjęcia nr 6, 7. Kościół pw. św. Wawrzyńca w Wojnowicach.
12. Zdjęcia nr 8, 9. Kościół pw. Narodzenia NMP w Dobrzykowicach.

13. Zdjęcia nr 10, 11. Kościół pw. św. Małgorzaty w Gajkowie.
14. Zdjęcia nr 12. Kościół pw. MB Różańcowej w Nadolicach Wielkich.
15. Zdjęcia nr 13, 14. Kościół pw. św. Antoniego w Ratowicach.
16. Zdjęcie nr 15. Pałac w zespole pałacowo-folwarcznym w Nadolicach Wielkich.
17. Zdjęcie nr 16. Most kolejowy w Czernicy.
18. Zdjęcia: nr 17, 18. Dworzec w Czernicy i dworzec, ob. budynek mieszkalny w Nadolicach Wielkich.
19. Zdjęcia nr 19, 20. Dawny budynek młyna i dawny dom młynarza w zespole młyna w Nadolicach Wielkich przy ul. Rzeczna 53.
20. Zdjęcia nr 21, 22. Elektrownia wodna - stopień wodny „Janowice” i most drogowy nad służą w Jeszkowicach w zespole.
21. Zdjęcie nr 23. Most drogowy w Gajkowie na Kanale Janowickim.
22. Zdjęcie nr 24. Most drogowy na kanale Janowickim w Kamieńcu Wrocławskim.
23. Zdjęcie nr 25. Transformator w Czernicy, ul. Kochanowskiego.
24. Zdjęcie nr 26. Dzwonnica pożarowa w Czernicy, ul. Wrocławska/Jana Pawła II.
25. Zdjęcie nr 27. Dom Ludowy, ob. restauracja w Chrzastawie Małej, ul. Wrocławska 97.
26. Zdjęcie nr 28. Szkoła parafialna, ob. budynek mieszkalny w Chrzastawie Wielkiej, ul. Wrocławska 15-17.
27. Zdjęcie nr 29. Szkoła Podstawowa, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czernicy, ul. Wrocławska 78.
28. Zdjęcie nr 30. Dawny zajazd Jeltscha, ob. budynek nieużytkowany, Gajków, ul. Główna 50.
29. Zdjęcie nr 31. Dom Kultury w Jeszkowicach, ul. Główna 68a.
30. Zdjęcie nr 32. Dom ludowy, ob. restauracja w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 64.
31. Zdjęcie nr 33. Szkoła podstawowa, ob. budynek mieszkalny w Nadolicach Wielkich, ul. Wrocławska 67.
32. Zdjęcie nr 34. Gospoda, ob. budynek mieszkalno-usługowy (biblioteka, świetlica, sklep) w Ratowicach ul. Wrocławska 50, 52, 52a.
33. Zdjęcie nr 35. Szkoła, ob. Zakład Gospodarki Komunalnej w Ratowicach, ul. Wrocławska 111.
34. Zdjęcie nr 36. Gospoda, ob. świetlica wiejska w Wojnowicach, ul. Główna 41.

12. Załączniki

Załącznik nr 1. Spis obiektów architektury ujętych w gminnej ewidencji zabytków Gminy Czernica

LP.	MIEJSCOWOŚĆ	OBIEKT	ADRES	NR	NR DZIAŁKI	UWAGI	REJESTR ZABYTEKÓW
1	CHRZĄSTAWA MAŁA	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
2	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Kolejowa	8	509		
3	Chrzastawa Mała	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Leśna	34	428/3	d. nr 14	
4	Chrzastawa Mała	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Leśna	35	240		
5	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Leśna	39	367/1	d. nr 25	
6	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	2	456		
7	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	8	454/2	d. nr 6	
8	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	11	113	d. nr 7	
9	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	48	229/6	d. nr 14	
10	Chrzastawa Mała	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	61	129/1	d. nr 19	
11	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	68	253	d. nr 22	
12	Chrzastawa Mała	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	73	193		
13	Chrzastawa Mała	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	82	256/3	d. nr 38	
14	Chrzastawa Mała	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	84	256/3		

15	Chrzastawa Mała	Budynek gospodarczy, stodoła	ul. Wrocławska	93-95	204/2, 205	d. nr 47	
16	Chrzastawa Mała	Dom Ludowy, ob. restauracja	ul. Wrocławska	97	207/3	d. nr 49	
17	CHRZĄSTAWA WIELKA	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
18	Chrzastawa Wielka	Cmentarz ewangelicki, ob. parafialny	ul. Dębowa		426		
19	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	9	279/2	d. nr 5	
20	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	11	284/2	d. nr 7	
21	Chrzastawa Wielka	Budynki gospodarcze	ul. Wrocławska	11	284/2	d. nr 7	
22	Chrzastawa Wielka	Plebania w zespole plebanii	ul. Wrocławska	13	285/2	d. nr 9	
23	Chrzastawa Wielka	Budynek mieszkalno-gospodarczy w zespole plebanii	ul. Wrocławska	13	285/2	d. nr 9	
24	Chrzastawa Wielka	Zespół plebanii	ul. Wrocławska	13	285/2	d. nr 9	
25	Chrzastawa Wielka	Szkoła parafialna, ob. budynek mieszkalny	ul. Wrocławska	15-17	287/2		
26	Chrzastawa Wielka	Budynek gospodarczy, stodoła	ul. Wrocławska	16	513	d. nr 12	
27	Chrzastawa Wielka	Klasztor ss. Józefitek, ob. przedszkole	ul. Wrocławska	18	512	d. nr 14	
28	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	28-30-32-34	507/3	d. nr 22	
29	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalno-przemysłowy, ob. budynek mieszkalno-usługowy	ul. Wrocławska	38-40	503/12, 504	d. nr 26/28	
30	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	46	501/5	d. nr 32	
31	Chrzastawa Wielka	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	49	298	d. nr 33	
32	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	53	302	d. nr 37	
33	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	55	303/2	d. nr 39	
34	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	65	313	d. nr 45	
35	Chrzastawa Wielka	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	74	491	d. nr 44	
36	Chrzastawa Wielka	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	78	485/1	d. nr 48	
37	Chrzastawa Wielka	budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	80	484/1, 484/2	d. nr 50	
38	Chrzastawa Wielka	Cmentarz w zespole kościelnym	ul. Wrocławska		286		
39	Chrzastawa Wielka	Kościół parafialny Niepokalanego Poczęcia NMP w zespole kościelnym	ul. Wrocławska		286		A/1185/665/W z dnia 08.05.1992 r.
40	Chrzastawa Wielka	Magazyn w zespole kościelnym	ul. Wrocławska		286		
41	Chrzastawa Wielka	Zespół kościelny	ul. Wrocławska		286		
42	CZERNICA	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
43	Czernica	Dom mieszkalny	ul. brata Alberta Chmielowskiego	4	254/1		
44	Czernica	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Fabryczna	1	143/6		
45	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Kochanowskiego	3	251/1		
46	Czernica	Transformator	ul. Kochanowskiego		240/1		
47	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Kolejowa	1	123/1		
48	Czernica	Budynek dworca kolejowego w zespole	ul. Kolejowa	12	358/7		

49	Czernica	Nastawnia I w zespole dworca kolejowego	ul. Kolejowa	12	358/7		
50	Czernica	Zespół dworca kolejowego	ul. Kolejowa/ Wojska Polskiego	12	358/7		
51	Czernica	Budynek gospodarczy	ul. Odrzańska	11	241/5	d. nr 13	
52	Czernica	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Odrzańska	38	227		
53	Czernica	Zabudowania gospodarcze	ul. Odrzańska (naprzeciwko nr 37)		224/2, 226/4		
54	Czernica	Most kolejowy	ul. Odrzańska		352/4, 353, 358/7, 384, 481, 613/8		
55	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Ogrodowa	2	138/2		
56	Czernica	Cmentarz katolicki	ul. Wojska Polskiego		159		
57	Czernica	Nastawnia II w zespole dworca kolejowego	ul. Wojska Polskiego		358/7	d. ul. Kolejowa	
58	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	14	191/1		
59	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	26-28	194/12, 194/16	d. nr 26-28- 30	
60	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	27	549/6		
61	Czernica	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	33	108/4		
62	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	39	121/9		
63	Czernica	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	47	140/5		
64	Czernica	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	49	141/11		
65	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	51	142/1		
66	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	53	149/2		
67	Czernica	Szkoła podstawowa, ob. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	ul. Wrocławska	78	225/6		
68	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	90	232/2		
69	Czernica	Budynek gospodarczy	ul. Wrocławska	90	232/2		
70	Czernica	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	102	247/1		
71	Czernica	Dzwonnica pożarowa	ul. Wrocławska/ Jana Pawła II		352/3		
72	DOBRZYKOWICE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
73	Dobrzykowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Krótka	6	53/22, 53/23	d. nr 2	
74	Dobrzykowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Krótka	10	49/8	d. nr 6	
75	Dobrzykowice	Cmentarz przy kościele filialnym Narodzenia NMP	ul. Stawowa 2		24		
76	Dobrzykowice	Kościół filialny Narodzenia NMP	ul. Stawowa 2		24		A/1186/1785 z dnia 20.08.1966 r.
77	Dobrzykowice	Dom mieszkalny, ob. budynek mieszkalno-usługowy	ul. Wrocławska	12, 14, 16, 18	54	d. nr 2/4	
78	GAJKÓW	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
79	Gajków	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Główna	24	448	d. nr 10	
80	Gajków	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Główna	28	239/2	d. nr 12	

81	Gajków	Plebania w zespole kościelnym	ul. Główna	35	199	d. nr 31	
82	Gajków	Stodoła przy plebanii w zespole kościelnym	ul. Główna	35	199	d. nr 31	
83	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	36	231	d. nr 20	
84	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	38	230	d. nr 22	
85	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	46	225/2	d. nr 28	
86	Gajków	Gospoda, ob. budynek nieużytkowany	ul. Główna	50	223	d. nr 32	A/3795/702/W z dnia 02.03.1995 r.
87	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	51	180	d. nr 39	
88	Gajków	Cmentarz w zespole kościelnym	ul. Główna	52	104		
89	Gajków	Kościół parafialny św. Małgorzaty w zespole kościelnym	ul. Główna	52	104		A/1187/1248 z dnia 05.03.1965
90	Gajków	Mur z kaplicami przy kościele w zespole kościelnym	ul. Główna	52	104		
91	Gajków	Zespół kościelny	ul. Główna	52/35	104, 199		
92	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	55	178/2	d. nr 41	
93	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Główna	82	161/4	d. nr 46	
94	Gajków	Cmentarz katolicki, ob. miejsce pocmentarne	ul. Główna		159/1		
95	Gajków	Most drogowy na Kanale Janowickim	ul. Mostowa		489/3, 488		
96	Gajków	Dom mieszkalny	ul. Polna	2	450		
97	Gajków	Plebania, ob. dom mieszkalny	ul. Przedszkolna	1	106/1		
98	JESZKOWICE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
99	Jeszkowice	Cmentarz ewangelicki	na północny-zachód od wsi		123		
100	Jeszkowice	Mur ceglany	ul. Główna (otaczający teren historycznego założenia folwarczno-parkowego)		389/8		
101	Jeszkowice	Park pałacowy	ul. Główna		384, 386, 387, 388, 389/8, 389/9, 399/10, 389/11, 389/12, 389/13, 389/14, 389/15, 389/16, 411		
102	Jeszkowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Główna	39	280/6		
103	Jeszkowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	64	369	d. nr 34	
104	Jeszkowice	Dom Kultury	ul. Główna	68a	366/2	d. nr 38	
105	Jeszkowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	83	306	d. nr 41	
106	Jeszkowice	Elektrownia wodna - stopień wodny „Janowice”	ul. Kanałowa	13	4		
107	Jeszkowice	Most drogowy nad służą I - stopień wodny „Janowice”	ul. Międzywałowa		22		
108	Jeszkowice	Most drogowy nad służą II - stopień wodny „Janowice”	ul. Międzywałowa		22		
109	Jeszkowice	Budynek dyżurki służą I	ul. Międzywałowa		50		

		- stopień wodny „Janowice”					
110	Jeszkowice	Śluza komorowa „Janowice I” - stopień wodny „Janowice”	ul. Międzywałowa		50		
111	Jeszkowice	Śluza komorowa „Janowice II” - stopień wodny „Janowice”	ul. Międzywałowa		50		
112	Jeszkowice	Zespół - stopień wodny „Janowice”	ul. Międzywałowa		4, 22, 27, 50		
113	KAMIENIEC WROCŁAWSKI	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
114	Kamieniec Wrocławski	Most drogowy	Kanał Janowicki		802		
115	Kamieniec Wrocławski	Park pałacowy	ul. Cichy Kącik		255/6		
116	Kamieniec Wrocławski	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Podwale	6	375/1	d. nr 4	
117	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Polna	50	255/9	d. ul. Wrocławsk a 160	
118	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalno-usługowy	ul. Spółdzielcza	10, 12, 14	493/3		
119	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	61	530/1	d. nr 43	
120	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	68	536/8	d. nr 108	
121	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	77	485/1	d. nr 61	
122	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	93	469/2	d. nr 73	
123	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	104	456/3	d. nr 61	
124	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	105	414/1	d. nr 89	
125	Kamieniec Wrocławski	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	187	357/3		
126	Kamieniec Wrocławski	Budynek gospodarczy	ul. Wrocławska	187	357/3		
127	KRZYKÓW	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
128	Krzyków	Budynek gospodarczy	ul. Główna	31	4/5		
129	Krzyków	Dom mieszkalny	ul. Główna	32	21/1	d. nr 9	
130	Krzyków	Dom mieszkalny	ul. Główna	42	17		
	ŁANY						
131	Łany	Dom mieszkalny	ul. Królewska	5	154/2	d. ul. Odrzańska 5	
132	Łany	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Królewska	6	152/4	d. ul. Odrzańska 7	
133	Łany	Budynek inwentarski	ul. Królewska	6	152/4	d. ul. Odrzańska 7	
134	NADOLICE MAŁE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
135	Nadolice Małe	Dom mieszkalny	ul. Zielona	4	2/8		
136	Nadolice Małe	Dom mieszkalny	ul. Zielona	18	5	d. nr 12	
137	Nadolice Małe	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Zielona	20	6/5	d. nr 14	

138	Nadolice Małe	Dom mieszkalny	ul. Zielona	25	250/4	d. nr 21	
139	NADOLICE WIELKIE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
140	Nadolice Wielkie	Dom mieszkalny	ul. Cicha	1	109/17	d. ul. Stawowa 3	
141	Nadolice Wielkie	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Lipowa	1	166/9		
142	Nadolice Wielkie	Chlewnia w zespole młyna, ob. ruina	ul. Rieczna	53	318/3	d. ul. Boczna 5	A/3796/598/W z dnia 30.12.1988 r.
143	Nadolice Wielkie	Dom młynarza w zespole młyna, ob. dom mieszkalny	ul. Rieczna	53	318/3	d. ul. Boczna 5	A/3796/598/W z dnia 30.12.1988 r.
144	Nadolice Wielkie	Zbożowy młyn wodny w zespole młyna	ul. Rieczna	53	318/3	d. ul. Boczna 5	A/3796/598/W z dnia 30.12.1988 r.
145	Nadolice Wielkie	Zespół młyna	ul. Rieczna	53	318/3	d. ul. Boczna 5	A/3796/598/W z dnia 30.12.1988 r.
146	Nadolice Wielkie	Cmentarz ewangelicki, ob. parafialny	ul. Rieczna		338/1		
147	Nadolice Wielkie	Kościół filialny MB Różańcowej	ul. Rieczna		131/1		A/1188/704/W z dnia 31.03.1995 r.
148	Nadolice Wielkie	Mauzoleum	ul. Rieczna		338/1		
149	Nadolice Wielkie	Dom mieszkalny	ul. Stawowa	12	168	d. nr 6	
150	Nadolice Wielkie	Pałac w zespole pałacowo-folwarcznym	ul. Stawowa	13-15-17	310/14	d. nr 12e	
151	Nadolice Wielkie	Park pałacowy w zespole pałacowo-folwarcznym	ul. Stawowa	13-15-17	309/15, 310/13, 310/14, 310/15, 310/16, 310/19, 326		
152	Nadolice Wielkie	Zespół pałacowo-folwarczny	ul. Stawowa	13-15-17	309/15, 310/13, 310/14, 310/15, 310/16, 310/19, 326		
153	Nadolice Wielkie	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Stawowa	14	168	d. nr 8	
154	Nadolice Wielkie	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	45, 47	58	d. nr 30	
155	Nadolice Wielkie	Dom Ludowy, ob. restauracja	ul. Wrocławska	64	108	d. koło nr 7	
156	Nadolice Wielkie	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	66	107/1	d. nr 7	
157	Nadolice Wielkie	Szkoła podstawowa, ob. dom mieszkalny	ul. Wrocławska	67	80/1	d. nr 15	
158	Nadolice Wielkie	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	69	81/1	d. nr 12	
159	Nadolice Wielkie	Stacja kolejowa, ob. dom mieszkalny	ul. Wrocławska		18	d. nr 4	
160	RATOWICE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
161	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Cicha	1	217		
162	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Odrzańska	3	245/2		
163	Ratowice	Stodoła	ul. Odrzańska	13	257		
164	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Odrzańska	16	256		
165	Ratowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Odrzańska	18	269		
166	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Odrzańska	31	284/5		
167	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Odrzańska	32	310/4		

168	Ratowice	Willa	ul. Odrzańska	33	288		
169	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Odrzańska	38-40	322/4, 328/1		
170	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Odrzańska	47	319/1		
171	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Odrzańska	55	332/4		
172	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Polna	2	263		
173	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Polna	4	262/1		
174	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Polna	42	166/4		
175	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Spacerowa za nr 4		145/5		
176	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Spokojna	1	156/4		
177	Ratowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Sportowa	15/17	97/1, 97/2		
178	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	4	216/6		
179	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	8	221		
180	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	10	227/1		
181	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Wrocławska	12	228/1		
182	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	16	232/1		
183	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	20	233		
184	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	22	236		
185	Ratowice	Szkoła podstawowa	ul. Wrocławska	36	258		
186	Ratowice	Gospoda, ob. budynek mieszkalno-usługowy (biblioteka, świetlica, sklep)	ul. Wrocławska	50, 52, 52a	285/6		
187	Ratowice	Plebania	ul. Wrocławska	56	296		
188	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	57	225		
189	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	59	226		
190	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	61	224/4		
191	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	62	304/2		
192	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	69	235		
193	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	73	242/1		
194	Ratowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Wrocławska	75	246/1		
195	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	79	251		
196	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	91	264		
197	Ratowice	Budynek gospodarczy - stodoła	ul. Wrocławska	91	264		
198	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	101	275/9		
199	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Wrocławska	101	275/9		
200	Ratowice	Szkoła, ob. Zakład Gospodarki Komunalnej	ul. Wrocławska	111	153/1		
201	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	117	150/5		
202	Ratowice	Budynek gospodarczy	ul. Wrocławska	117	150/5		
203	Ratowice	Dom mieszkalny	ul. Wrocławska	119	149/3		
204	Ratowice	Cmentarz ewangelicki, ob. parafialny	ul. Wrocławska		146/2		
205	Ratowice	Kościół par. św. Antoniego, d. ewangelicki	ul. Wrocławska		297		A/5870 z dnia 13.05.2013 r.
206	WOJNOWICE	Historyczny układ ruralistyczny wsi					
207	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	5	3		
208	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	8	83/1		
209	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	12	81/5		
210	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	18	77/1		
211	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	25	14/1		
212	Wojnowice	Kościół filialny św. Wawrzyńca	ul. Główna	28	71/1		A/1189/692/W z dnia 16.05.1994 r.
213	Wojnowice	Budynek mieszkalno-	ul. Główna	29	17/1		

		gospodarczy					
214	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	34	67	d. nr 32	
215	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	40a	60/1	d. nr 40	
216	Wojnowice	Stajnia	ul. Główna	40a	60/1	d. nr 40	
217	Wojnowice	Gospoda, ob. świetlica wiejska	ul. Główna	41	27		
218	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	45	24/6		
219	Wojnowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Główna	48	57		
220	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	50	56		
221	Wojnowice	Budynek mieszkalno-gospodarczy	ul. Główna	55	30		
222	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	56, 58	53/3		
223	Wojnowice	Dom mieszkalny	ul. Główna	59	32/3		
224	Wojnowice	Cmentarz przykościelny – ewangelicki i katolicki	ul. Główna		71/1		
225	Wojnowice	Cmentarz ewangelicki	ul. Jelczańska		45		
226	Wojnowice	Cmentarz katolicki - komunalny	ul. Poprzeczna		293/1, 293/2, 306/6, 306/7, 306/8		

Załącznik nr 2. Spis stanowisk archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków Gminy Czernica

LP.	AZP	MIEJSCOWOŚĆ	NR STAN. W MIEJSCOWOŚ CI	NR STAN. NA OBSZARZE	NR DZIAŁKI
1	80-30	Dobrzykowice	1	11	244
2	80-30	Dobrzykowice	2	12	244, 250, 256/4, 258
3	80-30	Dobrzykowice	3	13	105, 106/10
4	80-30	Dobrzykowice	4	14	brak lokalizacji
5	80-30	Dobrzykowice	5	15	336/7
6	80-30	Dobrzykowice	6	16	336/3, 336/5
7	80-30	Dobrzykowice	7	17	177/2, 177/3, 178/9, 214
8	80-30	Dobrzykowice	8	18	256/4
9	80-30	Dobrzykowice	9	19	206/1, 246/1, 246/2
10	80-30	Krzyków	1	27	75/71, 75/72, 75/73, 75/92, 75/93, 75/94, 75/95, 75/96, 75/97, 75/98, 75/190, 75/198, 75/202, 75/283, 75/284, 75/285, 75/286, 75/287, 75/288, 224/1, 224/2, 224/3, 224/10, 224/11, 224/12
11	80-30	Krzyków	2	28	16/4, 17, 199
12	80-30	Krzyków	3	29	44, 45, 46
13	80-30	Krzyków	4	30	67/8, 67/9, 219/1
14	80-30	Krzyków	5	31	57/7, 57/8, 57/9, 57/10, 57/12, 57/13, 57/14, 57/15, 57/16, 57/17, 57/18, 75/156, 75/185, 75/186, 75/187, 170, 174 (obręb Krzyków) 109/18, 110/4, 110/9, 110/10, 110/11, 110/12, 110/13, 110/14, 110/15 (obręb Nadolice Małe)
15	80-30	Łany	1	32	105/13, 105/14, 105/17, 105/24, 105/25, 105/26, 105/32, 105/37
16	80-30	Nadolice Wielkie	1	33	309/750, 309/751
17	80-30	Nadolice Wielkie	2	34	136/3, 136/4, 139
18	80-30	Nadolice Wielkie	3	35	309/932
19	80-30	Nadolice Wielkie	4	36	309/762, 309/804
20	80-30	Nadolice Wielkie	5	37	318/3, 324
21	80-30	Nadolice Wielkie	6	38	brak lokalizacji
22	80-30	Nadolice Wielkie	7	39	18/2, 42, 43, 44, 45, 46/1, 46/2, 47, 48
23	80-30	Nadolice Wielkie	8	40	205
24	80-30	Nadolice Wielkie	9	41	314
25	80-30	Nadolice Wielkie	10	42	320/104, 320/105, 320/106, 320/107, 320/108, 320/109, 320/110, 320/111, 320/112, 320/113, 320/114, 320/115, 320/116, 320/117, 320/150, 320/151, 320/152, 320/209,

					320/210
26	80-30	Nadolice Wielkie	11	43	320/5
27	80-30	Nadolice Wielkie	12	44	320/5
28	80-30	Nadolice Wielkie	13	45	60/6, 65/3, 66/3, 66/5, 66/6, 66/7, 66/8, 66/10, 70/2, 70/3, 70/4, 70/6, 70/7
29	80-30	Nadolice Wielkie	14	46	122/1, 122/2, 122/5, 122/6, 122/8, 122/9, 122/14, 122/15, 122/16, 123, 166/6, 166/9
30	80-30	Nadolice Wielkie	15	47	120, 121/7, 121/8, 121/11, 121/12
31	80-30	Nadolice Wielkie	16	48	9, 10/1, 10/5
32	80-30	Nadolice Wielkie	17	49	13, 14
33	80-30	Nadolice Wielkie	18	50	84/5, 84/6, 84/7, 85/2, 85/3, 85/4, 85/7
34	80-30	Nadolice Małe	1	51	5, 6/6, 6/7, 6/8, 6/9, 6/10, 6/11, 7/1, 7/2, 7/3, 9/1, 9/2, 9/3, 10/2, 10/3, 10/4, 10/5, 10/6, 10/7, 10/8, 11, 12/2, 13/3, 156, 157
35	80-30	Łany	2	58	101/5, 102/9, 101/10, 101/11, 101/12, 102/4, 102/5, 102/6, 102/7, 102/8, 103/1, 103/2
36	80-31	Chrzastawa Wielka	1	3	brak lokalizacji
37	80-31	Chrzastawa Wielka	2	4	230/5-230/16, 230/19-230/29, 230/32, 230/54-230/58, 230/62-230/66, 230/75-230/96
38	81-30	Kamieniec Wrocławski	1	1	691/9, 686/7
39	81-30	Kamieniec Wrocławski	2	2	757, 758/1, 758/7, 758/8, 758/9, 760/1, 760/2, 760/3, 760/4, 761, 762/2, 762/6, 762/7, 866/3, 866/4
40	81-30	Gajków	1	3	157, 158
41	81-30	Gajków	2	4	665
42	81-30	Gajków	3	5	261/7, 261/8, 262/1, 262/4, 285, 289, 291, 292
43	81-30	Gajków	4	6	317, 318/2, 319/3, 319/5, 319/6, 319/7, 321/3, 321/7, 321/8, 321/9, 322, 323/1, 323/2,
44	81-30	Gajków	5	7	375/10
45	81-30	Gajków	6	8	382/1, 383/2, 382/3, 383/4, 385, 398/1, 398/2, 398/3, 398/4, 399/1, 400/1, 402/1, 400/7, 400/8, 400/11, 400/12, 400/13, 403/1, 403/2, 404/4, 405/1, 405/3, 405/4, 405/17, 406, 416, 670/6, 670/13, 670/14, 670/15, 670/17, 670/18, 670/19, 670/20, 670/23, 680/1

46	81-30	Gajków	7	9	32/18, 32/41, 32/40, 32/42, 32/43, 32/44
47	81-30	Gajków	8	10	666/4
48	81-30	Gajków	9	11	783 (obręb Kamieniec Wrocławski)
49	81-30	Gajków	10	12	605, 606, 610
50	81-30	Gajków	11	13	brak lokalizacji
51	81-30	Gajków	12	14	brak lokalizacji
52	81-30	Gajków	13	15	brak lokalizacji
53	81-30	Gajków	14	16	brak lokalizacji
54	81-30	Gajków	15	17	brak lokalizacji
55	81-30	Gajków	16	18	brak lokalizacji
56	81-30	Gajków	17	19	96/1 (obręb Jeszkowice), 34
57	81-30	Gajków	18	20	479, 480/1
58	81-30	Gajków	19	21	32/6, 32/7, 32/11
59	81-30	Gajków	20	22	225/1, 227/1, 227/4
60	81-30	Gajków	21	23	104
61	81-30	Jeszkowice	1	24	193, 195
62	81-30	Jeszkowice	2	25	123
63	81-30	Jeszkowice	3	26	brak lokalizacji
64	81-30	Jeszkowice	4	27	brak lokalizacji
65	81-30	Jeszkowice	5	28	brak lokalizacji
66	81-30	Jeszkowice	6	29	384, 389/12
67	81-30	Jeszkowice	7	30	brak lokalizacji
68	81-30	Jeszkowice	8	31	brak lokalizacji
69	81-30	Jeszkowice	9	32	brak lokalizacji
70	81-30	Jeszkowice	10	33	85, 88/19, 88/16, 88/39, 89, 90, 91, 92/2-92/5, 456
71	81-30	Jeszkowice	11	34	174/2, 175/13-175/20, 176/4-176/7, 176/11, 188/2, 189/1, 189/2, 190, 191/1, 191/2, 293
72	81-30	Jeszkowice	12	35	176/2, 176/9, 176/10, 176/11, 177, 178
73	81-30	Jeszkowice	13	36	170/1, 170/3, 170/4, 170/5, 170/6, 170/7, 170/8, 170/9, 173, 180
74	81-30	Jeszkowice	14	37	143/2, 146/2
75	81-30	Jeszkowice	15	38	123, 133/1, 133/2, 134
76	81-30	Jeszkowice	16	39	120/3
77	81-30	Jeszkowice	17	40	155, 334/1, 334/2, 334/3, 336, 337, 338, 339, 340
78	81-30	Jeszkowice	18	41	371/8, 371/9, 371/10, 371/11, 372
79	81-30	Jeszkowice	19	42	385/1, 385/2
80	81-30	Jeszkowice	20	43	400/13, 400/15, 401, 403, 404
81	81-30	Wojnowice	1	44	84
82	81-30	Wojnowice	2	45	3
83	81-30	Wojnowice	3	46	18/1, 18/3, 18/5, 18/4, 19/3
84	81-30	Wojnowice	4	47	204/2, 205, 206
85	81-30	Czernica	1	48	240/7, 240/8, 283/1, 284/2, 354, 387
86	81-30	Czernica	2	49	244, 245, 246/4
87	81-30	Czernica	3	50	190/3, 190/6, 191/10, 197/2

88	81-30	Czernica	4	51	97/1, 98/22, 98/23, 98/24, 98/25, 98/26, 98/30, 98/33, 99/21, 99/22, 99/23, 99/24, 99/25, 99/26, 99/31, 335
89	81-30	Czernica	5	52	15/8
90	81-30	Czernica	6	53	115/7, 116/10, 116/11, 116/15, 116/16
91	81-31	Wojnowice	6	1	193/10, 193/11
92	81-31	Ratowice	1	8	185/3
93	81-31	Wojnowice	5	9	brak lokalizacji
94	Chrzastawa Mała			strefa „OW”	
95	Chrzastawa Wielka			strefa „OW”	
96	Czernica			strefa „OW”	
97	Dobrzykowice			strefa „OW”	
98	Gajków			strefa „OW”	
99	Jeszkowice			strefa „OW”	
100	Kamieniec Wrocławski			strefa „OW”	
101	Krzyków			strefa „OW”	
102	Nadolice Małe			strefa „OW”	
103	Nadolice Wielkie			strefa „OW”	
104	Ratowice			strefa „OW”	
105	Wojnowice			strefa „OW”	

* stanowiska zaznaczone kolorem niebieskim wpisane są do rejestru zabytków